

TÜM MALİYE SEN

Tüm Maliye Çalışanları Sendikası Yayın Organı

Mayıs 1998

Sayı: 13

SAHTE SENDİKA YASASINA GEÇİT YOK!

GELECEK ELLERİMİZDEDİR

Grevli toplu sözleşmeli sendikal hak ve insanca yaşam mücadelemizi seçim meydanlarında iken kabul edenler iktidara geldiklerinde, sendikalarımıza ve sendikal mücadelenin önünde yer alan arkadaşlarımıza karşı baskı ve yıldırma esas alan politikalar edinmişlerdir. Bu politikalar sonucudur ki mücadelemizi tanımak istemeyen hükümetlere karşı sokaklara dökülerek yanıt veren onbinlerce kamu emekçisi "hak verilmez alınır" ilkesine sıkı sıkı sarılarak sendikalarını kurmuş ve bugünlere getirmişlerdir. Kamu emekçilerinin on yılı aşkın mücadelisinin ürünü olan sendikalarımız bugün kamuoyu nezdinde meşruiyetlerini de tamnışlardır.

Ne var ki bu meşruiyete ve haklılığa rağmen her fırsatta sokağa çıkan kamu emekçilerinin üzerine vahşice saldırılar 4 Mart Ankara'da yine panzer, gaz bombaları ve coplarıyla saldırıyı ihmal etmediler. Devlet destekli kurdukları konfederasyonları aracılığıyla mücadelemizi bölüp parçalamayı amaçladılar. Sahte sendika yasa taslaklarında ısrar ederek grev ve toplu sözleşme hakkımızı, ortadan kaldırmaya çalıştılar. Sendikalarımızın üstüne şiddetle gelerek kitleler içinde korku yaratıp, sendikalarımızı bir sendika gibi değil geleneksel dernek gibi işletmeye ve denetim altına alma çabasına girdiler. Ancak gördüler ki bedenlerini ve yüreklerini barikatlara siper edenler kolay kolay haklarından vazgeçmeyeceklerdi.

Dostlar,

Sendikalarımıza ve mücadelenin önünde yer alan arkadaşlarımıza sürgün ve cezalandırma politikalarıyla saldırılarını devam ettirenler şimdi de Maliye çalışanlarına ek bir haksızlığı daha reva görüyorlar. Maliye Sınıfının İhdası adı altında maliye çalışanlarını birbirine düşürmeye çalışıyorlar. Sınıfa göre ayrı ücret farklılığı uygulaması ile önemli önemsiz memur ayrımı derinleştirerek kışkırtıcılık yapıyorlar. Sendikal mücadelemizi içeriden bölerek mücadele eden onurlu maliye emekçilerinin kendilerine ve örgütlerine yabancılaşmasının politikasını yürütüyorlar. Yıllarını bu teşkilata vermiş maliye çalışanları için aldatmaca olan bu taslağın gerçekte neler getirdiğini sendikal faaliyetleri nedeniyle istifaya zorlanan eski Merkez Yönetim Kurulu Üyemiz Tahir ŞILKAN bizler için yazdı.

Yasa teyakkuzlarını sürdüren hükümet Sahte Sendika ve Maliye Sınıfının İhdasından sonra bu

kez de iş güvencesini, şeriat gerekçesiyle yok etmek istiyor. 657 Sayılı DMK'nun 125/e maddesini "İrticayla mücadele" adı altında değiştirerek mücadele eden onurlu kamu emekçilerinin işten atılmasının hazırlıklarını yürütüyor.

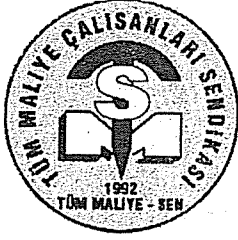
Milyonlarca kamu emekçisine rağmen çıkartılmak istenen bu yasalar bilinmelidir ki sendikamız ve KESK açısından meşru değildir haklı değildir. Bu yasaları geri püskürtmenin deneyimine sahip olan sendikalarımız ise sermayenin topyekün bu saldırıları karşısında işçisiyle, küçük esnafıyla, aydınıyla, öğrencisiyle birlikte emek eksenli bir platform üzerinden tek bir safta birleşmenin olanağını yaratmak ve mücadele etmek sorumluluğu ile yükümlüdür.

Örgütlenme ve mücadele sürecinde 24 Ocak 1990'da MA-DER (Maliye Çalışanları Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği)'le başlayan Maliye emekçileri kısa zamanda yürütülen çalışmaları, sendikal örgütlülüğe dönüştürerek 3 Şubat 1992'de Tüm Maliye-Sen'i kurdular. Özgücüne güveni esas alarak faaliyetlerini sürdüren sendikamız, bugün ise farklı bir yapılanma ile karşı karşıyadır. Bilindiği gibi uzun süredir işkolumuzda birlik görüşmeleri sürdürülmektedir. Ve bu görüşmeler sonucunda BES (Büro Emekçileri Sendikası) kuruluş başvurusunun 25 Mayıs'ta yapılmasına karar verilmiştir. Doğrudan Tüm Maliye-Sen, Turizm-Sen, Emek-Sen ve henüz sendikalaşmamış alanlardaki kamu emekçilerini çatısı altında toplayacak olan BES; İşkolumuzda, diğer kamu emekçileri dostlarımızla birlikte örgütlenmenin ve mücadele etmenin olanaklarını bizlere sunarak haklarımızı koparıp almanın gücünü ortaya koymamıza yardımcı olacaktır.

İşçi sınıfının birlik dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs, ülkemizde tüm baskı ve engellemelere rağmen büyük bir coşkuyla kutlandı. Yüzbinlerin sokaklara çıktığı 98 1 Mayıs'ında işçiler emekçiler işsizliğe, açlığa ve sömürüye karşı bağmsız, demokratik Türkiye istemlerini dile getirerek; sınıfsız sömürsüz bir dünyaya olan özlemlerini haykırdılar. Konuya ilişkin haber ve yorum yazımızı dergimiz sayfalarında okuyacaksınız.

Yeni dönemde yine birlikte olmak ve yeniden Merhaba demenin güzelliklerini paylaşmak dileğiyle.

Hatice ÖZÇELİK
Genel Basın-Yayın Sekreteri

Tüm Maliye-Sen
Tüm Maliye alışanları Sendikası
Aylık Yayın Organı

Kuruluş

3 şubat 1992

Sahibi

Tüm Maliye alışanları

Sendikası Adına

Genel Başkan

Bayram KESKİN

Sorumlu Yazışları Müdürü

Basın Yayın Sekreteri

Hatice ÖZÇELİK

Yayın Kurulu

Bayram KESKİN

Nafi MARAş

Zlali ÖZCAN

Selda AKSOY

Emine DOLDUR

Gülay KOÇ

Cengiz DEMİRBAĞ

Taner TEMİZ

Hatice ÖZÇELİK

Yönetim Yeri

Horhor Cad. Rağıp Bey Sok. Conkbayırı

Apt. No: 2/3 Aksaray-İSTANBUL

Tel: 524 64 81

Fax: 524 82 31

Uygulama ve Ofset Hazırlık

Evrensel Basım Yayın

Baskı: Kayhan Matbaası

Dergi Hesap No

Hatice zelik adına

Yapı ve Kredi Bankası Sirkeci şubesi

Hes. No: 0052902-4

Gönderilen yazıların yayınlanmasına
Yayın Kurulu karar verir. Sorumluluk
yazara aittir. Yazı ve resimler yayınlansın
veya yayınlanmasın geri verilmez.

Alıntılarda kaynak
gösterilmesi zorunludur.

İÇİNDEKİLER

İşkolunda Birlik, Yeni Dönem ve KESK	2
Barikatı Aştık Sıra Yasada	4
Emekçiye Bombalı Saldırı	6
KESK'li Memurlara Kimyasal Savaş	8
Durmak Yok, Gerilemek Asla	9
Büro İşkolunda Yeni Bir Sendika	10
Büro Emekçileri Sendikası zerine	12
KESK 8. Olağan GYK Toplantısı Sonuçları	13
Hukuk Devleti, Sürgün ve Baskılar	14
Diyarbakır'da Saldırıları Yoğunlaşıyor	16
Maliye Sınıfının İhdası	18
Yzbinler 1 Mayıs'ta Alanlardaydı	20
Birlik, Mücadele, Dayanışma! Yaşasın 1 Mayıs ...	22
Memur, Muhasebeci ve Mükellef İlişkileri	23
Bilgisayar Operatörlerinin Sorunları	26
Sosyal Güvenlik Reformu mu Mezarda Emeklilik mi?	28
Devlet Memurlarının Naklen Atanmaları	30
KESK 1. Kadın Kurultayı	33
KESK 1. Kadın Kurultayı'nın Ardından	34
Yine Gideceğiz	35
Anneler Günü	37
Bakmak, Görmek, Direnmek Değiştirmektir	38
Demir Leblebi	39

İŞKOLUNDA BİRLİK-YENİ DÖNEM VE KESK

Ülkemizde, kamu emekçilerinin örgütlenme ve mücadele deneyiminin yeni olması, özellikle geçmiş sendikal örgütlenme deneyiminin eksikliği, 1990'larda başlayan örgütlenme sürecinde her alan o günün pratik mücadele ihtiyaçları üzerinden sendikalar oluşturmasını getirmiştir. Mücadelenin başlangıcında oluşturulan örgütlenme tarzı yaşanan sürecin ihtiyaçlarına bir ölçüde cevap vermiş olsa da, varılan noktada mücadelenin boyutlanması, taleplerin ortaklaşması ile iş kollarının tarifi ve işkolunda birleşme tartışmalarını yoğunlaştırmıştır. Bununla birlikte de eğitim işkolunda EĞİTİM SEN, ulaştırma işkolunda BTS, sağlık işkolunda SES doğmuştur.

Kendi alanımızda ise, sendikamız TÜM MALİYE-SEN'in geçtiğimiz 8-10 yıllık süreçte kamu emekçileri mücadelesine önemli katkılar sunmuş olmasına rağmen salt maliye çalışanlarını bir iş kolu olarak değerlendirmek mümkün değildir. Bunun bir örneği de yoktur. Ortak hedeflere ve ortak taleplere ulaşma noktasında emekçilerin ortak örgütlenme ve mücadelesi esas hedef olmalıdır. Duygusal yaklaşımlar, gerçekliğimizin önüne geçmemelidir.

Değişik düzeylerde tartışılan "BÜRO İŞKOLU" tanımlaması ve onun gerçekleştirilmesi noktasında işin muhatapları tarafından bugün artık somut adımlar atılmış bulunmaktadır. Büro işkolu oluşumu kamu emekçileri hareketine bir bütün olarak olumlu katkılar sunacağı gibi TÜM MALİYE-SEN açısından da yaşanan tarihsel süreçte nasıl ki onurlu yerini almış ise, yeni oluşum ve süreçte de önemli bir tarihsel görevle karşı karşıyadır. Yılların deneyim ve birikimiyle TÜM MALİYE-SEN içerisinde yer almış arkadaşlarımız bu görevde sınıfın çıkarlarını göz önüne alarak yerine getireceklerdir.

YENİDEN YAPILANMA

Sendikal hak ve özgürlükler mücadelemiz yeni bir sürecin eşliğindedir. Örgütlülüğümüzün kabul ettirilmesi süreci tamamlanmış, örgütlenmeye en geniş kamu emekçisini katma ve taraf olma yolunda önemli adımlar atılmıştır. Şimdi, örgütlülüğü kitleleştirerek siyasi iktidarın saldırılarının boşa çıkarılması sürecine girilmiştir.

Kamu emekçileri, önümüzdeki sürece yönelik

olarak ülkemizin içinde bulunduğu siyasi konjonktürü doğru tespit ederek, kazanım ve deneyimleri ışığında kurumsal işleyişi işyerlerinden başlatarak kitle dolayımından geçen kararlarla mücadeleyi pekiştirmek ve ilerletmek zorundadır.

Sendikal yapılanmanın önemli boyutu; örgütlenme, karar mekanizmaları, işlev ve oluşum yöntemleridir. Soruna yaklaşımda temel kriter, "nasıl bir demokrasi" sorusuna verilen yanıt olacaktır. Demokrasi anlayışımız; üye insiyatifinin geliştirilmesi, üyenin karar süreçlerine doğrudan katılması geleceği ve yapacağı işlerde Söz/Yetki/Karar sahibi olması, azınlık düşüncelerin kendini ifade edebilmesi, tüm bunlarla bağlantılı geri çekme hakkının işlerlik kazanmasını içeren bir niteliktedir. Ve bunların yaşam bulmasını sağlayacak örgütlenme biçimlerinin geliştirilmesidir. Yani sendika içi demokrasinin kesintisiz, eşit, tüm kuralları ile yaşama geçirilmesidir.

Konuya yaklaşımımız bütünsellik taşıması açısından soruna ilk kaynağından başlamak gerektiği açıktır. Bünyenin kılcal damarlarını işyerleri oluşturur, işyeri, çelişkilerin bire bir yaşandığı ve görüldüğü yerlerdir. Yine işyerleri tüm çalışanların birbirlerini tanıdığı, özelliklerini bildiği, sorunların yalnız bir biçimde yaşandığı yerlerdir. Bu temelde işyerlerini atlayan her önerme, bütünsellikten uzak ve eklektik bir bakış açısının bölük pörçük ifadesi olacaktır.

Yaşamın her alanında demokrasinin önemli ayağı işyerlerindeki demokrasidir. Bunun ilk halkası örgütlü ilişkilerdir. Bu ilişkilerdeki demokrasi aynı zamanda burjuva demokrasisi ile ayırım noktamız olacaktır. Burjuvazinin kendi sınırları ile sınırlı ve göstermelik temsiliyete dayanan toplumun siyasallaşmasını veya siyasetin toplumsallaşmasını yasaklayan kitle insiyatifini ortadan kaldıran ve kitlenin yaratıcı yönlerini körelten kitleyi güdülecek sürü olarak gören ve hiçbir şekilde geri çekme hakkını kullandırtmayan demokrasi anlayışından farklılığımızın yaşamda görülmesini sağlayacaktır.

Sendikal ve toplumsal geleceğimiz, anlayışımız ile doğru orantılıdır. İşyerlerinde yaşama geçireceğimiz demokrasi, sendikal geleceğimizin sigortası olacaktır. Bu bağlamda işyeri örgütlenmeleri; her önermemizde her çözümlememizde ve her pratiğimizde üzerinden atlanıp geçilmeyecek öneme sahiptir. Aynı zamanda yeni bir sendikal yapılanma

ve mücadele hattının temel taşları olacaktır. İşin temelinde geliştireceğimiz her olumluluk bir üste öyle yansıyacaktır. Şube, merkez konfederasyon yapılanmamızda işyeri örgütlenmelerimizin yansıması olacaktır.

NE YAPMALIYIZ

Varolan alışkanlıklar ve ezberlerimizi bir kenara bırakarak, hedefimizi netleştirmeliyiz.

Öncelikle soruna "var olma" "yok olma" noktasından bakan bir anlayışı bir kenara bırakmalıyız. Bu ikilemlilik yaklaşım gerçekten, bizleri yok eder. Mücadeleyi uzun soluklu süreç olarak kavramsak, her koşulda var olabilmenin koşullarını yaratmanın altını çizmiş oluruz.

İkinci olarak; sürecin, tek boyutlu, kendini tekrar eden, aynı zamanda patinaj ederek kendini yakan bir çizgide yaşanmayacağıdır. Programsız, hedefleri net olmayan bir adım ilerisini göremeyen ve eylemi amaca dönüştüren bir mantıkla aşılamiyacağıdır.

Ayrıca örgütlülüğümüz, sokakta gelişen, olanaklarını sokakta yaratan bir sendikal pratiğe sahiptir. Olumlu bir nokta olan bu durum süreçte; "iş bırakma ve sokağa çıkma" monotonluğuna dönüştürülmemelidir. Elbette ki sokak önemlidir, ama bir başka önemli nokta da işyerleridir. İşyerlerine ayağını basmayan hareket, süreçte kitle çizgisini kaybederek marjinalleşme tehlikesi ile karşı karşıya olacağı açıktır. Bu nedenle soruna tek boyutlu yaklaşmamak gerekmektedir.

Üçüncü olarak; sendikal örgütsel formların, sendikal siyaset üzerinden şekillenmesi gerektiğidir. Kararlar politik mutabakatlar üzerinden değil, sendikal siyasetlerde mutabakat aranmalıdır. Kararlar bu zemin üzerinde oluşturulmalıdır. Bu saptamalarla birlikte dönemin önemli görevi örgütsel boyutta derinleşmek ve genişlemektir.

YENİ DÖNEMDE KESK

KESK uzun bir dönemdir üye kazanımında durgunluk yaşamaktadır. Son eylemliliklerden sonra üye kazanımı gözlemlense de geleceği gören bir

noktadan bilinçli bir çalışmanın ürünü olduğunu söyleyemeyiz. Sendikal örgütlülüğün kitlesel ve her düşünceden insanın bulunduğu örgütlülük olduğunu unutmamak gerekmektedir. "sol" potansiyel ve "sol kadrolar" açısından bir durgunluktan söz etmek mümkündür. KESK bu eşiği atlamayı gözlemeli ve mutlaka bu engeli aşmalıdır.

KESK, sendikal alanda daha aktif olmalıdır. Toplumsal muhalefetin dinamik kesimi olmasının gereği olarak ilişkilerini sadece işçi konfederasyonlarıyla sınırlı tutmamalı muhalefetin diğer dinamikleriyle buluşma zeminleri oluşturan bir aktiflik/ataklık içinde olmalıdır. Bu duruma yönelik politikalar oluşturmak görevi gelinen noktada ertelenmemelidir.

KESK, örgütlendiği alanın özelliğine bağlı olarak sendikal örgütlülüklerin geleneksel işlevleriyle sınırlı bir örgütlülük olmamalıdır. İşveren, devletle ilişkileri, bir işveren işçi sendikasının ilişkileri gibi değildir. Hizmete bağlı olarak kamuoyunun tarafı olmasıdır.

Özellikle yeniden yapılanma (devletin) sürecinde kamu alanına yönelik düzenlemelerde, kamu alanına yönelik politikaları bugünden oluşturmak, alternatifleri topluma sunmaktır. Bu politikalar "nasıl bir Türkiye ve nasıl bir kamu alanı" sorularına özgürlükçü, eşitlikçi ve katılımcı bir eksen üzerinde gerçekleşmelidir.

KESK, sınıfın ortak örgütlenmelerine yönelik yeni politikaları projelendirmeli ve geliştirmelidir.

KESK, sokakta yakaladığı eylem birlikteliklerini kalıcı birlikteliklere yöneltmeli ve buna uygun politikaları üretmelidir.

Sonuç olarak KESK ve bağlı sendikaları, derinleştirerek ileriye taşımak bu görevleri yerine getirmemizle doğru orantılıdır. Bu görevleri başardığımız oranda örgütlenmelerimizi geliştireceğiz, büyüteceğiz ve ileriye taşıyacağız. Bu görev hepimizin....

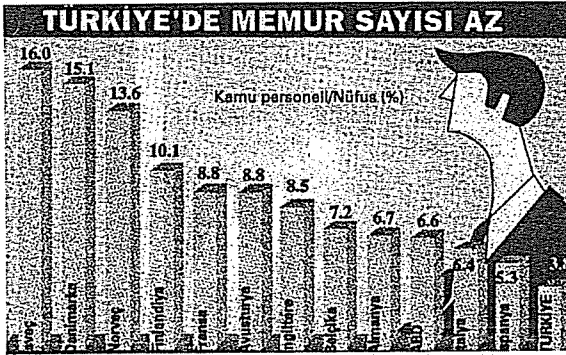
Bayram KESKİN
Genel Başkan

BARİKATI AŞTIK SIRA YASADA

Ülkemizde özellikle 1980 sonrası uygulanan bilinçli politikalarla hızla yoksullaştırılan, sayısı azaltılarak iş yükü her geçen gün daha da artırılan kamu emekçileri, tarihinin en zor dönemlerini yaşıyor. Devletin yeniden yapılandırılması projesinde asker, polis ve bürokrasi dışında kalanların tasviyesini amaçlayan bu saldırı adım adım gerçekleştirilmeye çalışılıyor.

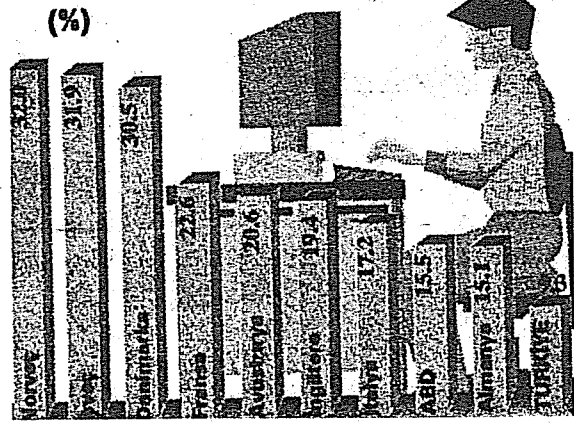
Saldırının startı devlet memuru sayısının ne kadar çok olduğu propagandası ile başlandı. Devlet bütçesinin yarısının memura verildiğinin söylenmesiyle sürdürüldü, memurların ne kadar verimsiz çalıştıkları ile devam ettirildi. Tek merkezli bu propagandanın uygulanması ile birlikte önce memur sayısı düşürülmeye başlandı. İstifalar, emeklilik ve işten atmalarla memur sayısında düşüş yaşandı. 1990 başlarında memur sayısı 2.100.000 iken son yıllarda asker ve polis sayısında çok hızlı bir artış yaşanırken toplam rakam 1.700.000'lere düşmüştür.

Grafikte de görüldüğü gibi dünya gene-

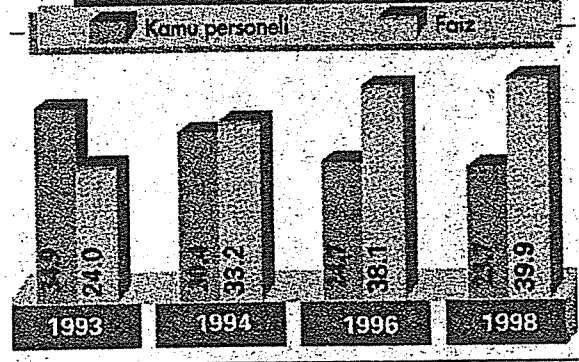

linde memur cenneti olduğumuz tamamen yalandır. Yine kamu emekçileri yüksek enflasyon karşısında en çok reel gelir kaybına uğrayan kesimlerin başında gelmektedir. 1950-1960'lı yıllarda aldığı ücretle geçenebilen, aldığı ikramiye ile ev ve araba alabilen memur 1980'den sonra kira ödeyemeyen konuma gelmiş, ek iş yapmak zorunda kalmıştır. Çocuğunu küçük yaşta işe vererek masraftan kurtulmaya çalışan bir kesim olmuştur.

Memurun toplam çalışan içindeki payı (%)

Bütçede kamu personeline ve faize ayrılan pay (%)

Tabloda da görüldüğü gibi milli hasıladan alınan pay her geçen gün daha da azalmakta, ama ne ülke ekonomisi kurtulmakta ne de enflasyon düşmektedir. İşyerlerindeki çalışma ortamı her geçen gün daha da güçleşmekte, kazanılmış haklar ortadan kaldırılmaya çalışılmaktadır. İşte kısaca özetlemeye çalıştığım bu tablo örgütlü dışı dış mücadeleyi kaçınılmaz hale getirmektedir.

1989 yılından başlayan sendikal hak ve özgürlük mücadelesi bir taraftan bu tablonun değiştirilmesi için yürütülürken diğer taraftan ülkede yaşanan savaşa, çetelere, vatani satan özelleştirmelere karşı verilen mücadelenin bir parçası olarak gelişti ve güçlendi.

11 Aralık işbirakma 17-18 Haziran Kızılay ve

sayısız sokak eylemleriyle kamu emekçileri sorunlarını kamuoyunun gündemine taşıdı, işverene kendini kabul ettirdi. Bu süreçte sayısız sürgün, soruşturma ve cezalara göğüs gerdi. Devlet güdümlü sözde sendikalarla arkadan harçlenmeye çalışıldı.

Kamu emekçilerini bunlarla durdurmamayı, susturmayı beceremeyen devlet; grev, toplu sözleşme hakkı olmayan, sendikal örgütlenme özgürlüğünü hiçe sayan yasakçı sendika yasası ile bu gelişmeyi yok etmeye çalıştı. Bunda hesap çok açıldı. Bir yasa tasarısı hazırlanacak sendikalara çok para akması sağlanacak, sendikacılara profesyonel yüksek ücretle yöneticilik imkanı sağlayacak, sendika yöneticileri; özelleştirme, atama, yer değiştirme vb. alanlarda suç ortağı edilecek, geniş kamu emekçileri ise bu süreçte kontrol altına alınarak susturulacaktı. Ama bu hesabı yapanlar, bir şeyi unutmuslardı. Artık kamu emekçileri kendi yarattığı örgütlerine sahiptirler ve ucuz hesapları bozacak kadar güçlüydüler. 2 Mart'ta Meclis Danışma Kurulu'ndan yasakçı yasa Meclis Genel Kurulu'na sevk edildiğinde hiç kimse kamu emekçilerinin ölümüne direneceğini hesap etmiyordu. 2. Mart akşamı yapılan Ankara çağrısı 3 Mart'ta dalga dalga ülkenin dört bir yanına yayıldı ve tüm engellemelere rağmen 4 Mart sabahı Ankara Hipodromunda toplanılmaya başlandı. KESK'in almış olduğu karar gereği (her şeye rağmen) Kızılay'a girmek ve Kızılay'da direnişi örnek üzere kortejler oluşturuldu.

Ankara Hipodromunda başlayan polis barikadı göğüs göğüse sürdürülen inançlı, kararlı direnişlerle aşılarak Kızılay'a girildi. Artık Kızılay Kamu emekçilerinin özgürlük meydanıydı. Akşama kadar süren kararlı, coşkulu kitlesel eylem Türkiye gündemine girmişti. Milyonlarca emekçinin gözü, kulağı, yüreği artık Kızılay'daydı. Ve bu direniş tarihe yeni bir sayfa daha eklemeye hazırlanıyordu. Akşam karanlığı çökmeye başladığında, çevik kuvvetli, Robocoplu, köpekli, panzerli güç-

ler saldırı hazırlığını yoğunlaştırdı. Saldırı başladığında kamu emekçileri saflarını sıklaştırmış, kollarını kenetlemiş yüreğini birleştirmişti. Önce sirenlerle tazyikli suyla daha sonra copla saldırıldı ama kamu emekçileri yerlerinden kıvıldamıyordu. Panzerler barikatin yarım metre onındeydi. "Yılgınlık yok direniş var" sloganı alanda çınlıyordu. İşte bu sesin dünya kamuoyuna ulaştığı bir sırada Türkiye'de ilk kez denenilen biber gazı kamu emekçilerinin üzerine atıldı. Artık insanlar nefes alamaz hale geldi, kitle dağılmak zorunda kaldı ama dağılan tüm insanlar, yarattıkları direnişin coşkusu ve ertesi günü yapılacak eylemin heyecanını taşıyordu.

KESK MYK akşam saatlerinde yaptığı değerlendirmeye Türkiye'nin tüm meydanlarını Kızılay'a çevirme kararı aldı. 5 Mart ve 6 Mart'ta işbirakarak alanlara çıkarak, bu kararı uyguladı. 11-12 Mart eylemleriyle devam ettirdi.

Bu gelişmeler sonunda Meclis kilitlendi. Tarihinde ilk kez bu kadar uzun süre TBMM kamu emekçilerini tartışmak zorunda kaldı. Ve sahte sendika yasa tasarısı rafa kaldırıldı.

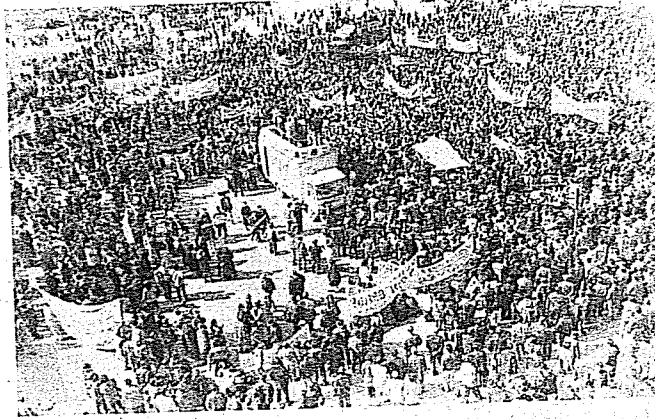
Kamu emekçileri bu süreçte hak almanın yolunun nereden geçtiğini kavradı. Şimdi esas olan bu deneyimin geliştirilmesindedir. Yukarıda belirttiğimiz sorunun çözümünde kamu emekçileri ve sendikalarımızın artık önemli bir deneyimi var ve bu geliştirilmelidir.

Sahte sendika yasalarına, maliyecileri bölmeyi amaçlayan Maliye Sınıfı oluşturulmasına, sefalet ücretlerine, emeklilik yaşının yükseltilmesine, özelleştirme uygulamalarına, savaşa ve savaş tarcilerine, çetelere karşı birleşik onurlu mücadelenin yükseltilmesi hak ve özgürlüklerimizi yeni 4 Mart'lar yaratarak kazanmaktan başka seçeneğimizin olmadığı bilinmeli, daha güçlü mücadelelere bugünden hazırlıklı olmalıyız.

Nafi MARAŞ
Genel Sekreter

EMEKÇİYE BOMBALI SALDIRI

Grevsiz Toplu Sözleşmesiz Sahte Sendika Yasası'nın 4 Mart Çarşamba günü Meclis Genel Kurulu'nda görüşülmeye başlanması üzerine KESK, yasa tasarısının geri çekilerek Grev ve Toplusözleşme hakkının tanındığı yasanın çıkarılmasını sağlamak amacıyla işbirakarak, alanlara çıkma kararını aldı. Aynı gün yasa tasarısının geriye çekilmesi amacıyla Edirne'den Tunceli'ye Zonguldak'tan Adana'ya yurdun dört bir yanından Ankara'ya gelen binlerce kamu emekçisi Hipodrom'da toplanmaya başladı. Kamu emekçileri, atlı polisler dahil yüzlerce çevik kuvvet tarafından ablukaya alınan Hipodrom'a tek tek aranarak alındı. Diğer illerden gelen kamu emekçilerinin Hipodrom'a girmesiyle birlikte en önde KESK yöneticileri ve sendika başkanlarının bulunduğu kitle Hipodrom çıkışına doğru yürüyüşe geçti. Kitlenin önünde yüzlerce çevim kuvvet polisi iki sıra barikat oluşturarak yürüyüşe bir süre izin vermedi.

BARİKAT YARILDI

"Emekçiye değil çetelere barikat", "Yılgınlık yok direniş var", "Baskılar bizi yıldırılmaz" şeklinde slogan atan kamu emekçileri uzun bir süre çevik kuvvet barikatını yarmaya çalıştı. Bu sırada en önde bulunan kamu emekçilerine polislerin saldırdığı gözlemlendi. Kamu emekçilerinin direngen tavrı karşısında çok fazla dayanamayan çevik kuvvet daha sonra barikatı açmak zorunda kaldı ve kamu emekçileri barikatı yararak yürüyüşe başladı. Ancak polisin yürüyüşü engelleme çabası ses ve basın araçlarının kontak anahtarlarına el koymasıyla devam etti. Yine yaşanan tartışmalar ve kamu emekçilerinin kararlı tavrı sonucu polis, araçların hareket etmesine izin vermek zorunda kaldı.

"Grevli toplusözleşmeli sendika için yürüyoruz" "Genel grev Genel direniş" pankartları arasında yürüyüşe geçen kitle Kızılay meydanına yaklaştığında yine yüzlerce çevik kuvvet barikatı

ile karşılaştı. Yüzlere çevik kuvvet Kızılay Meydanı'nda yarım ay şeklinde barikat oluşturarak kamu emekçilerinin alana girmesini engelleme çabasına girdi.

Emniyet güçlerinin bu tavrı "Emekçiye değil, çetelere barikat" sloganları ile karşılandı. Kamu emekçileri daha sonra barikatı aşarak Kızılay Meydanı'na girmeye başladı. Ve Kızılay'a girdikten sonra alanın tümüne sahip olmak için çevik kuvvetle sıkı bir mücadeleye girdi. Kızılay Meydanı'nın Gima'ya bakan tarafında yüzlerce çevik kuvvetle sert bir mücadeleye giren kamu emekçileri, çevik kuvveti adım adım geri itirdi. Çevik

kuvvetin daha sabahtan coplarıyla, göz yaşartıcı spreyle kamu emekçilerini dağıtma çabası da boşa çıktı ve kamu emekçileri dakikalar süren kararlı mücadelenin ardından "Baskılar bizi yıldırılmaz", "Yılgınlık yok direniş var" sloganlarını atarak meydana yerleşti. Alana yerleşme sırasında Sendikamız Tunceli Şube Başkanı Yusuf Kaya'nın da içinde bulunduğu 14 kişi biber gazı ve cop darbeleriyle yaralandı.

leşme sırasında Sendikamız Tunceli Şube Başkanı Yusuf Kaya'nın da içinde bulunduğu 14 kişi biber gazı ve cop darbeleriyle yaralandı.

GECELİ GÜNDÜZLÜ BURADAYIZ.

Alana yerleştikten sonra kitleye seslenen KESK Genel Başkanı Siyami Erdem, yıllardır hükümetlerin tek yanlı ücret belirlemelerinden dolayı kamu emekçilerinin büyük bir sosyal çöküntü içinde olduklarına dikkat çekerek, yaşantılarının çekilmez hale getirildiğini belirtti. Onurla verdikleri mücadelede yüzlerce kamu emekçisinin cezalara uğratıldığını belirten Erdem "Yılmadık usanmadık ve buradayız. Taleplerimizi yerine getirmesi gereken hükümet, sendikal hak ve özgürlükleri ve kazanımlarımızı yok etmek isteyen bir yasa taslağı hazırladı. Bu geri bir adımdır" dedi.

Yasanın kendilerine siyasi bir dayatma olduğunu vurgulayan Erdem, "milyonlarca kamu çalış-

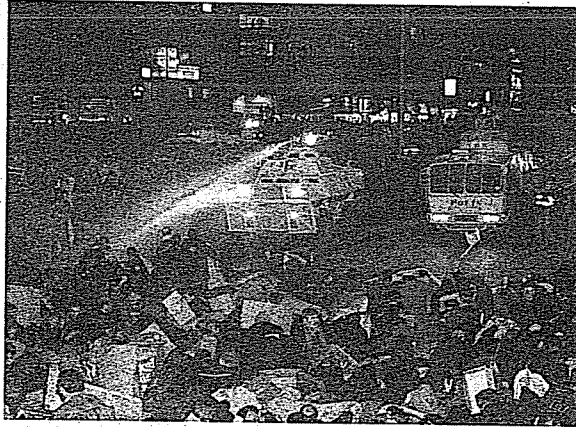
nının grev, toplu sözleşme, örgütlenme talebine rağmen sahte sendika yasasını çıkaramazsınız. Bu yasanın geri çekilmesi için geceli gündüzlü burada kalacağız. Türkiye'nin tüm illerinde hizmetten gelen gücümüzü kullanacağız" şeklinde konuştu.

Erdem'in konuşmasından sonra Kamu emekçilerinin Kızılay Meydanı'ndaki oturma eylemi başladı. Çeşitli müzik gruplarının seslendirdiği parçaları dinleyerek coşan ve halaylar çeken kamu emekçileri sık sık "genel grev genel direniş" ve "barikatı aşık sıra yasada" sloganlarını attılar.

Saat 17. 00'den itibaren polis, kamu emekçileri etrafındaki ablukasını güçlendirmeye başladı. Polis, böylece 17.30'da sona erecek mesainin ardından, yasa geri çekilinceye kadar Kızılay'da oturma eylemi yapmak isteyen kamu emekçilerine Ankara'dan katılımı engellemeyi ve eylemi sona erdirmeyi amaçladı...

Ancak mesai saatinin bitmesinin ardından Kızılay'da oturma eylemi yapan kamu emekçilerine yeni katılımlar oldu.

Saat 17.00'den itibaren polis kamu emekçileri etrafındaki ablukasını güçlendirmeye, bütün yönlerde panzer destekli barikat oluşturarak saldırı hazırlıklarını tamamladı.

POLİS SALDIRIYA HAZIR.

Saat 18.00 sıralarında polis, kamu emekçilerini eylemlerini 5 dakika içinde bitirmedikleri takdirde müdahale etmekle tehdit etti. Bu sırada Milli Eğitim Bakanlığı'nun önündeki polis barikatının arkasına takviye amaçlı Jandarma birliklerinin getirildiği görüldü. Polis panzerleri de polislerin önüne geçerek saldırı hazırlığını tamamladı. Saat 18.07'den itibaren sirenlerini açarak kamu emekçilerinin moralini bozmayı amaçlayan panzerler harekete geçti.

Panzerlerin harekete geçmesinin ardından polis köpekleri de saldırı için hazırlandı. Bu sırada kamu emekçileri, demokratik haklarını kullandıklarını belirterek oturma eyleminin sürdüğü anonsları yaptılar. Alkış ve sloganlarla polislin tutumunu protesto ettiler. Saat 18.10'da oturma ey-

lemine sona erdirmek isteyen polis getirdiği itfaiye aracı ve panzerlerle meydana su bırakmaya başladı. Kısa süre sonra da kitlenin üzerine su sıkıldı. Polisin bu saldırısına KESK yöneticisi ve üyeleri tek vucut şeklinde kenetlenerek yerlerinden kıvılcılamayarak "Yılgınlık yok direniş var" sloganı atarak direndi.

ÇOK SAYIDA YARALI

Panzerlerden su sıkılmasının ardından "Robocop" olarak adlandırılan kalkanlı çevik kuvvet polisleri harekete geçerek kamu emekçilerine yönelik ablukalarını daralttı. Saat 18.35'de çevik kuvvet alana göz yaşartıcı bombalar atıp, göz spreyleri sıkarak panzerler eşliğinde kamu emekçilerine saldırdılar. Saldırı sırasında pek çok kamu emekçisi gaz bombası ve cop darbeleri ile ya-

ralanırken gaz bombası etkisiyle de dağıtıldılar.

Saldırı, başta kamu çalışanları olmak üzere tüm ülkede nefretle karşılandı. Hükümet saldırıyı açıkça savunarak gerçek yüzünü ortaya çıkardı. Kamu çalışanları ise 4-5 ve 6 Mart tarihlerinde coşkulu bir biçimde direnişlerini sürdürdüler.

Kamu çalışanlarının bu direnişi Meclisi etkisi altına alırken, yasa mad-

delerinin oylanması tıkandı. Tekrar Meclis Genel Kurulu'na gelmesiyle kamu emekçileri 11 ve 12 Mart tarihlerinde iş bırakarak alanlara çıktı. Sonraki süreçte hükümet kamu çalışanlarının, bu yasa kabul etmeyeceğini direnişlerini sürdürecekleri gerçeğini kavradı. Bu nedenledir ki yasa tasarısını askıya almak zorunda kaldı.

Bu, Kamu çalışanlarının Kızılay direnişi ve devamındaki kararlı iş bırakma tutumunun sonucudur. Ancak yasa taslağını askıya almanın anlamı bizleri zayıf gördüğü bir anda yasa tasarısını bu şekilde yeniden gündeme getirilmesi amaçlıdır. Sendikamız üye ve çalışanları uyanık davranmak zorundadır. Hiçbir konuda anlaşıp (kendi maaş zamları hariç) yasa çıkartamayanlar çalışanların haklarının çiğnenmesi gündeme geldiğinde gece geç saatlere kadar çalışacaklardır.

KESK'İ MEMURLARA KARŞI KİMYASAL SAVAŞ

Geçtiğimiz haftaya damgasını vuran olay, KESK'in direnişidir. Yıllardır, hemen her demokratik eyleme saldıran güvenlik güçleri, KESK'in direnişine de saldırmıştır. Hem de, her zaman kullandıkları cop ve tekmeyle ek olarak, göz yaşartıcı bomba, "biber" bombası ile saldırmıştır. Güvenlik güçleri, hükümetin desteği ile KESK'li memurlara karşı bir kimyasal saldırıda bulunmuştur. Sağlığa zararlı olduğu kesin olarak bilinen kimyasal maddeleri kullanmakla güvenlik güçleri, topluma karşı suç işlemiştir.

"Kargaşa kontrol ajanı" olarak nitelendirilen bu kimyasal maddeler, savaş silahlarıdır. Havada uzun süre kaldıklarında, bu maddeler öldürücü de olabilirler. Kimya alanındaki bilimadamları, çok daha askeri amaçlı olan bu maddelerin, polisiye amaçlı kullanımının tehlikeli olduğunu belirtmektedirler.

KESK'li memura saldırı amacı ile kullanılan bu maddeler, değişik özelliklere sahiptirler. Temel özelliklerine göre sınıflandırıldığında göz yaşartıcı, kusturucu diye alt başlıklara ayrılabilirler.

Başlıca göz yaşartıcı ajanlar -ki Kızılay'da memurlara saldırı sırasında kullanılmıştır- klorasetofenon (CN), o-klorobenzilinden malonitril (CS), dibenzoksazepin (CR), bromoetilasetat, bromobenzil siyanür (CA), bromoaseton bromoetiletil-keton, kloroaseton, kloropileindir. Bu maddeler, özellikle konjuktivayı tahriş edici bir özelliğe sahiptir. Kızılay'da kullanılan "biber" kokulu kimyasal madde, CS diye bilinen maddedir.

Bu madde, gözlede ani yanma, bleforospazm, lakrimasyon ve ağrı gibi sonuçlar oluşturur. belirli bir dozu aşarsa gözün kör olmasına yol açabilecek kimyasal yanık geliştirir. "Biber" gazı atıldığında, gazın atıldığı ortamda

bulunan insanlarda göğüste daralma hissi, öksürük, dil ve ağızda yanma, solivasyon ve kusma gelişir. Madde ile temasın kesildiği durumda, belirtiler belirli bir süre sonra geçebileceği gibi, özellikle sıcak ve nemli ortamlarda 1. veya 2. derece yanıklar oluşabilir. Ki, Kızılay'da güvenlik güçleri, ortamı sulayarak gerekli "nem"i sağlamışlardır. Üstelik Kızılay'da sprey tarzında kullanılan gaz cinsi; yanık, görme bulanıklığı, ciltte hassasiyet, yüksek tansiyona da yol açabilir.

Bu maddenin neden olduğu klinik bulgular ise şöyle özetlenebilir: Göz, burun, boğazda yanma ve ağrı, geçici körlük, faranjit, tasikardi, hipertansiyon, soluk borusunda spazm, akciğer ödemi, panik ve baş ağrısı, bulantı, kusma, ishal, cilt değişikliği, hassasiyet, yanık.

Böyle bir saldırıya karşı neler yapılabilir?

En iyi önlem, maske kullanmaktır.

Temas olmuşsa kişi ortamdaki uzaklaştırılır, madde ile temas etmiş giysiler çıkarılır, vücut su ve sabunla yıkanır.

İleri belirtiler gelişmişse,

hastanede gözlem gerekir.

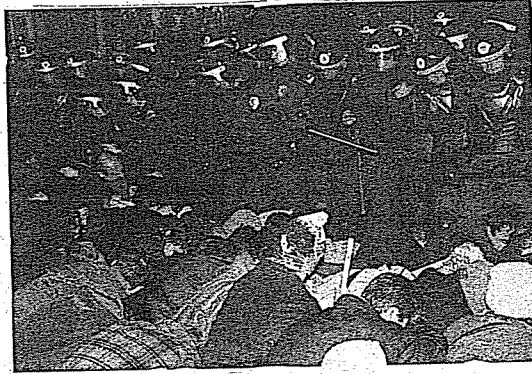
Cilt için sodyum bikarbonatla temizlik, göz için ise en az 15 dakika bol su ve serum fizyolojik ile temizlik önerilmektedir.

Türkiye'de bu bilgiler artık herkese lazım! Daha iyi bir dünya isteyen herkesin bu bilgilerin ihtiyacı var.

Bu kadar etkisi olan bir savaş silahı, bu ülkenin demokratikleşmesinden öte bir talebi olmayan KESK'li memurlara karşı kullanılmıştır. Bu yazının yazılmasından yaklaşık 2-3 hafta önce, Irak'taki savaş tehlikesi nedeniyle, kimyasal savaş silahlarının etkilerini çalışmıştık. Kendi ülkemizde kendi insanımıza bu silahların kullanılıp da böyle bir yazı için bu bilgilerin işe yarayacağını nereden bilebilirdik.

Atı SOYER

11 Mart 1998 EMEK gazetesinde yayımlanan yazısı

DURMAK YOK, GERİLEMEK ASLA!..

Dokuz yıllık sendikal hak ve özgürlükler mücadelemizin en önemli sınavlarından birini daha başarıyla tamamladık. Sendikalarımızı, konfederasyonumuzu ve yükselen sendikal mücadelemizi boğmayı amaçlayan sahte sendika yasa taslağına karşı, grevli, toplu sözleşmeli, özgür demokratik sendika şiarımızı 4 Mart'ta Kızılay'da direnişe dönüştürerek taleplerimizi 5-6-11-12 Mart'ta işbirakarak, alanlara çıkarak, kamu emekçilerinin bütünüünün mücadele bayrağı haline getirdik.

KESK'in 2 Mart'ta yaptığı çağrıyla uyarak 4 Mart'ta İstanbul'dan İzmir'den, Mersin'den, Zonguldak'tan, Aydın'dan, Uşak'dan, Antalya'dan, Kayseri'den, Tunceli'den, Diyarbakır'dan, Çorum'dan, Eskişehir'den, Kocaeli'nden, Sakarya'dan, Bursadan, Edirne'den, Konya'dan, Bolu'dan, Trabzon'dan, Batman'dan, gelecek Ankara'daki Maliye emekçileriyle birleşerek alanın en kararlı, en coşkulu kitlesi haline dönüşen Tüm Maliye-Sen, kurulan her barıkatta ön saflarda yerini alarak mücadele sınavını başarıyla tamamlamıştır. Yaşanan bu süreç sahiplenilmeden, direnme ruhu, mücadelenin önceli haline dönüştürülmeden, birleşik mücadelenin önündeki engelleri ortadan kaldırmadan nihai mücadeleyi kazanmamızın mümkün olmadığı bilinmelidir. Kendi eksik ve zaafılarımızı tespit ederken kazanımlarımızı yok sayan veya yok edecek sonuçlar doğuran tespit ve yönelimlerden kaçınmak mücadeleyi ilerletmenin birinci yoludur. Sürecimizden çıkaracağımız derslerle önümüzdeki sürecin sorunlarına gerekli müdahaleyi yapmamız mümkündür. Bilindiği gibi Sahte Sendika Yasası hala gündemden düşmemiştir. Mezarda emeklilik yasa taslağı Meclis gündeminde. Maliye sınıfı ihdasına ilişkin kanun teklifinde olumlu bir değişiklik yapılmamıştır. Sürgün, soruşturma ve cezalar kıyım boyutunda devam etmektedir. Maliye emekçilerinin ekonomik sorunları çığ gibi büyümektedir. Tüm bu sorunların üstesinden gelebilecek kitlesel direngen mücadeleyi hazırlamak mevcut eksikliklerimizi en kısa sürede gidermek sürecimizin en önemli görevidir. Bir taraftan mücadeleyi yükseltmek, bir taraftan sendikal birliği sağlayarak işkolunda güçlü kapsayıcı birleşik sendikayı yaratmak ertelenemez görevlerimiz arasındadır. Bu sürecimizi özetlemek gerekirse şiarımız

DURMAK YOK! GERİLEMEK ASLA!

Yaşasın örgütlü mücadelemiz

Yaşasın KESK

MERKEZ YÖNETİM KURULU

ACISIZ YARALAR

Hatırlıyor musun bilmem?

Hani kızgın bir yaz günüydü,

Ve aylardan Haziran'dı.

Tıpkı 15-16 Haziran gibi.

Hatırlıyorsan, bitmemiştii sonu, 70 Haziran'ı gibi.

Yani yarım kalmıştı açılan sayfa

Bilirsin belli olmaz kavganın kızışma zamanı.

Bu, dondurucu Mart ayazında da olsa.

Yine biliyorsun ki sözüümüz vardı,

"Kışı bahara çevireceğiz" diye.

Gün o gün işte.

Dinler mi ekmek ve özgürlük kavgası

Yazın sıcakını, kışın ayazını?

İşte yine Özgürlük Alanı'ndayız

Göğüs göğüse çarpışmalardan sonra.

Aynı sıcaklıkta, aynı kararlılıkla.

Selam durdu erik ağacı,

Mart soğuşunda açan çiçeklerini

Uzatıp vermek istercesine güneşe yürüyenlere.

Gölge düşmeye başlayınca gökdelenlerden

Kızılay Alanı'na;

Belirginleşmeye başladı saflar,

Direnmeden ve çekinmeden yana.

Ve gözlerden yükselen öfkelerden sonra,

Geçti kavganın gerçek neferleri

Barikatın ön saflarına.

Hani derler ya "Kurt bulanık havayı sever" diye,

Batarken güneşin kızılığı üzerimizde,

Önce çakal ulumaları geldi.

Kenetlendi yürekler, kenetlendi kollar.

Ölüme gidenlerin türküsünü söyleyerek.

Düşünebilir misin

Mart ayazında iliklerine kadar

Islanmayı ve anında kurumayı?

İşte bu olsa gerek yürek ateşi dedikleri.

Boşa korkmuş Köroğlu delikli demirden.

Yiğit dediğin bir kez ölür.

Ama vurulmadan alanı terketmek var ya

İşte insanı bu öldürür.

Hiroşima'ya, Halepçe'ye benzer şekilde.

Söylenmesi zor ama, önce kollarımız koştı,

Ve savrulduk sonra kan revan içinde dört bir yana.

Gecenin kahpe karanlığında.

Terkederken Özgürlük Alanı'nı

Dağılan bildiriler, haykırılan sloganlar arasında;

Başladık yeniden yarını düşünmeye,

Kabuk bağlamadan acısız yaralar.

Müslüm ŞAHİN

EGİTİM- SEN MYK Üyesi

4 Mart 1998 Ankara

BÜRO İŞKOLUNDA YENİ BİR SENDİKA

Konfederasyonumuz (KESK) üyesi sendikalar 1990 yılından itibaren "memur" ve "sözleşmeli personel" statüsünde çalışan kamu emekçilerini bünyesinde örgütlemiştir. Konfederasyonumuz kuruluşunda 28 sendikaya üye 400 bin kamu emekçisini bünyesinde örgütlerken, bugün ise işkollarında sağlanan birliktelikler ve yeni üye kazanımlarıyla 21 sendikaya üye 500 bini aşkın kamu emekçisi KESK üyesidir.

KESK üyesi sendikalar, kamu emekçilerinin ekonomik, sosyal, özlük ve demokratik haklarını kararlı bir biçimde her türlü mücadele yöntemiyle savunmuştur. Konfederasyonumuz kamu emekçilerinin haklarına sahip çıkmadaki mücadeleyi ve kararlı tutumunu sonucunda, her geçen gün daha da kitleselleşmiştir.

Konfederasyonumuz işkolu temelinde örgütlenmeyi esas almıştır. Bu çerçevede aynı işkolunda bulunan sendikaların birliğinin sağlanması konusunu 17-18 Ağustos 1995 tarihinde yapılan 1. Olağan Genel Kurulu'nda karar altına almıştır. Bu temelde birçok işkolunda sendikalarımızın birlikteliği sağlanmıştır.

Sermayenin tüm çalışanların ve özel olarak da kamu emekçilerinin ekonomik ve sosyal haklarını gasp etme, her geçen gün daha da yoksullaştırma girişimlerine karşı kamu emekçilerinin sendikalarda örgütlenmesi ve bu örgütlülüklerini tek çatı altında oluşturmaları kaçınılmaz hale gelmiştir. Gelineen noktada görülmektedir ki güçlü örgütler yaratılmadan hak alınması kolay olmamaktadır. Kamusal alanı yeniden yapılandırma politikaları doğal olarak kamu emekçilerinin haklarının da bir bir elinden alınması sorununu doğurmaktadır. Bütün bu hak gasplarına karşı duruş ancak güçlü yapılanmaların yaratılmasıyla sağlanabilir.

Dünyada ve ülkemizde yaşanan gelişmeler göstermiştir ki artık işyeri düzeyindeki sendikal örgütlenmelerde ya da güçsüz sendikalarla haklar alınmamaktadır. Örgütlenmeden mücadeleye kadar her alanda yeni bir tarzda yapılanma kendini dayatmaktadır.

Konfederasyonumuzun kamu emekçilerinin haklarına sahip çıkmak konusunda kararlılığını gören çok sayıda kamu emekçisi KESK'e üye olmak istediklerini belirtmişlerdir. Kamu emekçilerinin tek ve meşru temsilcisinin KESK olduğunu artık herkes bilmektedir.

1990 yılından bugüne kadar onlarca onurlu ve haklı eylem ve etkinlik yapılarak kamu emekçilerinin taleplerine sahip çıkılmış, çeşitli ekonomik ve sosyal haklar kazanılmıştır.

Diğer yandan özellikle 11 Aralık 1997 tarihinde % 30'luk sefalet ücretine karşı konfederasyonumuz kararlı bir tutum sergilemiş ve bu çerçevede 1 milyon kamu emekçisiyle bütün yurttaki hizmet üretimini durdurmuştur. Ardından başta toplu sözleşme, grev ve örgütlenme hakkımız olmak üzere temel sendikal haklarımızı gaspeden sahte sendika yasa tasarısına karşı kitlesel bir direniş sergileyen konfederasyonumuz bütün kamu emekçilerinin ve kamuoyunun desteğini almıştır.

Bu onurlu ve özverili mücadele sonucu bir yandan kurulu sendikalarımızın ulaşamadığı çok sayıda işyerinden örgütlenme talebi gelmektedir.

Kamu emekçilerinin temel sorunları aynıdır. Doğaldır ki, her işyerinden kaynaklı bazı özlük sorunları vardır. Ancak Büro İşkolu içerisinde yer alan sendikaların üyelerinin ve yeni örgütlenecek işyerlerindeki kamu emekçileri benzer statülerde çalışmaktadırlar. Temel sorunların aynı olması, bu sorunların giderilmesi için birlikte ve güçlü bir mücadeleyi yürütmek aynı ortak sendikal yapılar altında birleşmekten, ve örgütlenmekten geçmektedir.

Kamu emekçilerinin kendilerini güçsüz bırakacak küçük etkisiz sendikal örgütlenmelerden kaçınması zorunludur. Bütün dünyada aynı işkolunda bulunan sendikalar aynı çatı altında birleşmektedir.

Sermayenin yoğun saldırıları ancak böylesi güçlü birliktelikler yaratılarak durdurulabilir, haklar ancak böyle kazanılabilir.

Çalışanların hak alma mücadelesinin başarıya ulaşması, emek düşmanı politikaların boşa çı-

kartlabilmesi birleşik bir sınıf mücadelesini ve işkolunda birliktelikleri zorunlu kılmaktadır. Bu temel yönelimden hareket eden KESK, halen konfederasyonumuz üyesi bulunan Tüm Maliye-Sen, Emek-Sen ve Turizm-Sen'in Büro İşkolu çerçevesinde birleşmesi kararını önümüzdeki günlerde hayata geçirecektir. Ayrıca Büro İşkolu içerisinde yer alan ve konfederasyonumuzun yeterince örgütlü bulunmadığı Dışişleri Bakanlığı çalışanları, İçişleri Bakanlığı ve Nüfus Müdürlüğü çalışanları, Hazine Müdürlüğü çalışanları yeni oluşturulacak Büro İşkolu sendikasının kuruluşunda yer alacaklardır.

Yukarıda belirtilen sendika ve işyerlerinin birleşimi ile oluşturulacak Büro İşkolundaki yeni sendikanın kuruluş başvurusu 25 Mayıs günü yapılacaktır. 150 kurucu ile yapılacak başvuru öncesinde Kurucular Kurulu 23-24 Mayıs 1998 tarihlerinde Ankara'da toplanarak yeni sendikanın tüzüğüne son şekli verecekler ve geçici Merkez Yönetim Kurulu'nu belirleyeceklerdir.

Büro işkolu içerisinde aşağıdaki işyerleri yer alacaktır.

Başbakanlık, Maliye Bakanlığı, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığına bağlı bazı işyerleri, Sosyal Sigortalar Kurumu, İş ve İşçi Bulma Kurumu, Turizm Bakanlığı, Emekli Sandığı Genel Müdürlüğü, Yüksek Planlama Kurulu, Başbakanlık Olağanüstü Hal Kurulu, İçişleri Bakanlığı, Arsa Ofisi Genel Müdürlüğü, Bağ-Kur, Çevre Bakanlığı, Meteoroloji Genel Müdürlüğü, Toplu Konut İdaresi, Atom Enerjisi Başkanlığı, Nüfus Müdürlükleri, Gümrük Müsteşarlığı, Milli Piyango İdaresi, Hazine ve Dış Ticaret Müsteşarlığı, Devlet Malzeme Ofisi, Aile Araştırma, Kadın Statüsü Genel Müdürlüğü, Kadın ve Sosyal Hizmetler Müşavirliği, Gençlik ve Spor Bakanlığı, Dışişleri Bakanlığı, Vakıflar Genel Müdürlüğü, TBMM DİE, DPT, Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreterliği, Başbakanlık Kamu Ortaklığı İdaresi, Başbakanlık Yüksek Denetleme Kurulu, Devlet Personel Başkanlığı, İhracatı Geliştirme Merkezi, İnsan Hakları Teşkilatı, Türkiye Futbol Federasyonu, TSE, Milli Prodüktivite Merkezi, Güneydoğu Anadolu PBK İdaresi Başkanlığı, Eğitim Kültürü ve Teknoloji İşbirliği Başkanlığı

İŞKOLUNDA BİRLİK

Büro iş kolunda, uzunca zamandır yürütülmekte olan birlik görüşmeleri, KESK GYK'nın 11-12 Nisan toplantılarının gündemine alınarak tartışılmış ve tarafların 25.04.1998 tarihinde konuya ilişkin somut adımlara atılmak üzere toplantı yapmaları kararlaştırılmıştır.

Yapılacak toplantıya, sendikamızın ortak önerilerini götürebilmek için 17-18 Nisan 98 tarihlerinde yapmış olduğumuz Başkanlar Kurulu toplantısında iş kolu birliği üzerine uzun tartışmalar yapılmış ve ortaklaşan konular yazılı olarak sözkonusu toplantıya götürülmüştür.

Toplantı anılan tarihte Ankara'da Emek-Sen Genel Merkezinde, Tüm Maliye-Sen, Emek-Sen, İçişleri Bakanlığı, Dışişleri Bakanlığı, Hazine Müsteşarlığı temsilcileri katılmıştır. Turizm-Sen ve İstatistik temsilcileri mazeret bildirmiş Tüm Sosyal-Sen temsilcisi ise gözlemci olarak katılmıştır. Ayrıca KESK'ten Örgütlenme Sekreteri Güven GERÇEK ve KESK Uzmanı toplantıya katılmışlardır.

Toplantıda sendikamızın düşünceleri ve önerileri sunulmuş ve konu tartışmaya açılmıştır. Tartışmalar neticesinde aşağıdaki kararlar katılımcıların ortak iradesi olarak belirlenmiştir. a) Büro iş kolunda oluşturulacak yeni sendikanın Mayıs ayı içerisinde oluşturulup kurulmasına ve KESK'e katılmasına bu öngöründen hareketle; b) KESK MYK ve Uzmanın gözetiminde tüzük hazırlığının yapılmasına ve hazırlanacak tüzüğün 10 Mayıs tarihine kadar tamamlanıp taraflara gönderilmesine, 16 Mayıs'da ilgili taraflar toplanarak tüzük taslağına son şeklinin verilerek kurucular kuruluna sunulmasına, c) 23-24 Mayıs 1998 tarihlerinde kurucular kurultayının toplanmasına (Kurucu tespiti ve gerekli evrakların tamamlanmasın faaliyetleri anılan tarih dikkate alınarak yürütülmesine) d) 25 Mayıs 1998 tarihinde yeni sendikanın resmi başvurusunun yapılmasına, (Genel Merkezin yerinin neresi olacağı kurucular kurultayında belirlenecektir.), e) Kurucu sayısı olarak Tüm Maliye-Sen80, Turizm-Sen 20, Emek-Sen 30, İçişleri Bakanlığı 15, Devlet İstatistik Enstitüsü 10, Hazine Müsteşarlığı 5, Meteoroloji Genel Müdürlüğü 5 ve Dışişleri Bakanlığı 5 kişi şeklinde belirlenmiş olup bu sayılar 5-10 artıp eksilebilir şekilde esnekliğe sahiptir.

Sendikamızdan doğru yeni sendikada kurucu görev alacak 80 kişi Şube ve Temsilciliklerimizin üye sayısı oranında belirlenmiş olup, dağılım şekli aşağıdaki gibidir.

Sakarya 1, Keşan 1, Tunceli 1, Batman 1, Karabük 1, Adıyaman 1, Kırklareli 1, Çorum 1, Uşak 1, Artvin 1, Malatya 1, Gaziantep 1, Balıkesir 1, Bolu 1, Çanakkale 1, Diyarbakır 2, Elazığ 1, Konya 1, Manisa 1, Ankara 17, Adana 1, İzmir 8, Samsun 21, İst.1 Nolu Şube 5, İst.3 Nolu Şube 3, İst 2 Nolu 3, Bursa 2, Antalya 3, Kocaeli 3, Denizli 2, Eskişehir 2, Kayseri 1, Trabzon 1, Mersin 2, Zonguldak 2, Aydın 2 Kurucu belirleme yöntemi olarak mümkün olan en geniş katılımlarla yapılacaktır. (Şube Temsilcileri Kurulu-Geniş kitle katılımı gibi)

MERKEZ YÖNETİM KURULU

BÜRO EMEKÇİLERİ SENDİKASI ÜZERİNE

Sendikal mücadelenin başlangıcından bu güne en ön sahnelerde yer alan tarihin sayfalarına mücadele anlayışını perçinleyen Maliye Çalışanı dostlar.

Tüm Maliye Sen olarak kuruluşumuzun üzerinden uzunca bir zaman geçti ve bu zaman içerisinde, dünya tarihinde görülmeyen bir tarzda yürütülen mücadelede çok sayıda kazanımlar elde ettiğimiz unutulmamalıdır.

Bu kazanımlar elde edilirken çok ağır bedeller ödenmiştir. Kamu çalışanları içinde en ağır bedeli Maliye çalışanlarının ödediği kuşku götürmez bir gerçektir. Biz Maliye'de örgütlenirken ve sendikamızı kurarken, Maliye'nin ayrı bir iş kolu olarak belirlenmesini ve Maliye Hizmetleri Sınıfının ihdas edilmesi gerektiğini savunduk ve halen öyle olması için mücadele ediyoruz. Özellikle gerek 55. Hükümetin hazırlayıp jet hızıyla komisyonlardan geçirip Meclis Genel Kurulu gündemine getirilen sahte sendika yasasının içeriği ve buradaki işkollarının tarifi, gerekse dünya konjonktüründe Maliye'nin ayrı bir iş kolu olarak bulunmayı, Tüm Maliye Sen'in mücadele çizgisinde olmasa bile yeniden yapılanması konusunda çeşitli sorunları gündeme getirdiği bir gerçektir.

4 Mart 1998 tarihinden sonra yaratılan özgüven, örgütsüz bulunan bazı hizmet birimlerini duyarlı hale getirmiş ve yeni sendikaların kurulmasına hız vermiştir. Yıllardan bu yana tartışılan aynı işkolunda birden fazla kurulan sendikaların birleşmesi konusundaki yaklaşım zaman zaman olumlu olmasına karşın bazı işkollarında sıkıntı yarattığı aşikardır. Birleşme veya katılma yahut ismini değiştirerek yeni bir örgütlülüğün yaratılması konusu, katıldığımız Bolu Başkanlar Kurulundan bugüne sürmektedir. Yine o dönemde bizim de içinde bulunduğumuz işkolunda kurulan sendikalara geçekondurur gibi aynı işkolunda sendika kuruluyor denmesinin Kayseri Şubesi Başkanı olarak en sert tepkiyi ben göstermiştim. Geldiğimiz bu noktada görülüyor ki aynı işkolunda birçok sendikaların kurulması ve ondan önceki başkanlar kurulunda da gördüğüm ve tespit ettiğim kadarıyla toplantılara katılan şube/temsilcilik başkanlarımızın aynı işkolunda yeni sendikaların kurulması yerine, yazının başlığında da belirttiğim üzere yeni bir sendikaların kurulması ve o işkolundaki bütün işyerlerinin kurulacak yeni sendikada örgütlenmesi, bunun yanında bir veya iki şube başkanımızın görüşü ise; yapılacak olan genel kurulda sendikamız Tüm Maliye-Sen'in isim değiştirmesi ve diğer birimlerin ve işyerlerinin bizim yeni isim altındaki sendikamızda örgütlenmesidir. Buradan çıkarılan ortak düşünce, her ne şekilde olursa olsun Büro İşkoluna giren tüm işyerlerinin bir tek sendikada örgütlen-

mesini sağlamak ve bu güne kadar örgütleyemediğimiz yerleri örgütlemeye çalışmak, güçlü bir sendika yaratmak şeklindedir. Bu anlamıyla bugüne kadar örgütleyemediğimiz aktif, fiili mücadelenin içine çekemediğimiz kitle göz önünde tutularak KESK'in de bu konudaki yaklaşımı yeni bir sendikaların kurulması ve diğer kurulu sendikaların yeni kurulan sendikaya katılımının sağlanması doğrultusundadır. Bu yeni kurulacak sendikaların adı birleşimi yapmaya çalışan kurumlar tarafından konmuştur. Bunun adı BES'tir. Aynı öneri sendikamız tarafından da benimsenmiştir. Açılımı, "Büro Emekçileri Sendikası"dır. Bu oluşumu hiçbir arkadaşın hiçbir üyenin dayatma olarak algılamadan günün koşullarından kaynaklanan bir gereklilik olduğu kabul edilmelidir. Biz düşen Tüm Maliye-Sen'in 4. Olağan Genel Kurulunda bu yeni oluşuma katılımı sağlayacak tavrın ortaya konması ve bu doğrultuda iyiniyetle çalışmak olmalıdır.

Şu gerçek unutulmamalıdır. Bizsiz BES kurulabilir ve yaşamını sürdürür. Yarın Tüm Maliye-Sen zorunlu olarak katılmayla karşı karşıya kalabilir. Çünkü, her ne kadar şu an Mecliste görüşülen sahte sendika yasası askıya alınsa da bir gün görüşülmeye devam etmeyeceğini kimse söyleyemez. Bu yasanın bu şekilde çıkması demek, Tüm Maliye-Sen'in 5 veya 6 şubesinin dışında şubesi olmaması demektir. Çünkü illerde şube veya temsilciliğin açılması için en az 1000 kişinin o işyerinde çalışıyor olması gerekmektedir. Bugün illere baktığımızda Kayseri'den örneklersek, ilçelerle birlikte tüm birimlerde çalışanların sayısı 857'dir. Bu demektir ki Kayseri'de Tüm Maliye-Sen'in Şubesi olmayacaktır. Bunları anlatırken henüz böylesi bir zorunluluk yokken neden bu tür girişimler gündemde sorusu gerçekçi olmaz. Çünkü Tüm Maliye-Sen 3. Olağan Genel Kurulunda aynı işkolunda kurulu sendikalarla birleşme sürecini başlatması için seçilecek olan yönetime yetki verilmiştir. Yani bir anlamda bu karar, Genel Kurulumuzun kararıdır.

Ayrıca yeni kurulacak sendikaların kurucularının 80 tanesi Tüm Maliye-Sen'den olacaktır. yine bu işkolunda örgütlü ve çalışan sayısı en çok olan sendika Tüm Maliye-Sen'dir. Önümüzdeki dönemde bizlere büyük görevler düşmektedir. Bu nedenle saldırılara karşı koymanın yolu güçlü örgütlülük ve tek yumruk olmaktan geçiyor. Bu duygu ve düşüncelerle hak alma mücadelenizde başarılar diliyorum saygıları sunuyorum.

Yusuf KÖKSAL
Kayseri Şube Başkanı

KESK 8. OLAĞAN GYK TOPLANTISI SONUÇLARI

1 1-12 Nisan 1998 tarihinde yapılan 8'nci Olağan GYK toplantısında belirlenen temel çerçevede 3 Mayıs 1998 tarihinde toplanan MYK'muz yaşanan 1 Mayıs'ı ve önümüzdeki süreci değerlendirerek, aşağıdaki mücadele programını tespit etmiştir.

İşçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs dünyada ve Türkiye'de büyük bir coşkuyla kutlandı. Milyonlarca işçi-emekçi ve ezilen halklar sömürsüz, savaşız bir dünya özlemiyle yeniden alanlarda bulundu. Sermayeye karşı en doğal ve haklı taleplerini haykırdı. Ancak her 1 Mayıs'ta olduğu gibi dünyada ve Türkiye'de sermaye güçlerinin emekçilere yönelik giriştiği saldırılara milyonlarca işçi ve emekçi dünyayı 1 Mayıs alanına çevirerek yanıt verdi.

Konfederasyonumuzun; Türk-İş, Hak-İş ve DİSK ile birlikte merkezi olarak düzenlediği ve emekten yana siyasi parti ve kitle örgütlerinin katıldığı, 98 l Mayıs'ında 29 ilde yüzbinlerce emekçi "Şimdi Demokrasi Zamanıdır" şiarıyla alanlara çıkarak ekmek, barış ve özgürlük talebini haykırdı. (Özellikle İstanbul'da Konfederasyonumuzun mücadele geleneğine uygun bir düzeyde katılım ve hazırlıkla 1 Mayıs'a katılmadığı görülmüştür) Ancak egemen güçler onbinlerce emekçinin katılıp taleplerini haykırdığı böylesi bir günde toplumsal muhalefeti denetim altına almaya çalışmış, içinde üyelerimizin de bulunduğu yüzlerce insan saldırıya

uğrayarak yaralanmış ve gözaltına alınmıştır.

MYK'muz önümüzdeki sürece ilişkin kamu emekçilerinin giderek ağırlaşan çalışma ve yaşam koşullarının düzeltilmesi amacıyla, taraf olmayı esas alan 657-399 ve 1700 sayılı yasalarla yapılmaya çalışılan değişiklik, sürgünler, adli ve idari cezalar ve özelleştirme saldırılarına karşı toplu sözleşme talepli bir mücadele programının zorunluluğundan hareketle;

1- İktidarın yıllardır uyguladığı ekonomik, sosyal, siyasal politikalar karşısında giderek yoksullaşan kamu emekçilerinin önümüzdeki sürece ilişkin yaklaşım tarzını ifade eden, yaşanan süreci değerlendiren bir özel sayının çıkarılmasına,

2- Son dönemlerde giderek artan sürgünlere ilişkin olarak sendikalarımızın konfederasyonumuzu acilen bilgilendirmesine, bu bilgiler ışığında oluşturulacak olan dosyanın MYK'mızca sürgünler ve kamu emekçilerine dayatılan sefalet ücreti ile ilgili olarak 15 Mayıs 1998 tarihinde basın açıklamaları yapılmasına, basın açıklaması metninin Konfederasyonumuz tarafından gönderilmesine,

3- Askıda bulunan sahte sendika yasa tasarısının tamamen geri çekilmesi ve grevli toplu sözleşmeli sendikal hak ve özgürlüklerimizin önündeki engellerin kaldırılmasını hedefleyen, sürgünlere karşı çıkan ve taraf olmayı amaçlayan bölge mitinglerinin;

Bölge Adı	Tarihi	Bağlı İller
Ankara	30 Mayıs	(Kırıkkale, Konya, Aksaray, Çankırı)
İstanbul	7 Haziran	(Edirne, Tekirdağ, Kırklareli)
Kocaeli	6 Haziran	(Sakarya, Bolu)
Bursa	30 Mayıs	(Balıkesir, Eskişehir, Bilecik, Kütahya, Yalova, Çanakkale)
İzmir	6 Haziran	(Denizli, Uşak, Muğla, Aydın, Manisa)
Mersin	30 Mayıs	(Adana, Hatay, Iskenderun, Karaman)
Trabzon	6 Haziran	(Rize, Artvin, Kars, Gümüşhane, Bayburt, Giresin, Erzincan, Ardahan, Iğdır, Erzurum, Ağrı)
Samsun	31 Mayıs	(Ordu, Çorum, Amasya, Tokat, Sivas, Sinop)
Ş.Urfa	6 Haziran	(K.Maraş, Adıyaman, G.Antep, Kilis)
Diyarbakır	30 Mayıs	(Batman, Siirt, Muş, Elazığ, Van, Bitlis, Hakkari, Mardin, Şırnak, Bingöl)
Zonguldak	31 Mayıs	(Bartın, Kastamonu, Karabük)
Antalya	7 Haziran	(Isparta, Burdur, Afyon)
Kayseri	7 Haziran	(Yozgat, Niğde, Kırşehir, Nevşehir, Malatya)

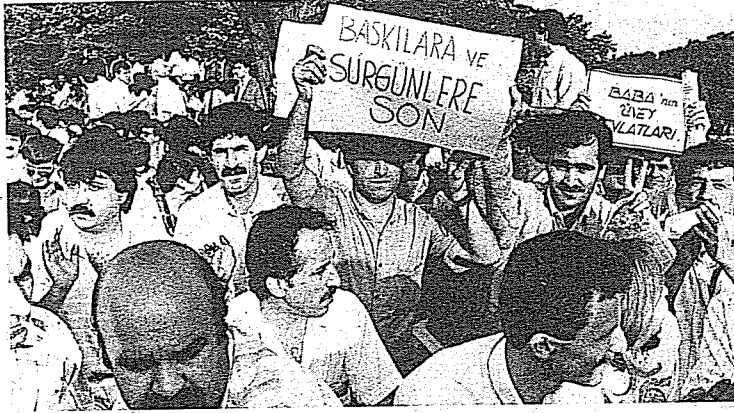
30-31 Mayıs ve 6-7 Haziran tarihlerinde düzenlenmesine;

Yine aynı amaçla 11 Haziran 1998 tarihinde hizmet üretiminden gelen gücün kullanılmasına ve alan faaliyetinin yapılmasına,

4- 14-15-16 Ağustos 1998 tarihinde yapacağımız KESK 2'nci Olağan Genel Kurulu için gereken hazırlıkların yapılabilmesi için sendikalarımızın üye sayılarını en geç 9 Mayıs 1998 tarihine kadar konfederasyonumuza iletmelerine karar verilmiştir.

HUKUK DEVLETİ (!) SÜRGÜN VE BASKILAR

Yıllardır konuşmalarımızda, yazdığımız yazılarda sendikalarımıza yönelik baskı ve sürgünler hep birinci sırada yer almıştır. Kazanılan davalara, idarenin keyfi tutumu onlarca kez gözler önüne serilmesine rağmen tepeden-ten

aşağıya idare; bu bildik hukuk dışı keyfi tutumuna devam etmekte hiçbir sakınca görmemektedir.

Müstaifi sayılarak görevden el çektirilen Genel Örgütlenme sekreterimiz H. Selda Aksoy'un idari yargıda davayı kazanıp görevine dönmesi bizim hukuksal bir kazancımız olarak ortada dururken aynı idare başka bir cezayı nasıl verebiliriz ince hesapları içerisinde.

Yine İzmir Şube Başkanımız Ramis Sağlam'ın görevden el çektirme ile ilgili davasında gelinen aşama olumludur ve beklentimiz görevine tekrar döneceği şeklindedir. Ancak ikinci davası halen devam etmektedir.

Yaşadığımız diğer sürgün ve baskılara değinmeden önce; Anayasa ve yasalarımızda yer alan hukuk devleti ilkesinden biraz bahsetmek gerekiyor. Hukuk devletinin en önemli ilkelerinden biri yönetimin yasallığı, bir diğeri ise yönetimin yargısal denetimidir. Sendikalarımıza uygulanan idari tasarruflarda hukuk devleti ilkelerine hiçbir şekilde uyulmadığını görüyoruz. Çoğu kez yargı kararlarının hiçe sayılarak idarenin keyfi uygulamalarına devam ettiğini görüyoruz. (Aynı yere yargı kararına rağmen defalarca sürgün edilen arkadaşlarımız var.)

Son dönemde Olağanüstü Hal bölgesinde yaşanan ve sendikalarımızı tamamen ortadan kaldırmayı hedefleyen sürgün ve sendikaları kapatmaya kadar varan baskıların ise ne hukukla ne de hukuk devleti ile uzaktan yakından ilgisi var. Bu bölgede 1998 Ocak'ından bu yana sürgün edi-

len sendika üye ve yöneticisi sayısı 30'a ulaşmıştır. Olağanüstü hukukun uygulandığı bu bölgede sürgün olan üye ve yöneticilerin iç yargı yollarına dahi başvurmaları ellerinden alınmış durumdadır. En son

Diyarbakır Şube Sekreterimiz Abdülkadir TAN'ın Karaman'ın Sıraselviler ilçesine sürgün edilmesinden sonra idare bununla yetinmemiş ve Şube Başkanımız Davut BİÇAKÇI'yı da Çankırı'ya sürgün etmiştir. Buradaki niyet açıkça sendikal faaliyetleri bitirmektir.

Şube Başkanımızın eşi Diyarbakır Karayolları Bölge Müdürlüğünde çalışmaktadır ve Çankırı'da aynı kurumun teşkilatlanması olmadığı için tayini yapılamamaktadır. Anayasamızda belirtilen "Aile, Türk toplumunun temelidir" ilkesine rağmen bu ailenin en az 3 yıl süre ile birbirinden ayrı yaşaması söz konusu olmaktadır. Bu uygulamaların insan haklarıyla, ulusal ve uluslararası hukukla ve uluslararası sözleşmelerle bağdaşan bir yanı yoktur. Bütün bu keyfi ve hukuk dışı uygulama karşısında ülke içinde herhangi bir yargı organına başvurmanız engellenmiş ve tek seçenek olarak Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne başvurma hakkı kalmış. Evet! Anayasasında ve diğer yasalarında "hukuk devleti" olduğunu iddia eden bir ülkede yaşanan bu uygulamaların hukukun neresinde yer aldığını doğrusu hepimiz çok merak ediyoruz.

Sendikamıza yönelik keyfi uygulamalar ve baskılar bunlarla da sınırlı değil. Kocaeli'nde 4 Mart ve sonrasında "Sahte Sendika Yasa Tasarısı"na karşı tüm ülke genelinde gerçekleştirilen iş bırakma eylemi nedeniyle 276 üyemize uyarı cezası verilmiş ve 1'er ay fon kesintisine uğramışlardır. İdarenin en demokraik ve en insancıl taleple-

rimiz karşısındaki tavrı baskı ve cezalandırma olarak karşınıza çıkmaktadır. Bizi ilgilendiren bir yasa tasarısına gösterdiğimiz demokratik tepki alışılmış "Kapıkulu memur" anlayışına ve toplumun genelindeki sessiz kabullenişe aykırı olduğu için karşılığında hukuk devletinin (!) bir gereği olarak hak ettiği cezayı alacaktır.

Denizli'de üyemiz Ali Şaşmaz, yine Sendika Yasa Tasarısı ile ilgili eylem sürecinden dolayı "Kınama" cezası ile cezalandırılırken, İzmir'de Hasan Tahsin Vergi Dairesi'nden 12, Basmane Vergi Dairesi'nden 28, Çakabey Vergi Dairesinden 30 olmak üzere toplam 130 üyemiz hakkında soruşturma başlatılmıştır. İstanbul 3 nolu bölgede Bostancı Rıhtım Vergi Dairesi'nden 7 üye ve temsilcimiz hakkında adli soruşturma başlatılmıştır.

İstanbul 1 No'lu bölgedeki Vatan Kompleksi'nde Anayasa'daki angarya yasağı ve diğer kanunlarda yer alan fazla mesai uygulaması hiçe sayılarak keyfi bir şekilde çalışanlarımız fazla mesaiye kalmaya zorlanmıştır. Bunun neticesinde Marmara Kurumlar Vergi Dairesi'nden 6 üye ve temsilcimiz yine Boğaziçi Kurumlar Vergi Dairesinden 2 No'lu şube yöneticimiz Yılmaz Meşeli'den savunma istenmiş ve alınan savunmalar neticesinde Yılmaz Meşeli kınama cezası ve 3 ay fon kesme ile cezalandırılmıştır. 1 No'lu şube alanımızdan Bayrampaşa Malmüdürlüğü'nde çalışmakta olan (daha önce Ulaştırma Vergi Dairesi'nden sürgün edilen) üyemiz Mahmut Yavuz da 1/30 maaş kesim ve 6 ay fon kesim cezası ile cezalandırılmıştır.

Bu kadar keyfi tutumun ve baskının yaşandığı bir alanda böyle bir yazıyı yazmak çok da kolay değil. Gerçekten yapılan hukuk dışı uygulamaların ardı arkası gelmiyor. Sendika dergimizde yazısı yayınlandığı için defterdarlık tarafından iş akdinin feshi gerekçesiyle idari soruşturma başlatılan Gıyatin Aslan Sakarya'da yaşanan hukuk dışı uygulamaların bir örneği. Kayseri'de her basın açık-

lamasından sonra Emniyet'e çağrılarak haklarında soruşturma başlatılan Kayseri Şube yöneticilerimizin yaşadıkları bir başka hukuk dışı uygulama.

Dolayısıyla bütün bunları yazarken unuttuklarımız ve gözden kaçan bir şeyler varsa bunun nedeni alanımızda yaşanan keyfi ve hukuk dışı uygulamaların alabildiğine çok olmasındandır. Tabii ki baskı ve keyfi uygulamaların sadece sendikamıza özgü olmadığını, bir bütün olarak KESK'e bağlı bütün sendikalara aynı baskı ve sürgün politikalarının bilinçli bir şekilde uygulandığını biliyoruz. Hatta biliyoruz ki, sesini birazcık yükselten toplumsal muhalefetin bütün kesimleri aynı baskılara maruz kalıyor.

Hukuk devleti kılıfı altında, hukuk dışı bir şekilde yerine getiriliyor tüm baskılar.

Bütün bunları yazdıktan sonra bize düşen görev nedir?

Birinci olarak, gerçekten haklı olduğumuz tüm uygulamalarda, hukuk zemininde gerekli mücadeleyi vermemiz gerekiyor. Olumlu yargı kararlarının sayısını artırmamız, idarecileri yasal sınırları içinde davranmaya zorlamamız ge-

reliyor. sendika ve sendikal mücadelenin artık su götürmez bir gerçek olduğunu ve bunu herkesin kabul etmesini sağlamamız gerekiyor. (Memuru halen Kapıkulu olarak gören amir ve idarecilere karşı)

İkinci olarak örgütlülüğümüzü güçlendirmemiz gerekiyor. Bunu nicel ve nitel anlamda gerçekleştirmemiz gerekiyor. Bir taraftan üyelerimizin sayılarını artırırken diğer taraftan gerekli sendikal bilinci hukuksal bilinci de üyelerimize taşımamız gerekiyor. Yıllardır gerçekleştiremediğimiz bir şey bir bütün olarak örgütlü refleks geliştiremeyeşimiz, dayanışma ilişkilerinde yetersiz kalışımızdır. Oysa, Ağrı'da bir üyemizin ayağına batan iğneyi Antalya'daki bir başka üyemiz duyumsayabiliyorsa ve gerekli çabayı onun için gösterebiliyorsa sorun büyük ölçüde azalmış olacaktır.

Bunu kısa vadede sağlamak zor görünse de bu konuda samimi çaba sarfetmemiz gerekiyor. Değilse tek başına hukuksal zeminde kazanılan başarının bir ayağı boşa kalacaktır. Kaldı ki, önümüzdeki süreçte de hukuk dışı uygulamaların alabildiğine artacağına çok önemli sinyalleri var. DMK'nun 125/E maddesinde getirmeye çalışılan değişiklikte tamamen elimizi kolumuzu bağlamaya yönelik bir hazırlık. Bu madde ile işten atmalar oldukça kolaylaşacaktır. Hukuk devleti ilkesinin bu kadar farklı ve keyfi uygulandığı bir ülkede hangi sabah hangi keyfi tutumla karşılaşacağımızı bilmeziz çok zor. Bu nedenle hem hukuk savaşını verirken hem de güçlü bir örgütlülük ve güçlü bir toplumsal muhalefet yaratmak en temel görevimiz. Hayatımızın her alanı hukuk dışı uygulamalarla doluyken her zamankinden daha duyarlı uyanık ve örgütlü olmak, bir zorunluluk. Zamanında refleks göstermediğinde kurbağanın başına gelenleri hepiniz biliyorsunuz herhalde. "İçinde sıcak su olan kazana kurbağayı bıraktığınızda kurbağa ani bir sıçrama ve kendini dışarıya bırakıyor. Yalnız içinde soğuk su olan kazana yavaş yavaş kaynar su ilave ettiğinizde küçük irkilmeler haricinde kurbağa fazla bir refleks göstermiyor. Kazandaki suyun ilave kaynar suların sonra öyle bir ısıya geliyor ki kurbağanın o suyun içinde yaşama şansı yok. Ancak kurbağanın dışarıya atılacak gücü de kalmamış, çünkü ortama adapte olmuş. (08/05/1998- Yeni yüzyıl Ahmet Altan)

Evet! durumumuz kurbağa örneğindeki kadar vahim olmasa da keyfi hukuk dışı uygulamalara karşı duyarlı olmak ve örgütlülüğümüzü her durumda sağlamlaştırmak en önemli görevimiz olsa gerek.

Bol refleksli ve sıcak kazansız günler dileğiyle

Cengiz Demirdağ
Genel Hukuk Sekreteri

DIYARBAKIR'DA SALDIRILAR YOĞUNLAŞIYOR

Bölgemizde yıllardır yaşanan şiddet ortamı toplumun her kesimini derinden etkilediği gibi insanlarımızın sosyal güvenliği ve toplumsal barışın sağlanmasında da derin tahribatlar yaratmıştır.

Genelde bölgemizde özelde de Diyarbakır ilimizde örgütlü bulunan Kamu Emekçileri Sendikaları, İşçi Sendikaları, İnsan Hakları Dernekleri vb. demokrasinin vazgeçilmez unsurları olan demokratik kitle kuruluşlarına faaliyetlerinden dolayı çeşitli baskı ve haksız uygulamalar yapılmaktadır. Son süreçte bazı demokratik kitle kuruluşlarının kapatılması ve bazı basın organlarının bölgemize girişinin yasaklanmasını hayretle izliyoruz. Bu şiddet ortamından toplumun tüm kesimlerinin etkilendiği gerçeği ile birlikte öğretmen, sağlık personeli ve maliye çalışanlarının maruz kaldığı uygulamalar vahim bir boyuta ulaşmıştır.

Sürgün ve göç ettirme politikası günümüzde de devam etmektedir. Son Ocak 1998 ayından günümüze dek başta Diyarbakır olmak üzere bir çok bölge ilinden onlarca kamu çalışanı sürgün edilmiştir.

Aşağıdaki tablodan da anlaşılacağı üzere zorla göç ve sürgün ettirilen kamu görevlilerinin sendika yöneticisi ve üyeleri olduğu görülmektedir. Bu uygulamaya tabi tutulanların demokrasi ve barış savunucusu ve sendikal faaliyetler içerisinde yer alan, daha çok yönetici kadrolara yönelik olarak gerçekleştirilmesi "anlamlı"dır. Bu uygulama bölgedeki sendikal faaliyete öteden beri uygulanan bir baskı mekanizmasıdır. Ayrıca bu uygulamayla bölgede anti-demokratik uygulamalara ve insan hakları ihlallerine karşı suskun bir toplum yaratılmak istenmektedir. Sürgün edilen sendika yöneticisi ve üyelerinin bu uygulamayı hak edecek hiçbir fiil ve davranışta bulunmadıkları ortadadır. Sadece bölgede yaşayan tüm sendikacıların maruz kaldığı bir ya da iki günlük gözaltı ve diğer uygulamalar ile sendika genel merkezlerinin koyduğu miting ve diğer etkinliklere katılmaları sonucunda izinsiz il dışına çıkma gerekçesi ile "kınama ve maaş kesimi cezası" gibi uygulamalara maruz kalmışlardır. Sendikal faaliyetlerinden dolayı alınan idari cezalar sürgün gerekçesi sayılamaz.

Sürgün ile atamanın dayandığı yasal dayanak ve başvuru mekanizmasının kapalı oluşu ile, uygulamanın bir bütün olarak AİHS'e aykırı oluşu, bu haksız uy-

gulamayla mağdurların AIHK'na başvuruları başlamıştır.

Tüm Maliye-Sen Diyarbakır Şubesi yönetici ve üyelerine yönelik geçmiş süreçte birçok gözaltılarda işkence, idari soruşturmaların yanı sıra, son olarak 20.08.97 tarihli bir basın açıklaması nedeniyle Şube Başkanımız Davut BALIKÇI hakkında 1'nci Asliye Ceza Mahkemesinde dava açılmış ve dava beraatle sonuçlanmıştır. Bunun yanında 15.11.1997 tarihinde Şubemiz KESK'in almış olduğu karar gereği Türkiye'nin genelinde Hükümetin memur maaşlarına yapmış olduğu % 30'luk zammı ve sahte sendika yasa taslağını protesto etmek amacı ile almış olduğu oturma eylemi kararı doğrultusunda Şubemiz Yönetim Kurulu Üyelerinden Sıdık ALADAK ve Sadrettin ÇELİK 15.11.1997 günü gözaltına alınmaları ile haklarında dava açılmıştır. Yine KESK'in almış olduğu karar gereği 04.03.1998 Ankara Kızılay oturma eylemine katılmaları nedeniyle Şube Yönetim Kurulu Üyeleri olan

Sıdık ALADAK Sadrettin ÇELİK ve A.Kadir TAN hakkında idari soruşturma açılmıştır. Son yapılan eylemlilikler çerçevesinde 06.03.1998 günü Şubemizin işbirakması nedeniyle yönetici ve üyeler olmak üzere toplam 120 maliye çalışanı hakkında idari soruşturma açılmıştır.

Bölge ve ilimizde yapılan sürgünler kervanına Şube Başkanımız Davut BALIKÇI ve Örgütlenme Sekreterimiz Abdulkadir TAN'nın katılması baskıların boyutunu ortaya koymaktadır.

Sendika olarak siyasal iktidara ve özelde ise Maliye Bakanına bir kez daha sesleniyoruz. Bu arkadaşlarımızın mağduriyetlerinin derhal telafi edilmesi, saldırılardan derhal vazgeçilmesini istiyoruz.

1998 yılının başından itibaren Diyarbakır ve bölgenin diğer illerinde sürgüne tabi tutulan kamu emekçilerinin isimleri ve atandıkları yerler şunlardır.

Adı Soyadı	Sendikadaki Görevi	Eski Görev Yeri	Sürgün Edildiği yer
Davut BALIKÇI	TÜM MALİYE-SEN Şube Başkan	Diyarbakır	Çankırı-Bayramören
Abdülkadir TAN	TÜM MALİYE-SEN Şube Eğt. Sek.	Diyarbakır	Karaman-Sarıyelil
Emrullah ÇİN	KESK-GYK Üyesi	Diyarbakır	Aksaray
Muazez ÖNÜK	EĞİTİM-SEN Yöneticisi	Diyarbakır	Karaman
Nigaz ADEMYILMAZ	EĞİTİM-SEN Yöneticisi	Diyarbakır	Konya
A. Mehahir ALTIDAĞ	EĞİTİM-SEN Yöneticisi	Diyarbakır	Kütahya-Altıntaş
Musa FARISOĞULARI	EĞİTİM-SEN Yöneticisi	Diyarbakır	Bartın
Yüksel TEKİN	SES Yöneticisi	Diyarbakır	Tokat
Bedriye ERTAŞ	SES Yöneticisi	Diyarbakır	Yozgat
Zülfü ATLI	SES Yöneticisi	Diyarbakır	Konya
Dr. Mehmet DAMAR	SES Üyesi	Diyarbakır	Yozgat-Surgun
Nadir BİNGÜL	ENERJİ YAPI YOL-SEN Başkanı	Diyarbakır	Kastamonu İlgaz
Burhan DURAN	EĞİTİM-SEN Üyesi	Adıyaman	Sinop
Hasan YILMAZ	EĞİTİM-SEN Üyesi	Adıyaman	Bilecik
Serpil BENK	EĞİTİM-SEN Üyesi	Adıyaman	Konya
Ahmet CEVAT	EĞİTİM-SEN Üyesi	Adıyaman	Konya
Çiğdem DURAN	EĞİTİM-SEN Üyesi	Adıyaman	Sinop
Mehtap EĞİLMEZ	EĞİTİM-SEN Üyesi	Adıyaman	Gaziantep
Ahmet ÖRDE	EĞİTİM-SEN Yöneticisi	Siirt	Aksaray
Ahmet KONUK	EĞİTİM-SEN Yöneticisi	Siirt	Bolu
Nevzat YILDIRIMEL	EĞİTİM-SEN Üyesi	Siirt	Sinop
İzzettin BESTAŞ	EĞİTİM-SEN Üyesi	Siirt	Kastamonu
A. Mecit ASLAN	EĞİTİM-SEN Yönetici	Siirt	Bolu
M. Şirin BULGA	EĞİTİM-SEN Yönetici	Siirt	Artvin
Osman TOPRAK	EĞİTİM-SEN Yönetici	Siirt	Afyon
M.Şakir ÖNER	EĞİTİM-SEN Üyesi	Siirt	Baykan
Hüseyin BEBER	EĞİTİM-SEN Üyesi	Siirt	Kırkale
Resul KAYA	EĞİTİM-SEN Üyesi	Ağrı	Yozgat
Fadil BİLİCİ	EĞİTİM-SEN Üyesi	Ağrı	Afyon
Fercî ALPASLAN	EĞİTİM-SEN Üyesi	Ağrı	Kütahya

Diyarbakır Şubesi Yönetim Kurulu

MALİYE SINIFININ İHDASI

Çeşitli vergi kanunlarında değişiklik yapılması ve Maliye Hizmetleri Sınıfının oluşturulması hakkında kanun tasarısı TBMM Bütçe ve Plan Komisyonunda kabul edilerek Meclis Genel Kurul gündemine gelmiş bulunuyor. Hükümetçe Vergi Reform tasarısı olarak tanımlanan yasa tasarısının Meclis'te öncelikli görüşülecek yasa tasarıları arasında olduğu ve Hükümeti dışarıdan destekleyen Cumhuriyet Halk Partisi'nin de yasa tasarısına destek vereceği kamuoyuna açıklanmış bulunuyor.

Vergi reform tasarısının gerçekte bir reform tasarısı olmadığı ve emeği ile geçinenlerin durumunda hiçbir ciddi değişiklik içermediği gibi sermaye kesiminin istekleri ile paralellik içeren bu tasarının vergi yükünün adaletli dağılımını sağlamaya yönelik hükümler içermediğini, bu nedenle de bir reform tasarısı olmaktan çok uzak olduğunu dergimizin daha önceki sayısındaki yazıda ifade etmeye çalışmış ve Vergi Reform tasarısının başarısının maliye emekçilerinin sorunlarının çözümünden geçtiğinin, maliye emekçilerinin temel sorunlarına çözüm bulunmadan vergi reform paketinin başarıya ulaşmasının mümkün olmadığını belirtmiştik.

Yasa tasarısının Bütçe ve Plan Komisyonunda yapılan görüşmeler sırasında Maliye Bakanlığı'nun Teşkilat ve Görevleri Hakkındaki 178 ve 190 Sayılı Kanun Hükmünde Kararnamelerde değişiklikler öngören 83-84-85 ve 86'nci maddeler yasa tasarısına eklenerek Maliye idaresinin yeniden yapılandırılmasına yönelik düzenlemeler yapıldı.

Bu değişiklikler esas itibarıyla Maliye Hizmetleri Sınıfının ihdas edilmesine ilişkindir. Yapılan değişiklik ile Maliye Hizmetler Sınıfı oluşturularak Maliye Eğitim Akademisi Başkanlığı kuruluyor ve Maliye memurluğuna alınacak personelin statüsü belirleniyor.

Maliye Hizmetleri Sınıfına alınan memurlara en yüksek Devlet memuru aylığının (ek gösterge dahil) brüt tutarının % 200'üne, bu sınıfa alınmayan diğer personele ise

%100'üne kadar Ek Tazminat ödemesi yapmaya Maliye Bakanı'nun yetkili kılındığı yasa tasarısında bu tazminatın hangi görevdeki memura hangi oranda tazminat ödeneceği, hangi koşullarda bu tazminatın eksik ödeneceği, hangi koşullarda ek tazminatın hiç ödenmeyeceği yasa tasarısında hüküm altına alınarak mevcut personelin konumuna açıklık getiriliyor.

Maliye emekçilerinin ekonomik yönden diğer kamu emekçilerine göre oldukça geride kaldığı ve denetim elemanları ile üst düzeyde görev yapanlar dışında ortalama ücretlerin ek ödemeler dahil ancak 60-70 milyon lira olduğu bilinmektedir. Dört kişilik bir ailenin asgari geçim sınırının 150 milyonu geçtiği günümüz koşullarında, onbinlercesi üniversite mezunu olan maliye emekçilerine verilen bu ücret mutfak masrafını ancak karşılayan sefalet ücretidir. Sık sık çıkarılan af uygulamalarında haftalarca gece yarısına kadar çalışan, zorunlu mesai adı altında ancak çay parası olabilecek bir mesai ücreti ile çalışmaya zorlanan emekleriyle maliye hizmetini gerçekleştiren maliye emekçileridir. Onbinlerce çalışanın bulunduğu kentlerde tek bir kreşin bulunmadığı, sosyal tesisleri yetersiz ya da emekçilere kapalı, hiçbir ek yardımın yapılmadığı çalışanlarımız, buna rağmen onurluca bir çalışma gerçekleştirmektedirler.

Uzun yıllardır bedeller ödeyerek sürdürdüğümüz, onbinlercemizin disiplin cezası ile cezalandırıldığı yüzlercemizin il içi ve il dışı sürgüne gönderildiği grevli toplu sözleşmeli sendikal hak mücadelesinin daha iyi bir çalışma yaşamı, daha iyi bir ücret ve daha yaşanılabilir ve daha özgür demokratik bir ülke için yürütüyoruz.

Ücretlerimizin, sosyal haklarımızın tek taraflı belirlenmeler ile değil; sendikamızla yapılacak toplu sözleşme ile belirlenmesini istiyoruz.

Temel ilke ve yönelim bu olmakla beraber çalışanlarımızın yaşamlarına en küçük olumlu katkı sağlayacak çabayı da destekliyoruz,

istiyoruz, bunun mücadelesini de veriyoruz.

Vergi "reform" tasarısı ile Maliye Hizmetleri sınıfının oluşturularak, çalışanlara ek tazminat ödenmesi olumludur. Ancak; yasa tasarısı incelendiği zaman bu sınıf ihdasının maliye çalışanlarının sorunlarına çare değil sorunlarını derinleştiren, çalışanlar arasında ayrımcılık yapan birleştiren değil bölen bir tasarı olduğunu emekçilerin onlarca yıllık mücadelesini yok sayan gelecekte de bu mücadeleden alıkoymayı amaçlayan bir düzenleme olmakta öte gitmediğini tespit ediyoruz.

Yasa tasarısı ile son yıllarda özellikle 3568 Sayılı Serbest Muhasebeci, Serbest Muhasebeci Mali Müşavir ve Yeminli Mali Müşavirlik Meslek Yasasının çıkmasından sonra büyük bir erozyona uğrayan Denetim Elemanlarını Bakanlık'ta tutma hesaplarının yapıldığını diğer çalışanların ise birçok engel aşıldıktan sonra belli bir tazminata hak kazanmasının hedeflendiği ortaya çıkıyor.

Maliye Bakanlığında halen görev yapan personelin şef, Müdür Müavini, Müdür ve denetim elemanları ile üst düzey görevliler hiçbir koşul aranmadan yasanın yayınlandığı tarihte Maliye Hizmetleri Sınıfına alınırken, hizmetin üretilmesinde asıl uğraşı veren onbinlerce maliye çalışanının ise ancak yapılacak sınavlarda başarılı olmaları koşuluyla bu sınıfa alınmaları öngörülüyor. Halen bu görevleri sürdürmek için aranmayan lise veya dengi okul mezunu olmak koşulunun aranarak bu öğrenim düzeyinde olmayanların hemen dışlandığı bir düzenleme yapılıyor. Sınava her çalışanın girmesi mümkün kılınmıyor. Son üç yılda olumsuz sicil veya disiplin cezası alma koşulu ile sayısı binlerle ölçülebilecek çalışanımızın sınava hiç girmemesi sağlanıyor.

Maliye emekçileri, tembel oldukları, onursuz faaliyetleri, namussuz davranışları dolayısıyla değil sendikal hak ve özgürlük mücadelesi dolayısıyla cezalarla karşı karşıya bırakılmıştır. Bunun yanı sıra her yıl binlerce çalışanımız sudan sebeplerle, sırf amirlerinin kaprisleri ve hukuk dışı istemlerini yerine getirmedikleri için de disiplin cezası ile cezalan-

dırılmışlardır. Bu konudaki objektif olmayan sayısız disiplin cezasını ortaya koymak belgelemek kolay bir iştir.

Yasa ile yargı yoluna dahi gidilemeyen uyarma ve kınama cezaları ile tüm çalışanların tekrar "köle" yapılması isteniliyor.

Ancak Zonguldak Şube Başkanımızın sürgün işlemini iptal eden Mahkeme kararının görüşülmesi sırasında Danıştay Savcısı Salih ER'in tespit ettiği üzere; "Artık amirinin karşısında boyun eğen memur tipi gitmiş bunun yerine hakları için mücadele eden örgütlenen Kamu emekçisi gelmiştir."

Yasa tasarısı ile sendikal örgütlenmenin cezalandırıldığı ve önünün kesilmek istendiğini görüyoruz. Amaçlanan Maliye emekçilerinin kapıkulu haline getirilmesidir. Ancak örgütlü mücadele ile bu yasa tasarısını geri çevirebilecek gücteyiz. Sendikamızın örgütlü mücadelesi bunu defalarca kanıtlamıştır.

Hiçbir yasa emekçilere rağmen, onların isteği dışında hayat bulamaz, uygulanamaz.

Maliye emekçileri olarak, Maliye Hizmetleri Sınıfına tüm çalışanlarımızın hiçbir koşul aranmadan alınmasını talep ediyoruz. Ek tazminatın tüm çalışanlara eşit olarak ödenmesini, 7 günü aşan hastalık raporlarında eksik ödenmesini veya disiplin cezaları ile paralellik kurularak aylarca hiç ödenmemesi yolunun kapatılmasını talep ediyoruz.

Çalışanlarımızın eğitim, yetenek bilgi birikim ve ünvan farklılıklarını gözetken, ancak tüm çalışanların emeklerinin karşılığı olacak bir ücret ve sosyal haklarımızın, sendikamız ile yapılacak toplu sözleşme ile belirlenmesini istiyoruz.

Maliye hizmetleri sınıfının hukukun en temel ilkeleri olan, bir suça birden fazla ceza verilmemesi, kanunların geriye yürümemezliği ile Anayasa'da anlamını bulan herkes yasalar karşısında eşittir, hiçbir kesime ayrıcalık tanımaz ilkelerine aykırı olduğu ortadadır. Ayrımsız tüm çalışanlarımızı kapsayan onlara eşit hak sağlayan, çalışma barışını sağlayacak, verimliliği artıran bir düzenleme getirilmelidir.

Tahir ŞILKAN
Eski MYK Üyemiz

YÜZBİNLER 1 MAYIS'TA ALANLARDAYDI

Emekçiler sermayenin saldırılarına 1 Mayıs'ta meydanlardan yanıt verdi. İstanbul'da 80 bin İzmir'de 50 bin, Ankara'da 25 bin, Mersin, Adana, Antep, Malatya ve Diyarbakır'da onbinlerce emekçi, 1 Mayıs'ı alanlarda kutladı. Alanlara işçiler, damgasını vururken demokrasi talebi öne çıktı.

İSTANBUL'DA 1 MAYIS'A İŞÇİLER DAMGASINI VURDU.

Onbinlerce işçi ve emekçi İstanbul'da 1 Mayıs'ı tarihine ve gününe yakışır bir coşkuy-la kutladı. Coğunluğunu işçilerin oluturduğu yaklaşık 80 bin kişi tek bir yumruk olup, sınıfsız sömürsüz bir dünya istedi.

Yeni bir dünya özleminin dile getirildiği Abide-i Hürriyet Meydanı, sermayenin saldırılarına karşı örülmekte olan barikata bir tuğla koydu.

Tertip komitesinin kararı uyarınca Piyalepaşa Bulvarı ve Şişli'de yürüyüş kortejleri oluşturan TÜRK-İŞ, DİSK, Hak-İş ve KESK'e bağlı sendikalar ile siyasi partiler ve kitle örgütleri, miting alanına iki ayrı noktadan girdiler.

DİSK'e bağlı sendikalar; Lastik-İş, Tekstil-İş, Birleşik Metal-İş, Genel-İş, Bank-Sen, Sosyal-İş ve Nakliyat-İş "Özgürlükçü Demokratik Türkiye" ve "Barış ve Demokrasi İçin Birlik ve Mücadele" pankartlarıyla Piyalepaşa Bulvarı'ndan alana girerken; KESK'e bağlı sendikalarda "Yüzdelik Artış Değil, Toplusözleşme" pankartı arkasında Tüm Maliye-Sen, Tüm Bel-Sen, Haber-Sen, Tarım-Sen, Enerji Yapı Yol-Sen, SES, BTS ve Eğitim-Sen sahte sendika yasasına karşı sloganlar atarak alana girdiler.

Şişli yönünden alana giren Türk-İş ve Hak-İş'e bağlı işçiler "Yaşasın 1 Mayıs MAİ ve MİGA'ya Hayır" pankartları ile, alana "Özgür Emek Demokratik Türkiye" sloganı ile girdiler. Türk-İş pankartı altında; TUM-TİS, Haber-İş 1 Nolu Şube, Yol-İş 1 Nolu Şube, Petrol-İş, Kristal-İş, Harb-İş, İGDAŞ işçileri, Tes-İş, BASİSEN, Tek Gıda-İş Marmara ve Trakya bölge şubeleri, Çimse-İş, Belediye-İş ve Tez Koop-İş sendikaları katıldı. "Çeteler-

den Hesap Sorulsun", "Özelleştirmeye Hayır", "Çeteler Mecliste Fabrikalar Satışta" sloganlarını atan işçi ve emekçiler oldukça coşkuluydu.

HAK-İŞ pankartı altında mitinge katılan işçilerin sayısının az olduğu gözlenirken, Meslek Odaları, çeşitli siyasi parti ve demokratik kitle örgütlerinin yoğun katılımı yaşandı.

Çeşitli mesajların gönderildiği mitingde, küresel çocuk yürüyüşü ekibinin, çocuk işçiliğine son verilmesi istemini içeren mesajının ardından, Almanya Kamu Emekçileri Sendikaları ve Hür İşçi Konfederasyonları Birliği, 1 Mayısın örgütlenme ve dayanışma günü olduğunu, bütün dünyada bu şekilde kutlandığını, genel talebin ise örgütlenme özgürlüğü olması gerektiği mesajlarını da iletiler.

BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİ İÇİN

Mitingde DİSK Genel Sekreteri Murat Tokmak, "Bağımsızlık ve demokrasi için Türkiye'nin dört bir yanında tek bir yumruk olduk. Emekçi düşmanlarına, demokrasi dışı rejim yanlılarına, öğrenciye kurşun sıkanlara karşı bir araya geldik. Sermaye ve onların yanlılarına bizleri açlığa mahkum edenlere cevap için bugün buradayız" dedi. Tokmak, "sendikal hakların gasp edilmesine, mezarda emekliliğe, okul kapılarının halk çocuklarının yüzüne kapanmasına izin vermeyeceklerini" vurguladı.

TÜRK-İŞ Genel Başkanı Bayram Meral, "hükümetin ve siyasi partilerin ülke sorunlarına sahip çıkması için Türk-İş olarak Kızılay'da uyarı mitingi yapacaklarını" ifade etti.

HAK-İŞ Genel Başkanı Salim Uslu "insan onuruna yaraşır bir hayat, daha fazla demokrasi için bir araya geldik" dedi.

DİSK Genel Başkanı Rıdvan Budak ise, "biz bu ülkenin üretkenleriyiz. Emegimizle bu ülkeyi var edenleriz. Yurttaş olmanın sorumluluğunu yerine getireceğiz. Demokrasi ve örgütlü toplum yaratarak irticaya, darbelere, çetelere son vereceğiz" dedi.

KESK Genel Başkanı Siyami Erdem de "Bugün, işçi ve emekçilerin bu bozuk düzenin sahibi olan yeni dünya düzenlerine cevabıdır. Bugün 15-16 Haziran direnişlerinden, 12 Eylül'ün karanlığından '89 Bahar Eylemleri'nden geldik. Kamu emekçileri, fiili ve meşru mücadelelerini yılmadan sürdüreceklere" dedi.

Öte yandan Piyalepaşa Bulvarı'ndan alana girmeye çalışan gruplara saldıran polis, yüzlerce kişinin yaralanmasına neden olurken, çok sayıda kişiyi de gözaltına aldı.

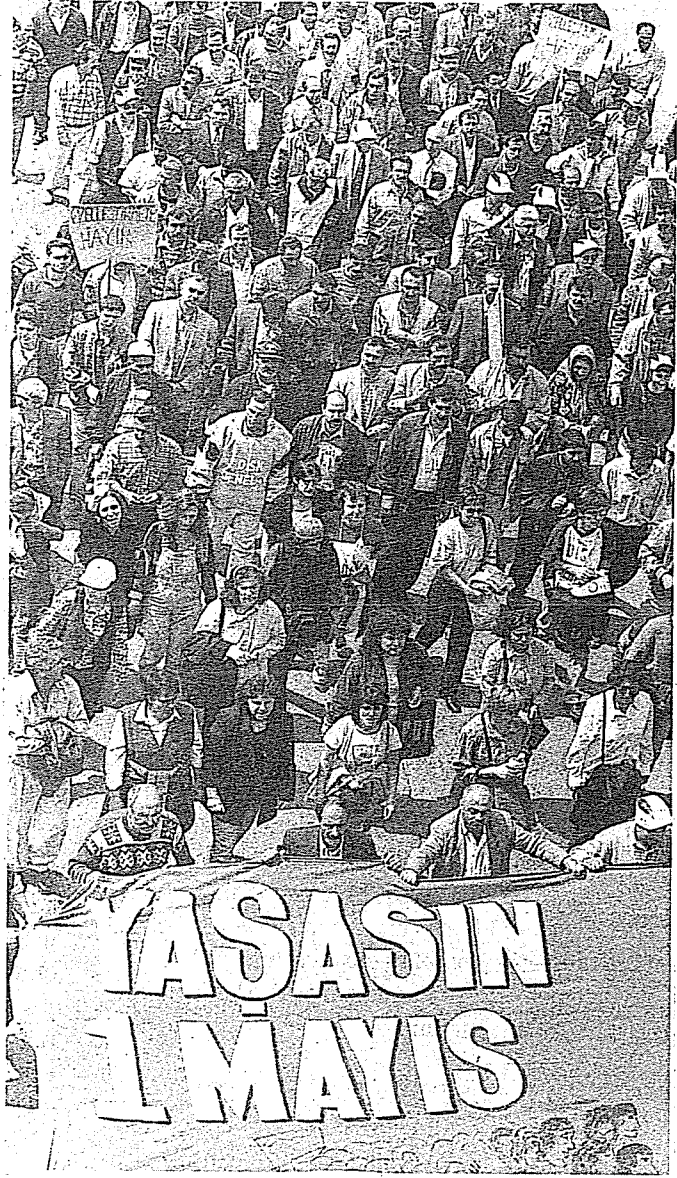
ANKARA'DA 25 BİN EMEKÇİ YÜRÜDÜ

1 Mayıs Ankara'da işçi ve emekçiler tarafından ülkenin talan edilmesine, özelleştirmeye ve emperyalizme karşı bağımsız demokratik Türkiye talebiyle kutlandı.

Sabahın erken saatlerinden itibaren Tren Garı önünde toplanan işçi ve emekçiler; buradan, Sıhhiye Meydanı'na doğru kortejler oluşturarak yürüyüşe geçtiler. DİSK, KESK, TÜRK-İŞ, siyasi parti ve demokratik kitle örgütlerinin yanı sıra mitinge küresel çocuk yürüyüşçüleri de katıldı.

TÜRK-İŞ üyesi işçiler alana MAİ ve MİGA karşıtı sloganları ve pankartlarıyla yerleşirken, polis parti sendika ve kitle örgütlerinin flamalarına el koymaya çalıştı. Pankart sopalınınun dahi kırılarak alana sokulması engellenmek istenen emekçiler polisin taciz saldırısını boşa çıkardı.

Ayrıca Valilik ve polisin tüm engellemelerine rağmen 1 Mayıs; Adana'da, Ceyhan'da,

Bursa'da, Antalya'da, Sivas'da, Divriği'de, Siflikte'de, Samsun'da, Çorum'da, Iskenderun'da, Adapazarı'nda, Denizli'de, Kayseri'de, Amasya'da, Trabzon'da ve Hopa'da mitinglerle kutlandı.

Mitinglere katılan yüzbinlerce işçi ve emekçi, özelleştirmeye, sosyal güvenlik sisteminin tasfiyesine, sendikasız sigortasız çalıştırılmaya, sahte sendika yasasına, esnek çalışmaya, taşeronlaştırmaya ve çetelere karşı tepkilerini haykırarak, "Tam Bağımsız, Demokratik Türkiye" talebini alanlara taşıdılar.

BİRLİK, MÜCADELE, DAYANIŞMA; YAŞASIN 1 MAYIS

Bütün dünyada milyonlarca işçi ve emekçi uluslararası birlik mücadele dayanışma günü 1 MAYIS'ı coşkuyla kutladı.

98 1 Mayıs'ı saldırıların yoğunlaştığı yoksulluğun had safhaya ulaştığı bir dönemde kutlandı. Uluslararası sermaye emekçilerin mücadele sonucunda elde ettiği kazanımları yok etmek için tam bir işbirliği içinde yeni saldırılar planlıyor ve emekçileri ulus cins ayrımı yapmaksızın eziyor. Tekelci sermayenin uluslararasılaşmış bu saldırılarına karşı tüm emekçilerin ortak hareket edebileceğinin de gösterildiği önemli bir gün oldu 98 1 Mayıs. Sermaye dünya zincirinin her halkasında emekçilerin kazanılmış haklarına savaş açmış durumda. Dünyanın her köşesinde emekçiler kapitalist tekeller tarafından soyuluyor; açlık ve sefalet emekçi sınıflar içinde hızla yayılıyor. IMF ve Dünya Bankası denetiminde uygulamaya sokulan uluslararası sermayenin yeniden yapılanma programı, özelleştirme, taşeronlaştırma esnek çalışmanın yaygınlaştırılması olarak bütün ülkelerde başlıca ekonomik politika olarak biçimleniyor.

Her 1 Mayıs'ta işçi sınıfı ve emekçiler her türlü ezme ilişkisinin ve sömürünün kaynağı olan kapitalizme karşı kin ve nefretini haykırırken savaşı ve sömürsüz bir dünyaya olan özlemlerini dile getirirler. Yine her 1 Mayıs'ta işçi sınıfı ve emekçiler yalnızca ulusal bir sınıf olmayıp, aynı zamanda dünya büyük emek ordusunun bir parçası ve kolu olduğuna bir kez daha duyumsar.

1 MAYIS'IN ANLAMI VE İÇERİĞİ NE OLMALIDIR?

Ülkemizde 1 Mayıs'lar Cumhuriyetin ilk yıllarından beri egemen sınıflar tarafından hep engellenmiş, yasaklanmış, ortadan kaldırılmaya çalışılmıştır. Sömürücü egemen sınıflar, baskı, zor yöntemlerinin yanı sıra 1 Mayıs'ın anlamını çarpıtmaya yönelik faaliyetlerinden de geri durmamışlar, uzun yıllar 1 Mayıs'a Bahar Bayramı diyerek işçi sınıfının birlik mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs'ı unutturmak istemişlerdir. 1976 yılından sonra 1 Mayıs'ın yasak olmasına ve engelleme çabalarına rağmen işçi ve emekçilerle kitlesel ve militan bir şekilde kutlanması, sömürücü egemen sınıflar ve devleti rahatsız etmiş, provakasyon ve katliamlara baş vurmasına neden olmuştur. 1977 1 Mayıs'ında yapılan kont-

gerilla saldırısında 36 emekçi hayatını kaybetmiş yüzlerce emekçi yaralanmıştır. Failleri bellidir fakat bugüne kadar da korunmuşlardır. 80'li yılların sonlarında kutlanmaya başlanan 1 Mayıs'a saldırılar ise devam etmiştir.

1989-1990 1 Mayıslarında saldırılar olmuş, 1989 1 Mayıs'ında genç işçi M. Akif DALCI katledilmiştir. Diktatörlük 1992 yılından sonra baskılarını daha da yoğunlaştırmıştır. 1996 yılında ise saldırısını boyutlandırmış 3 emekçi katledilmiş daha gösteriler başlamadan sabahın erken saatlerinde katliam olacağı polisin tavırlarıyla anlaşılmıştır. Tüm bu saldırılar devletin 1 Mayıs'ı nasıl algıladığının göstergesidir.

Kamu Emekçileri ve İşçi Sınıfı için 1 Mayıs'ın tatil günü ilan edilmesi önemli bir taleptir. Burjuva düzen partileri 1 Mayıs'ı resmi tatil yapacaklarına dair hep söz vermişlerdir fakat yerine getirmemişlerdir.

Emekçiler binbir zorlukla bayramlarına katılma yolları aramakta, kimi zaman işten atılma korkusu ile katılamamaktadırlar. Bu konuda 1 Mayıs'a bireysel katılım eğilimi tam da burjuvazinin dayattığı ve istediği bir eğilimdir. KESK'in Sahte Sendika Yasası'na karşı Kızılay'da gösterdiği direniş örnek alınacak bir direniş hattıdır. Memur Sendikaları Yasası'nın askıya alınması, çeşitli genelgelerin geri çekilmesi, Metin Göktepe'nin katillerine göstermelik de olsa ceza verilmesi Manisa Davası'nun ve TBMM'de pankart açtıkları için ceza alan öğrencilerin davalarının bozulmasında görüldüğü gibi emekçilerin kitlesel açık tutum aldıkları koşullarda diktatörlüğe geri adım atılabilmektedir.

Bundan hareketle süngü zoruyla sağlanan disiplin, emekçilerin kitlesel hareketleri karşısında fazla dayanamamaktadır. 1998 1 Mayıs'ı bu nedenle önemlidir. Ülkemizde emperyalizmin dayattığı koşullar bağımsızlık ve demokrasi talepleriyle püskürtülebilir emperyalist ilişkiler tasfiye edilebilir. En küçük ekonomik talebin emperyalizme karşı mücadeleye bağlandığı koşullarda emekçilerin yönü emperyalizme ve yerli işbirlikçilerine dönecektir.

ÖZGÜR EMEK VE DEMOKRATİK TÜRKİYE İÇİN YAŞASIN 1 MAYIS

Süleyman YILMAZ
İstanbul 3 Nolu Şube YKÜ

MEMUR, MUHASEBECİ VE MÜKELLEF İLİŞKİLERİ

Günümüz Türkiye'sinde yaşanan sorunlar doğal olarak memurlara, muhasebecilere ve mükelleflere de yansımaktadır. Ayrıca her kesim kendi içinde de bir çok problemler ve sorunlarla uğraşmaktadır. Aynı toplumun insanları olmakla beraber gerek konumları gerek mesleki özellikleri gerekse de eğitim ve kültürel yapıları itibari ile farklılık göstermektedir. Bütün yaşanan bu farklılıkları aza indirmek, tabii ki her kesimin daha özenli daha hoşgörülü ve daha saygılı olması ile gerçekleştirilebilir.

SAYGILI OLMAK

Yaşantımızın, her alanında olduğu gibi çalışma yaşamında da iş barışının sağlanması için saygının önemi büyüktür. Mesai arkadaşlarımız arasında ki ilişkilerde; memur, mükellef ve muhasebeci ilişkilerinde saygıya büyük önem verilmelidir. Hitap ederken mümkün olduğu kadar yakışsız kelimelerden kaçınılmalıdır.

ÖZVERİLİ OLMAK

İş yükü ağırlığının paylaştırılmasında özverili olunması şarttır. Yükü sadece karşı tarafa veya tam tersi kendisinin yüklenmesi adaletli bir dağılım olmadığından sıkıntılara sebep olmakta, iş barışı bozulmaktadır. Bütün özveriyi sadece memurdan, muhasebeciden veya mükelleften beklemek adaletsizlik olacaktır. Dolayısı ile de işi ve ilişkileri de olumsuz yönde etkileyecektir.

HOŞGÖRÜLÜ OLMAK

Yukarıda belirtildiği gibi her kesimin farklı beklentileri ve farklı kültür yapıları olduğu için, olaylara farklı açıdan bakacaklardır. Olayları farklı yorumlayacak belki doğruları ve yanlışları da farklı olacaktır. Bütün bu ilişkilerdeki problemleri çözmenin en basit yolu hoşgörülü olmaktan geçmektedir.

DİYALOG KURMAK

İnsanları, dünyada yaşayan diğer canlılardan ayıran en önemli özelliği düşünme ve konuşma yeteneğidir. Yaşam boyunca var olan toplumsal ilişkilerde işte bu iki faktör rol oynamaktadır. Gerek iş yaşamında gerekse de yaşamın diğer mekanlarında iyi diyalog kuran insanların iş ve özel yaşamlarında daha başarılı oldukları araştırmalar da kanıtlamıştır.

SICAK BİR İLİŞKİ

Yaşamı güzel ve anlamlı yapmanın diğer bir yöntemi de insanlar arası ilişkileri sıcak tutmakla mümkündür. Yukarıda sayılan faktörleri kullanmanın en başta gelen yöntemi, sıcak ilişkilerle başlar, "Tatlı dil yılanı deliğinden çıkarır" atasözümüz de bunun en güzel örneğidir.

Bütün bu sayılanlar, yaşamın ve çalışma barışının sağlanması için vazgeçilmeyen etmenler olduğunu hepimiz kabul etmekteyiz. Ancak, bunları beklerken de yaşanan ekonomik ve sosyal sorunlarda çözüm önerileri getirmek yine başta biz maliye çalışanlarına düşmektedir.

Bizler, belki bunları çalıştığımız birimlerde veya yaşantımızda yapabiliyor, belki de çeşitli nedenlerle yapamıyor olabiliriz. Fakat bütün bunlar hem bizlerin görevleri hem de çözülmesi gereken sorunlardır. Biz maliye çalışanları olarak üzerimize düşen görevleri yapıyoruz. Fakat diğer kesimlerden; servis arkadaşlarımızdan, amirlerimizden, muhasebecilerden veya mükelleflerden göremiyor olabiliriz.

Peki ne yapacağız?! Tabii ki bütün bu ilişkilerin olması için çaba göstereceğiz, çalışacağız. Sendikamızı kurumsal bir yapıya kavuşturacağız. Çünkü hepimiz de biliyoruz ki kurumsal bir örgütlülükte istediğimiz bütün bunlar daha rahat ve daha çabuk olacaktır.

Toplumun diğer bütün mesleki örgütleri ile daha yakından bağlar kurulacaktır. Basın ve kamuoyunun gündemine daha rahat girilecek; sorunlar ve çözüm önerileri de herkes tarafından daha rahat paylaşılacaktır. Çalışma hayatımızda her gün karşılaştığımız Yeminli Mali Müşavirler Odası, Esnaf ve Sanatkarlar Odası vb. mesleki örgütlerle yakın ilişkilere girip hem onların sorunlarını yakından öğrenme hem de kendi sorun ve çözüm önerilerimizi bu kuruluşlar aracılığıyla üyelerine anlatma olanağımız kolaylaşmış olacaktır.

Güzel bir dünya, sağlıklı bir yaşam, mutlu bir toplum dileğiyle, herkesi örgütlü mücadelemize katkı yapmaya çağırıyor saygılar sunuyorum

Asker KAYGUSUZ
Laleli V.D./İST.

GÜMRÜK ÇALIŞANLARININ SORUN VE TALEPLERİ

Tüm Maliye-Sen Ankara Şubesi olarak Gümrük Müsteşarlığından Sorumlu Devlet Bakanı Rifat SERDAROĞLU ile 8 Ocak ve 18 Şubat 1998 tarihlerinde iki kez görüşülmüş, Gümrük emekçilerinin sorun ve talepleri iletilmiştir. Sayın Bakan sorunlarımızın çözümü yönünde çalışma yapacağını belirtmiş ve ikinci görüşmemizde aşağıda belirtilen sorun ve taleplerin Müsteşarlık yetkilileri ve yönetim kurulu üyelerimizçe karşılıklı müzakere edilmesi, gerektiğinde görüşbirliğine varılmıştır.

Gümrük kanununun 165'nci maddesine istinaden Ankara Gümrük Saymanlık Müdürlüğü hesabında toplanan % 20'lerden yapılan ödemelerin ünvanlara göre farklı oranlardan ödenmesi ve oranlar arası farkın çok yüksek olması; mevcut ücret dengesizliğini daha da derinleştirmekte olup, personel arasında derin bir hoşnutsuzluk yaratmakta, verimli ve etkin çalışmayı olumsuz yönde etkilemektedir. Diğer taraftan, Müsteşarlık taşra ve merkez çalışanları arasındaki ücret makası, her geçen gün merkez personeli aleyhine açılmakta ve taşra teşkilatındaki mesai ücretlerinin yüksek olması merkezde görevli memurların Başmüdürlüklere yoğun tayin taleplerine yol açmaktadır.

• Bu bakımdan, % 20'lerden yapılan ödemelerin her kademede personel ünvan ayırımı yapılmaksızın mevcut en yüksek oran üzerinden yapılmalı,

• 1995 Bütçe Kanunu ile dondurulan ancak 1997 yılında yeniden düzenlenmiş bulunan Başbakanlık ek ücretlerinin, Başbakanlıkta çalışanlara ödenen oranlara eşitlenmeli,

• Gümrük Kanununun 146'ncı maddesine istinaden alınan ceza paralarının, 161'nci maddenin (d) fıkrası gereğince Müsteşarlık personeline düzenli aralıklarla dağıtılmasını teminen bir Genelge yayımlanmalı,

Bu bağlamda, Taşra ve Merkez memurlarının ücretleri arasındaki fark giderilmelidir.

- Başbakanlığa bağlı kurum ve kuruluşlar-

da çalıştırılan sözleşmeli personelin yararlandığı ücret dışı ödemelerden (ikramiye vs) aynı statüdeki kurumumuz sözleşmeli personele yararlandırılmamaktadır.

• Eşit statüdeki bu personele yapılan ödemeler mevkidaşları düzeyine yükseltilmelidir.

- Taşraya tayin taleplerinde Gümrükler Genel Müdürlüğünde çalışma şartına ilişkin prensip kararı uygulaması, diğer birimlerde görevli personelde derin bir hoşnutsuzluk yaratmaktadır.

• Bu uygulamanın kaldırılması ve merkezde çalışan personelden talepte bulunanların, birim farkı gözetmeksizin belirlenecek objektif kurallar çerçevesinde, taşra personeli ile yer değiştirmesi yönünde yeni bir düzenleme yapılmalı ve eş durumundan kaynaklanan tayin talepleri koşulsuz gerçekleştirilmeli,

• Rotasyon usulü atamalar Atama ve Yükseltme Yönetmeliği kapsamına alınmalıdır.

- Gümrük Kanununun 167'nci maddesinde, Gümrük Komisyoncusu karnesinin 15 yıl hizmeti bulunan Müsteşarlık personeline verileceği belirtilmekte ise de uygulamada sadece Gümrükler Genel Müdürlüğünde görev yapmış personele verilmektedir.

• Gümrük komisyoncusu ve yardımcısı karnesi müsteşarlığın tüm birimlerinde çalışan personele verilmelidir.

- Özellikle, Gümrükler Kontrol Genel Müdürlüğünden 15-20'ye yakın personelin her gün çalıştığı Devlet Arşivinde yemek servisi, ışık bulunmamaktadır. Bazı şubelerde çalışan memurlar hem arşivde çalışmakta hem de yazışma yapmaktadırlar.

• Arşivdeki mevcut eksikliklerin giderilerek çalışma koşullarının sağlıklı ve insan onuruna yaraşır bir ortama kavuşturulmalı ve yeni arşiv memuru kadroları tahsis edilmelidir.

-Bilgisayar kullanan ve sürekli veri girişi yapan memurlarda bazı sağlık problemleri (göz bozuklukları, sırt ağrıları, radyasyonun yol açtığı sorunlar, uykusuzluk, saç dökülmesi vb.) ortaya çıkmaktadır.

- Bilgisayar kullanan memurlara uygun sandalye, masa sağlanmalı ve radyasyondan koruyucu önlemler alınmalı,

- Bilgisayarlara veri girişi yapan personele Veri Hazırlama Kadrosu tahsis edilmeli,

- Diğer kurumlarda olduğu gibi bu görevi sürdüren personel en fazla 6 saat çalıştırılmalıdır.

- Bazı birimlerde memurların çalışma odaları çok kalabalık (14-15 kişi bir arada) olup, havalandırma tertibatı dahi bulunmamaktadır. Ayrıca masa ve sandalyeler sağlığa uygun değildir.

- Bu durum, hem çalışanların ilişkilerini hem de etkin ve verimli çalışmayı olumsuz yönde etkilediğinden, çalışma koşulları iyileştirilmeli ve ek bina temin edilmelidir.

- İş yoğunluğu ve personel yetersizliği nedeniyle, hafta içi günlerde 17.30-18.30, Cumartesi günü ise 10.00- 14.00 saatleri arasında zorunlu fazla mesai uygulanmaktadır. Ancak pek çok birim de fazla çalışmayı gerektirecek bir iş yoğunluğu bulunmadığı gibi karşılıksız çalışma (angarya) Anayasa da da yasaklanmıştır.

- Bu uygulama 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun değişik 178'nci maddesi gereğince düzenlenen 3.3.1975 tarihli, 15176 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan fazla çalışmanın uygulama esaslarını gösterir yönetmelik hükümleri kapsamında yeniden düzenlenmeli, sürekli ve zorunluluktan çıkartılmalıdır.

- Müsteşarlık bünyesinde görev yapan Yardımcı Hizmetlilerin öğrenim durumlarında zaman içinde değişiklik (Ortaokul, lise ve Üniversite mezunları) olmasına rağmen, memur kadrosuna geçebilmeleri için uzun zamandan beri sınav açılmamıştır. Bir kısmı emeklilik aşamasına gelmiş olup, kadro derecelerinde tıkanmalar yaşanmaktadır.

- Bu nedenle, Yardımcı Hizmetlilerin Memur kadrosuna geçebilmelerini sağlamak amacıyla bir sınav açılmalı,

- 4 ve 5'nci derecelerde bulunan memur kadrolarındaki (4/6-5/9 gibi) tıkanıklıklar bir üst dereceye verilerek çözüme kavuşturulma-

lıdır.

- Birçok birimde 8-10 yıldan fazla bir süreden beri daktilograf olarak görev yapan çok sayıda personel mevcut bulunmaktadır.

- Bu personel 4 Mart 1997 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanan 'Gümrük Müsteşarlığı Personeli Atama ve Yükselme Yönetmeliği'nin ilgili hükümleri çerçevesinde, memur ya da Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni kadrolarına atanmalıdır.

- Atama ve Yükselme Yönetmeliğinde değişiklik yapılarak E Hizmet Grubuna, Mülga Yönetmelikte olduğu gibi, 'Merkez Şefi' ünvanı ilave edilmelidir.

- Birimlerarası geçişlerde sınav şartı kaldırılmalıdır.

- Personelin özlük haklarını ilgilendiren yönetmelik ve benzeri düzenlemelerin, hazırlık aşamasında her kademedeki personelin görüşü alınmalı ve her birimden birer, sendikamızdan ise 2 temsilcinin katılımıyla oluşturulacak bir komisyon tarafından hazırlanmalıdır.

- Müsteşarlık Merkez teşkilatı Hizmet ve Denetim birimlerinin yoğun olarak bulunduğu Ulus'ta bir kreş açılmalı ve her semte servis konulmalıdır.

- Müsteşarlık Hizmet Binalarından birinde sendikamız için İşyeri Temsilcilik Odası tahsis edilmeli, her binada sendikamız işyeri panosu için yer belirlenmelidir.

Gümrük emekçileri;

Sendikamız kuruluş sürecinin başından bugüne sendikal hak ve özgürlükler mücadelesinde örgütlülüğümüz içinde yerini belirlemiştir.

Merkez birimlerde örgütlü mücadeleye katılım her geçen gün artmakla birlikte taşra birimlerde de henüz örgütlenme sağlanamamıştır. Yakın bir süreçte Büro işkolunda yeni bir sendikanın kurulmasıyla başlayacak yeni dönemde Gümrük müsteşarlığının Taşra birimlerinde de örgütlenme sorunlarının aşılacağı inancını taşıyoruz.

Döndü TAKA
Ankara Şubesi YKÜ

BİLGİSAYAR OPERATÖRLERİNİN SORUNLARI

TC Maliye Bakanlığı'na bağlı İstanbul Defterdarlığı birimlerinden olan Vergi Dairelerinde çalışan bilgisayar operatörleri, gerek bilgisayardan kaynaklı, gerekse çalışma ortam ve koşullarına bağlı birçok sorunlar yaşamaktadırlar.

- İlk bilgisayara geçiş vergi dairelerinde 1985 yılında pilot olarak Bakırköy Vergi Dairesi seçilip uygulamaya geçilmiştir. İlk otomasyon uygulamaları üzerinden yıllar geçtiği halde, mevcut programda en ufak bir gelişme olmamıştır.

- Çalışma saatimiz 8 saat. Bunun tamamını bilgisayar başında geçirmekteyiz.

- Vergi dairelerindeki bilgisayarlarda paket program bulunmaktadır. Bu programlar güncel gelişmelerin çok gerisinde bulunuyor. Mevcut program operatörlerin biraz daha yaratıcı olmasına ve çeşitli uygulamalar yapmasına hiçbir şekilde izin vermiyor.

- Evet artık sadece bilgisayar ekranı ve siz varsınız. Çevreye ilginizi bu noktadan sonra kesmek zorundasınız. Neden mi? Çünkü hatalı giriş yapmamak için bilgisayar ekranı, klavyesi ile bütünlük içinde çalışmalısınız. Bunun yanında; mükelleflerle de kısa diyaloglarda bulunuyoruz. Ama bu konuşmaları en kısa süre içerisinde öyle ki; gözleriniz bilgisayar ekranında, elleriniz klavyede yapmak durumundasınız.

-Bir operatör bilgisayara günlük ortalama 400-500 arası işlem girişi yapmaktadır. Bir bilgisayarda iki operatörün dönüşümlü olarak çalışması gerekmektedir. Ancak o zaman radyoaktif ışınların insan sağlığı üzerindeki etkisini aza indirgenmiş olacaktır. - Fizik ve ruhsal rahatsızlığın asgariye indirilmesi- Maalesef, memur yetersizliğinden genelde operatörler normal masa memuru görevini de yapmaktadırlar.

Durum böyle olunca değişimli bilgisayar karşısına oturulmadığından sabahtan akşama kadar ekran başındayız. Sürekli ekrana baktığımızdan, gözlerimizde ağrı, sulanma ve kızartı beliriyor. Ayrıca baş ağrıları da başlıyor. Gözlük kullanıyorsanız gözlük numaranız büyüyor ya da sağlıklı gözlerde göz bozukluğuna neden oluyor.

- Tahakkuk ve tahsilatın son günlerinde yoğun çalışmalardan sonra ciddi sırt ağrıları başlar. Peki nerden çıkar bu ağrı? Özellikle eski vergi dairelerindeki eski tip sandalye masaların, bilgisayarın in-

san sağlığına uygun olmayan ortam ve koşullarda olmasından kaynaklıdır. Bunun yanı sıra vücudun doğal yapısı hareketsiz kalmaya uygun değildir. En rahat ettiğiniz pozisyonda bile belirli bir süreden fazla kalamazsınız. Ya bir yerleriniz uyuşur ya da bazı yerlerinizde önce rahatsızlık hissi sonra ağrı duyarsınız.

- Bu, vücudun yükünün hep aynı kas ya da kas gruplarınca taşınmasından kaynaklanır. Bu sorun çözümlenmezse, başka etkenlerin de katılımıyla, bu kez o yükün bindiği eklemlerin karşılık gelen yüzeylerinde çeşitli değişimler olur. Bunların bir bölümü yineleyen travmalardır.

En çok iki saatte bir 15-20 dakikalık gerçek molar alınması gerekmektedir. Bu söylediklerimi tek başına bir operatör yapamaz. Öncelikle dairede çalışan tüm operatörler birlikte oturup konuşup birlikte çözüm üretmeleri ve idareye sorunlarını ve çözüm önerilerini iletip yerine getirmeleri için zorlayıcı olmaları hem kendi sağlıkları açısından önemlidir.

- Bilimsel olarak da ispatlanmış olan yıpranma için, bize yıpranma payı olarak ek bir ücret ödenmektedir. Ancak bu çok küçük bir rakamdır. Bu ödeneğin yeterli düzeye çıkarılması gerekmektedir.

- Vücudumuzun belirli bölgelerinde hissettiğimiz ağrıların dışında bilgisayarın yaydığı radyoaktif ışınları sağlığımızı sürekli tahrip eder.

1- Gençlerde dahi erken yaşta gözde katarakt oluşması

2- Yüz derisinde döküntüler

3- Hamile kadınlarda düşük, erken doğumlar, anormal bebek doğumları.

4- Uzun süre maruz kalanlarda büyük ihtimalle VLF ve ELF dalgalarının kromozomları tahribi sonucu, hemen bütün kanser çeşitleri görülmektedir.

5- Bütün ekranlar, bilhassa beyin hipofiz hipotalamus bezi ön lobu bölgesinde doku bozukluğu yaparak cinsel gücü ve üremeyi bozmaktadır.

SONUÇ: Bilgisayar ekranlarının zararlı ışınlar yaydığı ve kesinlikle insan sağlığına zarar verdikleri bilimsel olarak ispatlanmıştır. Bu zararların değerlendirilmesinde dikkate alınması gereken noktalar şunlardır.

1- Ekrana uzun süre maruz kalmanın etkileri (3 yıl sürekli bilgisayar kullanan kimsenin, bazı Avrupa ülkelerinde hukuken şahitliği kabul edilmiyor)

2- Ekranın hatalı imalat nedeniyle kaçak ışınlar yayabilmesi (Özellikle ülkemizde hiçbir denetim tatbik edilmiyor)

3- Çalışılan odada birden fazla ekran olması (riski artırıyor)

- Tüm bu olumsuzlukların önlenmesi için bilgisayarların radyasyona karşı tedbir almaları gerektiği gibi, ekrandan yayılması önlenemeyen ışınlar karşı da ekran filtrelerinin kullanılması zaruridir

Özellikle Vergi dairelerindeki sistem odasında çalışan Süpervizör (operatör) arkadaşların durumları da şöyledir.

Sistem odasındaki bilgisayar ve cihaz fazlalığı özellikle bazı dairelerde aynı odada çift sistem ve çift bilgisayar gibi cihazların yoğun olacağı açıkça ortadadır. Burada çalışan süpervizörlerinin de ne tür hastalıklarla karşılaşacakları bilinmemektedir.

Bu konuda çalışanların sağlık durumları ve gelecekleri için gerekli koruma ve sağlık kontrolü önlemlerinin alınması gerekir.

- Bu istek de sadece istek ve temenni olarak görülmemelidir. Çalışan operatörlerin süpervizörlerin taleplerinden biridir.

Ayrıca; 657 sayılı devlet memurları kanununda madde 103 uygulanmalıdır. (Hizmetleri sırasında radyoaktif ışınlarla çalışan personele her yıl yıllık izinlerine ilaveten bir ay sağlık izni verilmesi)

Evet, bu kanunun yasallaşarak uygulamaya geçmesini istiyoruz.

Bununla birlikte bilgisayar operatörlerin normal memurlardan 5 yıl önce emekli olması gerekmektedir.

Ve sağlık nedenlerinden dolayı heyet raporları olan operatörlerin kadro değişikliği defterdarlık tarafından yapılmamaktadır.

Tüm bu saydığımız sorunlarımız ve çözüm önerilerimiz ancak ve ancak birlikte örgütlenip, mücadele ile haklarımızın alınmasından geçer.

Grevli-TİS'li sendika hakkımızı almak için iş bırakarak alanlara çıkmamız ve artık bu iş bırakmaları bir günü aşip süresiz greve dönüştürmemiz gerekir. Ancak o zaman biz kazanacağız.

Yaşasın Grevli-TİS'li Sendika! Mücadelemiz!

Kurtuluş Yok Tek Başına!

Sokağa Eyleme Genel Greve Genel Direniş!

Nevreste ZAMAN
İstanbul 1 Nolu Şube YKÜ

SUSMA, SUSTUKÇA SIRA SANA GELECEK...!

Uzun bir yürüyüş başladı..!

Arasında sende vardın.

Sitem edercesine,

Haykırıyordun..!

Seni anlamak,

Ortak olmak geldi aklıma..!

Birden bir kargaşa,

Panik sardı etrafı..!

Polisler barikeat kurmuş;

Yürütmeyiz diyorlar..!

Bir çekirge gibi, atlıldın öne.

Düzenin suratına inen şamar gibi..!

Siper ettin göğsünü,

Haykırmaya başladın..!

Barikat aşılmalı, haklar kazanılmalı diye..!

Dayanamadım,

Yanında buldum kendimi..!

Haksızlığa karşı duruşla,

Hep bir ağızdan başladık;

"Susma sustukça sıra sana gelecek..!" diye

Sevgi yumağıyla ördük birliğimizi..!

Remzi ABUL
Marmara VD.Başk./İST.

İnandık,

Oy Verdik Size

Sabrettik

Taş bastık sinemize

Güvendik

Kar yağdı ümitlerimize

Ne oğlu...

Ne babası...

Bizi kurtaracak Tüm Maliye-Sen

Bizi kurtaracak KESK

Naci TÜRKÜCÜ
Gümrükönü V.D. SAKARYA

SOSYAL GÜVENLİK REFORMU MU MEZARDA EMEKLİLİK Mİ?

Ekonomiden sorumlu Devlet Bakanı Güneş TANER Uluslararası Para Fonu (IMF)'na Stand-By antlaşması veya borç para istemek için gitmeye yüzleri olmadığını, IMF'nin Vergi Reformu ve sosyal güvenlik reformunu gerçekleştiremediklerini ifade ediyor. Başbakan Mesut YILMAZ da öngörülen reformları gerçekleştirmeden ne IMF'ye ne de seçime gitmek istemediklerini söylüyor. Sosyal güvenlik reformu yalnız hükümetin değil, işveren örgütlerinden bir kısım işçi sendikasına, muhalefet partilerinden en ilgisiz kurum ve kişiye kadar herkes sosyal güvenlik reformundan bahsediyor. Herkes sosyal güvenlik kuruluşlarının ekonomiye ve devlet bütçesine getirdiği yükten bahsediyor ve reform öneriyor. Aslında hepsi sosyal güvenlik reformundan tek bir şeyi anlıyor. "Emeklilik yaşının yükseltilmesini." Sermaye kuruluşları sosyal devlet olgusunun sona erdiği propagandasıyla sosyal güvenlik kuruluşlarının tasfiye edilmesini ve mal varlığının da talanını istiyor. En net tanımıyla işçilerin emekçilerin doğru tanımıyla bu konudaki reform yasası tasarısı Mezarda Emeklilik Tasarısıdır." Bu konuda belirtilen, ortaya sürülen, savunulan düşüncelerin büyük bir kesimi halk kitlelerini mezarda emekliliğe ikna etmeyi amaçlıyor. İşçiler, emekçiler, kısaca tüm halk bu konuda tek taraflı, yanlış bilgilerle yönlendirilmeye ve sermayenin isteğine boyun eğdirilmeye çalışılıyor.

Sosyal güvenlik konusunda gerçekler nedir? Yazımızda bu sorunun yanıtını aramaya çalıştık. Bu sorun şu anda sadece işçilerin sorunu gibi görülebilir. Ancak en kısa zamanda bu sorunun biz kamu emekçilerini de yakından ilgilendirdiğini yaşayarak göreceğiz.

Sosyal devletin varlığına işaret eden en önemli göstergelerden birisi sosyal güvenlik sisteminin ve emeklilik hakkının kabul edilmesidir. Kapitalist ülkelerde -bu arada gelişmekte olan bizim gibi ülkelerde de- özel sigortacılık ve emeklilik teşvik edilmektedir. Sosyal güvenlik sisteminin işçiler, emekçiler için daha da kötüye götürülme politikası ülkemize özgü değil, gelişmiş ülkeler dahil her ülkede sermaye hükümetlerinin vazgeçilmez politikası olmuştur. Hazırlanan yasa tasarısı ile emeklilik sisteminin değiştirilmesi amaçlanmaktadır. Halen uygulanmakta olan yasaya göre erkeklerde 55 kadın-

larda 50 yaşını doldurmuş ve 5000 gün prim ödemesi halinde veya kadınlarda 20 erkeklerde 25 yıl çalışmış ve toplam 5000 gün prim ödenmişse, ayrıca 15 yıl çalışmış, 3600 gün prim ödenmiş ve kadınlarda 50 erkeklerde 55 yaşının doldurulması halinde emekliliğe hak kazanılmaktadır. Her durumda bağlanacak emekli aylığı da değişmektedir. Tasarı ile henüz yaş konusunda uzlaşma temin edilmiş ise de kadınlarda en az 50 erkeklerde 55 yaşın doldurulması ve 7000 gün prim ödemesi öngörülmektedir. Bunun kadınlarda 58, erkeklerde 60 yaşa veya her ikisinde 60 yaşa veya daha üst bir yaşa çıkarılması da bazılarınca en başta Başbakan Mesut YILMAZ tarafından ifade edilmektedir. "Reform" tasarısının yeterince radikal olmadığını iddia edenler düşüncelerin kararlılıkla ifade etmekte, bir kısım bilim adamı (!?) da tasarının radikalce uygulanması gerektiğini vurgulamaktadırlar. Tasarı ile sağlık yardımlarından yararlanmada prim ödeme gün sayıları artırılmakta, emekli aylıklarının katsayıya tabi tutulması uygulamasından vazgeçilmekte ve sosyal yardım zammının ödenmemesi veya en az ödenmesi öngörülmektedir. Esnek çalışmaya yönelik tartışmaların ülke gündemine taşındığı günümüzde bu istemler şaşırtıcı değildir. Yapılan tartışmalarda sosyal güvenlik kuruluşlarının içine düşürüldüğü durumdan hiçbir sorumluluğu olmayan prim ödeyenler, çalışanlar sorumlu tutulmaktadır. Oysa SSK'nın içine düşürüldüğü bu durumdan çalışanların hiçbir sorumluluğu yoktur. SSK primlerini işçilerden kestiği halde yatırmayanlar işverenlerdir. Hem kamu işverenleri hem de özel sektör borcunu ödememektedir. (1994 yılı sonu itibarıyla özel sektörün borcu 583 milyon dolar kamu sektörünün borcu 676 milyon dolardır.) 15 milyonu aşkın çalışanın bulunduğu ülkemizde hem kaçak işçiliğe göz yumulmakta hem de şikayetçi olunmaktadır. KOBİ'lerin desteklenmesi, özel sektörün teşviki adı altında işçiler sosyal güvenlikten yoksun çalıştırılmaktadır. Çalışma süreleri 35-40 yılı bulmuş işçiler bir türlü emekli olamamaktadır.

Çünkü uzun yıllar sigorta primleri ya hiç yatırılmamış ya da eksik gün üzerinden yatırılmış, işçiler sık sık işten çıkarılmış bir türlü emekli olamamış, yapılmamışlardır. Emekli olmak çalışanlar için düş olmaya başlamıştır.

SOSYAL GÜVENLİK KONUSUNDAKİ

YALANLAR

Türkiye genç emekliler cennetidir.
Sosyal güvenlik ekonominin kangrenidir.
İşçilerin çalışması yetersizdir.
İşçilerimiz verimsizdir.

GERÇEKLER

Türkiye'de emeklilik yaşı ortalaması 50'den fazladır.
Devletin son üç yıl hariç sosyal güvenliğe katkısı yoktur.
Avrupa'daki en düşük ücret, en düşük emekli aylığı Türkiye'dedir.
Avrupa'nın yaşam süresi en az olan insanları Türkiye'de yaşamaktadır.
Haftalık çalışma saatleri en yüksek ülke Türkiye'dir.

Daha çok emekli aylığı verilmesini sağlayacak olan işveren priminin artırılması yerine sosyal yardım zammının artırılması yoluna gidilmiştir. 1977'de toplam emekli ödemeleri içinde sosyal yardım zammının oranı % 6 iken 1994 yılında bu oran % 59 düzeyine çıkarılmıştır. Bütün propagandalara karşın devletin sosyal güvenlik sistemine katkısı bulunmamaktadır.

Avrupa ülkelerinde Devletin sosyal güvenlik sistemine katkısı % 25-30 düzeyinde iken bizde bu oran sıfırlar SSK ve Emekli Sandığı fonlarını doğru bir şekilde değerlendirmeyen bu fonları cari harcamalarda kullanan, siyasal iktidarlar; sosyal güvenlik kuruluşlarını sıkıntı içerisine düşürmüş ve devlet bütçesine olan etkisini öne çıkararak sosyal güvenlik sistemini yok etmeye yönelik düzenlemeleri yasalaştırmaya çalışmaktadırlar. Dünyada Sosyal Güvenliğe en az destek veren ülke durumundayız. Ülke nüfusunun yarısından fazlası sosyal güvenlikten yoksundur. Sigortalı olmak için yürüyüş yapan, direniş yapan işçilerin bu isteği "bölücülük" olarak dahi değerlendirilebilmiştir. Devlet sosyal güvenlik Kuruluşlarının tasfiyesini değil primlerini tahsil etmeyi, kaçak işçiliği engellemeyi önüne görev koymalıdır. SSK yeniden yapılandırılmalı, işçilerin temsili artırılmalıdır. Sosyal güvenlik fonlarının denetimi en başta işçilere bırakılmalı, SSK'nun hizmetleri, işçileri ve ailelerini tatmin edici noktaya getirilmelidir. Batılı ülkelerde emeklilik yaşının yüksekliğini ileri sürenler, ülkemizin genç emekliler cenneti yapıldığını iddia ediyorlar. Bu iddia gerçeği yansıtmamaktadır. Gerçekten de 20 yıl çalışmış olmak şartıyla kadınlarda 38 erkeklerde 25 yıl çalışmış olmak şartıyla 43 yaşında emekli olunabilmektedir. Ancak ülkemizin özgün koşulları dolayısıyla genç emeklilerin oranı toplam emekliler içerisinde onda bir dahi değildir. Ülkemizde emeklilik yaşı ortalaması 50 yaşından daha yüksektir. Ülkemizdeki emekli sayısının azlığı,

sosyal güvenlik sistemine dahil olanların azlığını, çalışma süresindeki alınan ücretlerin azlığını, emekli olununca verilen emekli aylığının azlığını çalışırken veya emeklilere verilen hizmetlerin yetersizliği ve tatmin edicilikten uzaklığı görmezden gelinmektedir. Ülkemizde ortalama yaşam süresi 65'den fazla değildir. İnsanlar uzun ve yorucu çalışmalardan sonra emekli olduktan sonra da dinlenememekte, yeniden çalışmaya zorlanmaktadır. İnsanların emekli kuyruklarında çektikleri görmezden gelinmekte, insanlara çare olarak özel emeklilik gösterilmektedir. Özel emeklilik sigortaları vergi vb. kolaylıklarla desteklenmektedir.

Sosyal Güvenlik "Reformu" tasarısı bir reform tasarısı değil emekçilere saldırı tasarısıdır. Bu reform tasarısı ile sadece emekçilerin emeklilik yaşının yükseltilmesi primlerinin artırılması, hastalık sigortasından yararlanmaları için sigorta primi ödeme gün sayısının artırılması hedeflenmektedir. Sosyal güvenlik reformları sermayenin iştahını kabartmaktadır. Sosyal güvenlik kuruluşlarının mal varlığı bir diğer etmendir. İşçilerin sahibi olduğu bu kuruluşların memurların katkısıyla oluşmuş tesislerin yok pahasına elden çıkartılması hesapları yapılmaktadır. İşçiler için öngörülen yaş artırılması en kısa zamanda kamu emekçilerini de kapsayacaktır. Öyleyse mezarda emeklilik anlamına gelen bu tasarıya karşı işçiler, emekçiler olarak birleşik mücadeleyi gerçekleştirmemiz gerekiyor. Görev işçi ve memur sendikalarındadır. İşçi konfederasyonlarının bu konudaki tutumları teşhir edilmeli tüm çalışanlarımız, tüm toplum sosyal güvenlik konusundaki yalanlar konusunda aydınlatılmalıdır.

Sosyal güvenliğin bir ayrıcalık değil temel bir insan hakkı olduğunu bilmemiz ve bunun daha iyi olmasını istememiz, bunun mücadelesini vermemiz gerekiyor.

Döndü TAKA
Ankara Şube YKÜ

DEVLET MEMURLARININ NAKLEN ATANMALARI

1 982 Anayasası'nın 123. maddesi "İdare Kuruluş ve görevleriyle bir bütündür. Kanunla düzenlenir. İdarenin kuruluş ve görevleri merkezden yönetim esaslarına dayanır. Kamu Tüzel Kişiliği ancak Kanunla veya Kanun açıkça verdiği yetkiye dayanılarak kurulur" hükmündedir.

Yine Anayasanın 128. maddesi devletin Kamu İktisadi Teşebbüsleri ve diğer Kamu Tüzel kişiliklerinin Genel İdare esaslarına göre yürütmekle yükümlü oldukları kamu hizmetlerinin gerektirdiği asli ve sürekli hizmetler memurlar ve diğer kamu görevlileri eliyle görülür.

Memurların ve diğer kamu görevlilerinin nitelikleri, atanmaları, görev ve yetkileri hakları ve yükümlülükleri, aylık ve ödenekleri ve diğer özlük işleri kanunla düzenlenir.

1982 Anayasası yukarıda anılan iki maddesi ile devlet memurlarının çeşitli haklarının ve naklen atanmaları konusunda kanuni düzenleme yapılmayacağını belirtmiştir.

657 Sayılı Devlet Memurları Yasası'nın 72'nci ve 76'nci maddeleri devlet memurlarının görevleri ve görev yerlerinin değiştirilmesi ile ilgili hükümler koymuştur.

Söz konusu yasanın 72'nci maddesi "Kurumlarda yer değiştirme suretiyle atanmalar; hizmetlerin gereklerine, özelliklerine, Türkiye'nin ekonomik, sosyal, kültürel ve ulaşım şartları yönünden benzerlik ve yakınlık gösteren iller gruplandırılarak tesbit edilen bölgeler arasında adil ve dengeli bir sistem içinde yapılır."

"Yeniden veya yer değiştirme suretiyle yapılacak atamalarda aile birimini muhafaza etmek bakımından kurumlar arasında gerekli koordinasyon sağlanarak eş ve sağlık durumları gözönünde bulundurulur.

"Memurların atanamayacakları yerler ve bu yerlerdeki görevler ile kurumların özellik arzeden görevlerine atanabilmeleri için hangi kademelerde ne kadar hizmet etmeleri gerektiği ve yer değiştirme ile ilgili atama esasları Devlet Personel Başkanlığı'na hazırlanacak bir yönetmelikle belirlenir. Kurumlar atamaya tabi olacak personeli için bu yönetmelik esaslarına göre Devlet Personel Başkanlığı'nın görüşünü almak suretiyle bir Personel Atama Planı hazırlar" hükmündedir.

Yine aynı yasanın 76'nci maddesi Memurların Kurumlarının ve Görevlerinin Değiştirilmesi başlığı

altında aşağıdaki hükmü koymuştur. "Kurumlar görev ve ünvan eşitliği gözetmeden kazanılmış hak aylık dereceleriyle memurları buldukları kadro derecelerine eşit veya 68'nci maddedeki esaslar çerçevesinde daha üst kurum içinde aynı veya başka yerlerdeki diğer kadrolara naklen atayabilirler.

Anayasa ve söz konusu yasa maddelerine dayanılarak 09.04.1983 tarih, 83/6255 Sayılı Bakanlar Kurulu kararı ile kararlaştırılan 25.06.1983 tarih, 18088 sayılı Resmî Gazete ile yayımlanan Devlet Memurlarının Yer Değiştirme Suretiyle Atanmalarına İlişkin Yönetmelik yürürlüğe konmuştur.

Söz konusu yönetmeliğin 4'ncü maddesi temel ilkeler başlığını taşır. Bu maddeye göre Temel İlkeler Şunlardır.

-Atamalarda kadro imkanları göz önünde tutulur.

-Yer değiştirme suretiyle atamalar ekonomik, sosyal, kültürel ve ulaşım şartları yönünden benzerlik gösteren iller gruplandırılmak suretiyle oluşturulan bölgeler arasında yapılır.

Bu atamalarda memurların bölgeler arasında adil ve dengeli dağılımını sağlamak esastır.

Anılan yönetmelikle Türkiye beş hizmet bölgesine ayrılmıştır. Bu belirlenen hizmet bölgelerinde ayrıca zorunlu çalışma sürelerinin ne kadar olduğu gösterilmiştir. Yer değiştirme suretiyle atamaya tabi memurlar; atanmaları merkezden yapılan emniyet, mülki idare amirliği, avukatlık, eğitim ve öğretim, sağlık ve yardımcı sağlık, din hizmetleri sınıfına dahil memurlar olarak belirlenmiştir.

Yapılacak atamalarda eş ve sağlık durumlarının göz önünde bulundurulacağı yönetmelik hükümleri gereğidir.

Ayrıca aynı yönetmeliğin 11'ci maddesi ile zorunlu çalışma süreleri dışında hizmetin gereği olarak atama yapılabilecek halleri belirlenmiştir.

-Haklarında adli-idari, inzibati bir soruşturma yapılmış ve soruşturmada sonucunda o yerde kalmaları sakıncalı görülenler.

-Sicil raporlarına göre olumsuzluğun tespit edilmiş olması

-Eş ve sağlık durumları gerektirdiğinde ilgilinin isteği.

Yönetmeliğin 28'nci maddesi ile kurumların bu yönetmeliğe aykırı olmamak şartıyla özel yönetmelikler çıkartabileceği hüküm altına alınmıştır. Bu

maddeden aldıkları yetkiyle kurumlar yasal mevzuata ve bu yönetmelik hükümlerine aykırı çeşitli özel yönetmelikler çıkartmışlar. Bunun sonucu olarak hemen tüm devlet memurları yer değiştirme suretiyle atamaya tabi kılınmışlardır.

Bu yasal düzenlemelerin sonucunda yer değiştirme suretiyle atama yapılabilecek haller şu şekilde belirlenebilir:

- İlgilinin isteği,
- Hizmet gereği,
- Ünvan değişikliği,
- Savaş, sıkıyönetim gibi olağanüstü durumlar,
- Zorunlu atamaya (Rotasyon) tabi personel,
- 657 Sayılı yasanın 76'nci ve 72'nci maddelerinde

belirtilen yer değiştirme suretiyle yapılacak atamalarda idarenin takdir yetkisi kabul edilmekle beraber, Danıştay bu maddelere göre yapılacak yer değiştirmelerde takdir yetkisinin sınırsız ve mutlak olmadığı, kamu yararı ve kamu hizmetlerinin gereği ile sınırlı olup, bu yönlerden yargının denetime tabi olduğunu çeşitli kararları ile belirtmiştir. Danıştay kararları ile bir ölçüde keyfi ve siyasi saiklerle yapılan naklen atamaların önüne geçilmeye çalışılmıştır. Danıştay 5'nci Dairesi'nin 15.05.1979 gün Esas, 7/4774 Karar 79/1302 sayılı kararı ile yukarıda belirtilen hususlar açıklıkla belirtilmiştir.

Yine konuyla ilgili olarak "Kamu görevlilerinin yeni görev yerinin belirlenmesi konusunda idarenin takdir hakkının ancak yapılan soruşturma sonucunda görev yaptığı yerde kalması sakıncalı bulunanlar için bulunduğu yönündeki Danıştay İdari Dava Daireleri Genel Kurulu'nun 26.02.1993 gün ve Esas 92/564, Karar 1993/45 sayılı kararı.

Yine görevinde başarısızlığı ve herhangi bir kusuru saptanmayan davacının kamu yararı yönünden haklı ve yeterli bir neden bulunmadan kazanılmış hak aylığının korunduğu ileri sürülerek görev yerinin değiştirilmeyeceğine dair Danıştay 5'nci Dairesi'nin 27.01.1976 tarih, Esas 75/3754, Karar 76/198 sayılı kararı.

"Haklı ve objektif nedenlere dayanmayan ve görevde başarısız olduğu saptanmadan bir kamu görevlisinin görev yerinin değiştirilmeyeceği yönündeki" Danıştay 5'nci Dairesi'nin 11.01. 1971 gün Esas 70/919, Karar 71/44 sayılı kararları takdir yetkisinin kullanımının indi kanaatlerle değil objektif ve somut verilere dayanması gerektiği yönündedir. Bu ilkeye dayanmayan naklen atama işleminin iptali gerektiği Danıştay kararları ile belirtilmektedir.

Danıştayın bu yönde emsal kararları çeşitlendirilebilir. Danıştayın bu konudaki bakışı yerleşmiş içtihatlarla dönüşmüştür.

Devlet memurlarının naklen atanmaları konusu Doktrinde de tartışılmıştır. Profösör Lütfi DURAN'ın olaya bakışı şöyledir. "Bugün Türkiye'de idarenin özyönetim işleri genellikle birlik ve bütünlükten yoksun olup, kamu kuruluşlarınca ayrı ayrı, değişik anlayış ve yöntemlerle yürütülmektedir. Bu yüzden idarenin işleyişi ne düzenli ne verimli ne amaçla uyumludur.

İdare personelinin sağlanması, yetiştirilmesi ve güvence altında çalıştırılması hususunda birlik ve eşitliği gerçekleştirmek için Devlet Personel Dairesi ve Devlet Memurları Kanunu ile teşebbüste bulunmuş ise de ortaya hiçbir olumlu gidış konulamamıştır, şeklinde görüşünü ortaya koymuştur.

Yine Prof. Dr. Şerif GÖZÜBÜYÜK, bu alanda "Kamu kurumlarının kullanacakları görevliler hem sayı hem de nitelikleri yönünden yasama organının denetimi altındadır. Bir kurumun kullanacağı kamu görevlilerinin sayısı kadro ile belli olur.

Yönetim, boşalan kadrolarını içten ya da dıştan doldurma yoluna gider. Yönetim memurların örgüt içindeki durumlarını iyileştirmek ya da memurlarını daha yetkin oldukları işte çalıştırmak için boş kadrolarını içten doldurma yoluna gider.

İçten doldurma yoluna gidildiğinde boş kadroların duyurulmasına gerek yoktur. Yönetim takdirini kullanarak bunları içten doldurur. Bunu yaparken yönetimin nesnel ölçütler kullanması düzenli yönetimin de bir gereğidir.

Yönetimin görevi hukuk kuralları içinde kamu hizmetlerini yürütmektir. Bütün kamu hizmetlerini önceden saptama, bunları bir metinde düzenleme olanağı yoktur. Yöneticilere takdir yetkisi tanımak zorunludur.

Yönetim takdir yetkisini kullanırken bazı ilkelere uyması gerekir. Takdir yetkisi yasaların koyduğu sınırlar içinde eşitlik ilkesine uygun, kamu yararı ve hizmetin gereğine uygun olarak kullanılmalıdır.

Yönetimsel işlemin yetki, biçim ve amaç öğelerinde yönetime takdir yetkisi tanınması söz konusu değildir. Yetkide ve amaçta takdir olmaz. Yönetimsel işlemlerin tek amacı vardır. O da kamu yararadır. Yönetim kendisine tanınan takdir yetkisini kişisel ve siyasal bir amaç için kullanamaz.

Takdir yetkisi yönetsel işlemin ancak neden ve konu ögesinde olabilir. Takdir yetkisi de ancak huku-

ka uygun olarak kullanılabilir şekilde görüş ifade etmiştir. Yukarıda belirtilen yasal düzenlemeler çerçevesinde, belirli görevlerde çalışan memurlar hizmetin gereği ve yaygınlaşmasını temin etmek amacıyla naklen atamaya tabi personel olarak kabul edilmişlerdir. 657 Sayılı Devlet Memurları Yasası'nın 76'ncı maddesi ile de kurumları göreve ve ünvan eşitliği gözetmeden memurları naklen atayabilecekleri belirtilmiş, söz konusu yasanın belirtilen maddesinde atama nedenleri gösterilmemiş nedeni belirleme konusu İdarenin takdirine bırakılmıştır. Ancak bu takdir yetkisi mutlak olmayıp, kamu yararı amacı ve hizmetin gereği ile sınırlıdır.

Nakil işlemi kamu hizmetinin rasyonel ve verimli bir biçimde uygulanması gereken tasarruf olduğundan bunun hizmetin en iyi tarzda görülmesi kamu görevlisinin hizmete en yararlı olabileceği yer ve görevde çalıştırılması maksatlarıyla yapılması, nihayet kamu yararı ve gayesiyle hareket edilmek suretiyle bu hususlara dayalı bulunması gerekmektedir.

Esasen hizmetin adil dağılımını temin etmek bakımından öncelikle memurun verimli olacağı yer ve görevin belirlenmesinde memurun isteği baz alınmalıdır. Memurların hangi ilde çalışmak istediklerinin öncelikle tercihi olarak belirlenmesi, akabinde belirli illerde boş kadroların dolmasını temin bakımından yapılacak değerlendirme sonucunda adil bir dağılımın sağlanması bakımından eşitlik kuralına uygun olarak bir naklen atama sisteminin kurulması gerekir. Bu nedenle yasal düzenlemelerde buna uygun değişiklikler yapılmalıdır.

Devlet memurlarının naklen atanmaları her dönemde siyasi iktidarların kendi siyasi tercihlerine göre belirlenmiş, devlet memurları oradan oraya sürülmek suretiyle cezalandırılmıştır.

Tüm bu atamalarda her zaman idarenin takdir yetkisine dayanılarak işlem yapılmış, takdir yetkisi sürekli olarak kasıtlı bir biçimde kötüye kullanılmıştır. Bu şekilde kullanılmaya devam edilmektedir.

1990'lı yıllardan sonra devlet memurlarının sendikalaşma çabalarına girmesi neticesinde idare yukarıda belirtilen takdir yetkisi çerçevesinde binlerce memur naklen atama adı altında cezalandırılmışlardır. Memurların sendika hakkı en son Anayasa'nın 53'ncü maddesinde yapılan değişiklik ile kabul gördüğü halde özellikle belediyelerde olmak üzere hemen tüm kamu kurumlarında hizmetin gereği ve kamu yararı amacıyla memurlar sürgün edilmektedirler.

Bütün bu siyasi tasarrufların engellenmesi bakımından takdir yetkisinin kullanımının sınırlarının da

daha açık bir biçimde tanımlanması gerektiği düşüncesindeyim.

Her ne kadar takdir yetkisinin kullanımı kamu yararı amacı ve hizmetin gereği açısından yargı denetimine tabi ise de yargının uzun sürmesi, yargı kararı sonucu eski görev yerine dönen personelin yeniden naklen atamaya tabi kılınması yargıyı işlevsiz hale getiren hususlardır. Bütün bu durumlar neticesinde binlerce memur mağdur edilmektedir.

Bu nedenle beca-yiş (karşılıklı yer değiştirme) isteğe bağlı olarak atama olayı yasal düzenleme haline getirilmeli; aynı sınıfta olup da aynı işi yapabilecek olanlarda ters görevlendirmenin önüne geçilmelidir. Devlet memurlarının cezalandırılması amaçlı naklen atamaların önüne geçilmesi açısından bu zorunlu olarak yapılmalıdır.

657 Sayılı Devlet Memurları Yasası'na göre belirli suçları işleyen memurlar için disiplin cezası uygulanması vardır. Bu disiplin cezalarına ek olarak yönetmelik hükümlerine göre sicil bozukluğu nedeniyle ayrıca naklen atama işlemi uygulaması da kaldırılmalıdır. Disiplin cezaları suç işleyen memurlar için elbette uygulanacaktır. Ayrıca bu cezalara ek olarak naklen atama cezası olmalıdır.

Ayrıca aynı kurum içinde yapılacak atamalarda boş kadrolara isteğe bağlı yer değiştirmenin yapılması en hakkaniyetli çözüm olacaktır.

Şu an yürürlükte bulunan yasal düzenlemelerin karmaşıklığı her kurumun kendi bünyesinde yer değiştirme suretiyle atamaya ilişkin yönetmelikler çıkartması, atamaları daha çok keyfiyete açık hale getirmektedir.

Demokratik katılımdan uzak, despotça çözümlerle kamu hizmetinin rasyonel ve verimli kılınmadığı açıktır. Bunun yok edilebilmesi için idarenin kendi iç demokrasisinin sağlanması da önemli bir husustur.

Demokratik kuralların tüm idare kuruluşunun iç düzeninden başlamak üzere tüm bireyler ve halkla ilişkilerinde de egemen kılınması gerekir. Bu amaçla Yer Değiştirme Suretiyle Atama Kurulları oluşturulmalı, bu kurullarda memur örgütlerinin temsili sağlanmalıdır.

Bütün bu demokratik kurallar işletilmezse çağdaş hukuk devleti olmanın gereği hiçbir zaman yerine getirilemeyecek, devlet idaresi de otoriter ve katı merkeziyetçi kurullarla sürüp gidecektir.

Levent DOLDUR
Avukat

KESK I. KADIN KURULTAYI

Kadınların coşkuyla kurultaya katılıp, kendi sözlerini kullanma olanağı bulduğu 1'nci KESK Kadın Kurultayı 3 gün sürdü. Kurultay, ilk olmanın verdiği ek-sikliklerin yaşandığı, alana ilişkin üretimin paylaşıldığı bir zemin oldu. Ülkenin dört bir tarafından katılımcıların 200 üzerinde tebliğ sunduğu, gerçekten önemi-ne uygun tartışmaların yaşandığı 400 üzerinde kamu emekçisi kadının katılımcı olduğu bir kurultay oldu.

Tüm üye sendikaların kurultaylarını gerçekleştirerek katılması bizim için olumluluk yaratabilirdi. Bu anlamda Tüm Maliye-Sen'in Kadın Kurultayı gerçekleştirek KESK Kurultayına katılımı çok önemliydi, bir tecrübe oldu. Kurultayda cinsel, ulusal, sınıfsal ilişkiler üzerine çok yoğun tartışmalar yaşandı.

Her kadın bulunduğu alandan sorgulayıcı bir tarzda, konuyu ele alarak sorunları ortaya koymaya çalıştı. Renk cümbüşü ve coşku anlatılabilir gibi değildi. Gerçekten iyi hazırlanmış, bilimsel veriler ortaya çıkarmış tebliğlerin önümüzdeki süreçte kongrelerde, tartışmalar oluşturması gerektiğini, hep birlikte oluşturduğumuz ortak sonuçların hayata geçmesinde fonksiyon üstlenmemiz gerektiği sonucuna vardık. Şimdi sıra Şube ve Genel Merkez kongrelerinde kamu emekçisi kadınların dayanışmasında. Önce ezilenler olarak kendi sorunlarımıza sahip çıkmayı öğrenelim ki; örgütlerimiz de bu konuda daha duyarlı hale gelsin.

Dünya, ülkede yaşanan birçok sorunda kadınlar daha farklı etkileniyor ve daha çok eziliyorlar. Ama buna rağmen en zor kadınlar örgütlenebiliyorlar. Çünkü; alanlara ilişkin politikaların, kadınların yaşadıkları unutulmuş ya da yok sayılarak oluşturulması söz konusu. Doğaldır ki bu bir kısır döngü. Örgütleyemediğinde politikalarında kadınların istem ve talepleri yer almıyor, yer almadıkça da kadınların örgütlenmeye katılımı düşüyor. Biz KESK 1'nci Kadın Kurultayı'yla bu kısır döngüyü kıralım istedik. Ne kadar başarılı olduğumuzu önümüzdeki süreç gösterecek.

Rahatlıkla gözlemleriz, biz kadınlar eylemlere daha yoğun katılırız, ama süreklilik gerektiğinde aynı oranda yerimizi alamamanın sıkıntısını hep yaşarız. Neden sorusuna verdiğimiz yanıtlar;

Kurultay Sonuç Bildirgesinden;
KESK 500 bin üyesinden 180 bini kadın olan ve en fazla kadın üyeye sahip Konfederasyondur.
Belirlenen başlıklara ilişkin 200 tebliğ sunulmuştur.

Kadının üretime katılımının önündeki temel engeller; doğurganlığı, analığı, ev işleri ve çocuk bakımının toplumsallaşmamasıdır. Ayrıca bu durum **ÖZELLEŞTİRME** uygulamalarıyla yoğunlaşan işten atılmaların da gerekçesi yapılarak ilk önce kadınlar işten atılmaktadır.

Kadın istihadamı ücretsiz ev işçiliği, part-time çalışma, tarım işçiliği, parça başı üretim, emek yoğun imalat sanayi ve ev işlerini devamı olarak görünen hizmet sektöründe yoğunlaşmaktadır...

Savaşlar emperyalizmin pazar paylaşımının bir ürünüdür. Bu savaşların faturasını ezilen halklar ve sınıflar ödemektedir. Savaş ganimeti olarak görülen kadınlar, kitlesel olarak işkence ve tecavüze uğramakta, eş-ana olarak dağılan-dağıtılan ailenin acısını ve sefaletini yaşamaktadır. Bu nedenle savaşlara karşı çıkmak emekçi kadınların öncelikli görevidir.

Sendikal mücadelenin en ön saflarında yer alan kadınların sendika yönetimlerinde yer alabilmesi için sendikaların erkek egemen örgütlenme biçim ve tarzının değiştirilmesi gereklidir. Kadının katılımının önündeki engellerin kaldırılabilmesinin yolu, sendikalarımızın bu konuda kadını destekleyici, teşvik edici adım atmaları ve olumlu destek politikalarını uygulamalarından geçer.

Toplu İş Sözleşmeleri dönemlerinde mutlaka kadın temsilciler bulunmalı, sendika yayın organlarında kadın sayfaları oluşturulmalı, toplantı saatlerinin ayarlanmasında, kullanılan dilin erkek egemen söylemden arındırılmasına kadar sendikal faaliyetlerde kadınlar da göz önünde tutularak düzenlenmelidir.

Kısa sürede sorunların üstesinden gelinemeyeceği ortadadır. Bu anlamda yüzyıllardır kadının var olan eşitsizliğini ortadan kaldırmaya yönelik politikaların sendikal politikalar haline getirilmesi ve karar mekanizmalarında çok sayıda kadının yer alması ve örgütlü bir kadın dayanışması gereklidir.

Biz kamu emekçisi kadınlar,
İşyerinde, evde sokakta cinsiyet ayrımcılığına karşı çıkıyor; cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüye hayır diyoruz.

Üzerimize bırakılmış ev işleri, çocuk ve hasta bakımının toplumsallaştırılmasını ve buna yönelik sendikal politikaların oluşturulmasını istiyoruz.

Hatice PEHLİVANOĞLU
KESK Kadın Sekreteri

KESK 1. KADIN KURULTAYI'NIN ARDINDAN

Üzerinden iki ay geçmiş bir kurultaya dair değerlendirme yapmanın bir takım zorlukları var. Aradan geçen zaman, kurultayda yaşananların sıcaklığını kaybetmiş olması, yaşanan coşku ve kızgınlıkların yansıtılmaması bunların başlıcaları. Ankara'daki sendikaların kadın komisyonlarının ya da tek tek kadın üyelerinin ortaklaşa bir değerlendirme toplantısı yapmamış olmasını da bu zorlaşmış faktörler arasında dahil etmek gerekir. Kabul etmek gerekir ki, bu aynı zamanda bizlerin de eksikliği. Buna karşılık buradan, daha soğukkanlı ve dışardan bir bakış sağlayabilmesi bakımından olumlu bir pay da çıkarılabilir.

Kurultayı iki açıdan değerlendirmeye çalışacağım. Kurultayın hazırlık süreci, bu süreçte yaşananlar, -daha doğrusu bizim açımızdan yaşanmayanlar- eksiklikler birinci kısmı oluşturacak. İkinci ise kurultay ve sonuçlarının değerlendirilmesi olacak.

KESK Merkezi Kadın Komisyonu Haziran ayında yaptığı toplantıda, Konfederasyonun 1. Olağan Genel Kurul'da aldığı karar gereği düzenlenecek Kadın Kurultayı'nın gündemini ve tebliğlerin iletilme tarihini belirlediği bir dizi kararı sendikalara duyurdu. Duyuruda yer alan bir ifadenin neredeyse bütün hazırlık sürecini yansıttığını söylemek mümkün görünüyor. Çağrı yazısında saatin belirtilmemiş olması nedeniyle bazı sendikaların toplantıya katılmadığı ve bu eksikliğin kabul edildiği belirtilmekteydi. Bu ifadenin, küçük bir aksaklığı açıklamaya yönelik olması ve sonrasına dair bir niyet taşımamasına rağmen, aynı habersizlik ve son günlere dek aynı belirsizlik sürdü gitti. Kurultay gündeminin belirlenmesinden başlayarak, kurultayın yapılacağı yerin ve zamanın belirlenmesi, tebliğlerin toplanacağı kitapçığın basımından yaka kartlarına, dışardan katılacakların kalacak yer sorununa kadar, birçok konu uzun süre bir belirsizlik halesi içinde kaldı. Kimden hangi bilgilerin alınacağını bilinemediği ve neredeyse "Acaba bir karar yok mu?" diye düşündürecek, karmaşa halinde bir süreç yaşandı diye düşünüyorum.

Neden böyle oldu diye sorulduğunda, kuşkusuz herkesin söyleyecek pek çok şeyi olacaktır. Söyleneceklerin çok önemli olduğuna ve bunları konuşmamız gerektiğine inancımı belirterek, aramızdaki iletişim aksikliğine değinmek istiyorum. Birbirimizi aramayı istememize rağmen ulaşamamak gibi bir iletişimsizlik durumu yok. Kimlerin nerede olduğunu da bilmiyor değil Kimin ne düşündüğü umursanmıyor desek bu hiç değil ya da en olmayacak şey bu olabilir. Ama biz sağlıklı, geliştirdi, her aşamada olabildiğince daha çok sayıda kadının sözünün duyulacağı bir ortam yaratamadık. Bunun sıradan, anlaşılabilir bir iletişimsizlikten çok, bir kadın politikasının oluşturulmaması ile ilgili olduğunu düşünüyorum. Önemli bir iş gerçekleştiriliyordu. KESK ilk kadın kurultayını topluyordu. Sendikalarda kadına yönelik pozitif desteklerin nasıl gerçekleşebileceği üzerine bir çalışma yapmak, kadınların daha verimli ortaklaşabileceği bir tarzda konuşulmasına katkı sunmak, ortaklaşan görüşlerin Genel Kurula taşınması amaçlardan bazıları olarak sıralanmıştı ilk duyuruda. Bu amaçları aktarmayı önemli buluyorum. Çünkü kurultay sonucunda belirlenen kararların, taleplerin takipçisi olmak ve bunları konfederasyonun ve sendikaların politikaları haline getirmek diğer birçok şeyden önce, bizlerin ortaklaşması ve bir arada duruşuyla sağlanabilir. Bunun, kurultay hazırlık çalışmaları başlama gerekiyordu. KESK Merkezi Kadın Komisyonu en azından başlangıç olarak Kadın Kurultayı için işleyen iletişim kanalları dışında bir kadın iletişim ağı kurmayı deneyebilirdi. Böylelikle haberleşme için, merkezi kadın komisyonu, sendika genel merkezleri, sendika şubeleri dizilişinin dışında doğrudan kadın komisyonları veya sendikalardaki kadın grupları ile ilişki kurulabilirdi. Bu, hep söylediğimiz ve kurultay sonuç bildirgesinde de altı çizilen kadın komisyonları ve bu komis-

yonların işlevsel çalışmalarını gerçekleştirme yönelik önemli bir adım olabilirdi. Böyle bir adım, kurultay hedefleri ile ilgisi kadar, sendikal yapıların kadınları dışlayan ve ilk akla gelecek etkisini geç kalma olarak gösteren haberleşme hiyerarşisinin kırılmasına da yol açabilirdi. Birçok sendika yönetimi, kurultaya yönelik çalışmalar çok da ciddiye almayabilirdi.

KESK 1. Kadın Kurultayı'nı önemseyen ve kendi sendikal örgütülüğü içinde hazırlık anlamında ilk kadın kurultayını düzenleyen Tüm Maliye-Senli kadınlar olarak geçirdiğimiz bu deneyimin öğrettikleri ile kurultayın on gün öncesinde birçok hazırlığın yapılmamış olduğunu ve hemen kolları sıvanması gerektiğini öğrendiğimizde oldukça şaşırmıştık. Son ana kalmış işlerin (çoğunlukla, bütün işler) koşturmacasına yaşamak çoğumuzun hiç de yabancı olmadığı bir durumdu. Ancak ilk kez düzenlenen bir kurultay öncesinde, kurultayın önemine ve kapsamına rağmen böyle bir eksikliğin yaşanması, kurultay sonuçlarının hayata geçirilmesinde de zorluk yaratacaktı. Aradan geçen zaman içinde bu kanımı boşa çıkaracak bir gelişme yaşanmamış olduğunu üzümlük görüyorum. Daha önce de söylediğim gibi kendi eksiklerimizde, bu eylemsizlikte payı olduğunu düşünüyorum. Üç gün süren KESK 1. Kadın Kurultayı'nın ilk iki günü gündem konularına ait tebliğlerin sunulması ve tartışmalara ayrılmıştı. Son gün sonuç bildirgesinin okunduğu basın açıklaması ve şenlik yapıldı. Ne kadar konuşursak konuşalım, tartışmalarımız ne kadar uzun sürerse sürsün, bir şeylerin hep eksik kaldığı duygusunun yaşanacağını bilmekle beraber, üç günlük sürenin verimli kullanılmadığı söylenebilir. Öncelikle yükü bir gündemimiz vardı ve hepimizin de bu konularda söyleyecek sözleri vardı. Ancak daha sınırlı bir gündem ve ayrıntılı, sonuç alıcı tartışmalar yapmak gerektiği, buradan çıkarılacak ders gibi görünüyor.

Kurultayın sonuç bildirgesinde yer alan tespitlere, dile getirilen taleplere sahip çıkmak, bunları somut politikalara dönüştürmek işi önümüzde duruyor. Cinsiyetçi kapitalizmin emek karşıtı politikalarının kadınlara yansıyan yüzünü açığa çıkarma ve bununla mücadele etme pratiklerini geliştirmede, siyasal islahatın, kadınlar aracılığıyla da dile getirdiği ideolojik söylemine karşı duruşu gerçekleştirilmede, savaşın yakınlığı ve kadınlar üzerindeki doğrudan tahribatına her zaman ve zeminde hayır demek gerekliliğinde ortaklaştık. Ancak nasıl olacak sorusu, şimdiden sonraki eylemlilerimizde yanıtını bulacaktır. Hem Tüm Maliye-Sen hem de KESK Kadın Kurultayı'nda dile getirilen, savaş karşıtı kadın cephesine yönelik somut adım atmak 8 Mart'ta Diyarbakır'da olma niyeti dışında, ne anlama gelmektedir? Sendika karar organlarında temsil edilmişimizde, en azından üye sayımıza yaklaşan oranlara varmayı nasıl sağlayacağız? Daha da önemli kotaların tartışılmasına çakılıp kalmadan ortak bir yol nasıl bulacağız? Bütün bunlar daha sistemli çalışmak ve birimizden daha haberi olmak gerektirebilecektir. Bu nedenle kadın sekreterliklerinin ve kadın komisyonlarının yapılması ve çalışma biçimlerinin önümüzdeki genel kurullar sürecinde artık netleşmesi gerekiyor. Hem bu süreçte hem de daha sonrasında, başta KESK Kadın Sekreterliği ve Merkezi Kadın Komisyonu olmak üzere hepimize çok iş düşüyor. Birbirimizin deneyimlerine ve bilgisine çok ihtiyacımız olduğunu unutmadan, hiyerarşik yapılar dışında, bir kadın iletişim ağı dahilinde sözlerimizi birbirimize duyurabileceğimiz yapıları hedefleyerek oluşturacağımız kadın politikalarını hayata geçirebiliriz. Yaptığımız, yapacağımız işler kadar, bunları nasıl yaptığımız da aynı önemi vermeye el alabileceğiz.

Gülşen ÜLKER AL
Ankara Şubesi Kadın Komisyonu Üyesi

YİNE GİDECEĞİZ...

"Her gün 8 Mart, her gün mücadele" desek de 8 Mart haftası yine de bambaşkadır. Baharla birlikte rengârenk pankartlarla, giysilerle, savaşız, sömürsüz, özgür en güzel dünya istemleriyle alanlara çıkarız. 1998 Martı da bir öncekiler gibi epeyce sancılı organize edildi. Her seferinde kararlaştırılmasına rağmen yine 8 Mart Kadınlar Platformu kalıcılaştırılmadığından birçok şehirde yeniden oluşturulmaya çalışıldı. Ankara'da bir süredir toplanmaya başlayan KESK'li Kadınlar Platformu, 8 Mart platformuna kan taşıdı. Diğer taraftan, 20-21-22 Şubat 1998 tarihleri arasında Ankara'da gerçekleştirilen KESK 1. Kurultayı sonuç bildirgesinde ise, "Ülkemizde süren savaşın sonuçlarını daha yakıcı olarak yaşayan biz kadınlar savaş karşıtı bir cepheyi oluşturmalı ve bu yıl bunun somut adımı olarak 8 Mart'ta Diyarbakır'da olmalıyız." denildi. Tüm Maliye-Sen 1. Kadın Kurultayımızda da "Savaş ve Kadın" gündemimizde bu yıl 8 Mart'da Diyarbakır'da olmayı konuşmuştu. Böylece 8 Mart'ta Diyarbakır'a gitme düşüncesi KESK için somutlaştı. Diyarbakır'a gidiş her ilin 8 Mart Platformlarında tartışılmaya başlandı. Ankara'da oluşturulan 8 Mart Platformu toplantılarında üzerinde anlaşılmayan en önemli konulardan birisi de Diyarbakır'a gidişi. Dahil olanlarla Diyarbakır'a gidiş hazırlıklarına başladık.

Her 8 mart'ta bir ana gündem belirlenir. Barış talebimiz her zaman geçerli olmasına rağmen, son 14 yıldır daha da acilleşti. 1994 8 Martı'nda olduğu gibi bu yıl da "Barış" ana gündemimize oturdu. Kürt illerindeki kadının doğrudan savaş mağduru olması, tüm Türkiyeli kadınların da bu savaşın faturasını ağır bir şekilde ödemesi daha güçlü barış çabalarını gerektiriyordu. Amed binlere yıllık koskoca bir çınardı. Ama bizi kendisine çeken bu şehrin mistisizmi ve gizemi değildi. Bugün 3.000'i aşkın köyün göç ettirilmesiyle milyonlarca yoksul insana ev sahipliği yapmasıyla, bu haliyle koskoca bir şehir aynı zamanda koskoca bir yoksulluk yumağı olmasıyla, savaşın kan akıttığı Amed. Barışın da kalbinin atması gereken yerd. Binlerce kadının birçok şehirden Barış için Kardeşlik için Diyarbakır'a akması elbette çok anlamlı olacaktı. Ankara'dan katılan sendika, parti ve dernek temsilcileriyle ancak 2 otobüs doldurabildik. 7 Mart Cumartesi Ankara'daki 8 Mart etkinliklerinin ardından akşam üzeri yola çıktık. Gölbaşı yakınlarında İstanbul'dan gelen 2 otobüslük heyetle buluştuk. Buluşma yeri bu yolculuğun coşkusunun önemli anlarından birisi oldu ve orada yolculuğun ilk eylemi yapıldı. Konvoyun asker ve polis muhatabı olacak temsilcilerimiz; otobüs sorumlularımız ve KESK Kadın Sekreteri Hatice Pehlivanhoğluydu. Ancak, İstanbul, Ankara gibi büyük şehirlerden ancak 4 otobüs Barış Heyeti

oluşturmak (sembolik bile olsa) bu konuda daha alacak çok yolumuz olduğunu göstermiyor mu?

Diyarbakır yolculuğu sıcaktı. Kürtçe şarkılar ve türküler söylendi, halaylar çekildi, şiirler okundu, hazırlanan yolluklar paylaşıldı. İlk olarak Birecik girişinde tan zamanı durduruldu. Artık yaşayacağımızda "biz" ve "onlar" vardı. OHAL sınırlarında bile değildik. Ama OHAL'in etkisini hissetmeye başlamıştık. Yoğun güvenlik (!) önlemleriyle çevrelenmiştik. Kimlik tespitleri yapıldı, her şeyimiz didik didik arandı. Onlarca sakıncalı sayılan, gazete, dergi, bildiri vs. toplandı. Otobüslerden indik ve ardından türküler, halaylar onlara inat ortalığı sardı. Bağlamanın ve flütün sesinin ezgileri barış ve özgürlük türkülerinde birleşti. Halayımız koskocaman bir barış halkasıydı. Kimse yorulmak bilmiyordu. Durmadan halaylar çektik, saatlerce. Burada Mersin'den 2 otobüs daha konvoyla katıldı. Coşkimiz daha bir arttı. İlk defa gelenlerimiz daha şaşkın da olsa buralı ve buraları bilen arkadaşlarımız için gündelik durumlardan biriydi. Böyle hesapsızca yol kenarında alıkonulmak, yaklaşık 4 saatlik aradan sonra tekrar yola koyulduk. Ama bu kez gözaltında bir yolculuk başlamıştı. Aynılırken erlerden birisinin gizlice elleri yanda bir zafer işareti yollaması çok anlamlıydı. Yollarda geçtiğimiz yerleri zafer işaretleri ve tilililerle selamlıyorduk. Yol boyunca çocuk, yaşlı, genç, erkek, kadınlardan da aynı cevabı alıyorduk. Ama en çok muhatabımız çocuklardı. Bu toprakların çocuğu olan, ama istediği her zaman buralara gelemeyen, sokulmayan arkadaşlarımızı vatan hasretinin burukluğu, vatana kavuşmanın duygusallığı sarmıştı. Ama ayaklarımızı bu topraklara basmamıza bile izin vermiyorlardı. Zorunlu ihtiyaçlarımız için durmak istiyorlardı, durduruyorlardı. Sadece defalarca yapılan kimlik kontrol ve tespitleri için durduruluyorduk. Urfa'da şehir asker ve polislerce doldurulmuştu. Halktan da bizi selamlayanlar azalmıştı. Urfa çıkışında onların karar-gahlarının birisinin önünde durduruldu. 3 arkadaşımız içimizden çekilip alındı. Bütün çırpınmalarımıza rağmen engel olamadık. Buraları iyi bilenler bu ısrarımızın şimdilik anlamlı olmadığını söylediler. Alınan arkadaşlar için bir şey yapamayışımız havayı hüznlendirmişti. Yine yolculuk başladı. Gözaltında geçen yolculuk iyice gerginleşmişti. Otobüsler arası koordine bile sağlanamıyordu. Bizim otobüsten alınan muhabir arkadaşımız geri verilmeden yerimizden ayrılmayacağız desek de önde temsilcimizin olduğu otobüsün hareket etmesi bu kararı uygulamamıza fırsat vermedi. Asker ve polis engelne rağmen bu yaşadıklarımız kendi aramızda da bir kopukluğun, iletişimsizliğin göstergesiydi.

Otobüsler birbirleriyle araları açık ilerlemeye başladı.

İhtiyaçlarımız için hâlâ durdurulmuyorduk. Siverek'e yaklaşmıştık. Buralar Bucak aşiretinin hüküm sürdüğü "Bucakistan" dı. Birden yine durdurulduk. Önümüz, sağımız, solumuz tankla, panzerle, askerlerle, özel timlerle kuşatılmıştı. Tepeden de bir helikopterle kontrol ediliyorduk. Uzaktan, bu nefret yağnağının, duvarının ötesinde Siverek görünüyordu. Biz daha öteye, yapılacak 8 Mart mitingine katılmak için Diyarbakır'a gitmek istiyorduk. Onların cevabı "Sizin için tehlikeli, güvenliğini sağlamayabiliriz, bunun teminatını veremeyiz" oldu. Evet bizim mitingimizde güvenliğimizi sağlamayabileceklerini açıkça söylemişlerdi. Yoksa bizim gitmemizi engellemek gibi bir niyetleri yoktu. O savaş duvarı barikatı da tabii ki bizim güvenliğimiz için, 6 otobüs dolusu kadından oluşan 8 Mart Barış Heyeti içindi! Bu arada İstanbul'da Diyarbakır'da başka barikatlar kurulmuştu. Miting alanlarına polisler saldırmış, sıcak saatler yaşanıyordu. Biz bunları daha sonra öğrenecektik oysa. Saatlerdir mola verdirilmediği için zorunlu tuvalet ihtiyacımızı bile giderememiştik. Önce otobüsten hiç indirmediler, sonra kışlalarındaki tuvalete teker teker gidebileceğimizi söylediler? Biz çareyi bulmuştuk. Bir battaniyeyle açık arazide taşı taş üstüne koyarak ihtiyacımızı giderdik. Bir gün insanlık dışı olmaktan utanacak onlar olacaktı. Yine görüşmeler, tartışmalar, 6 otobüs dolusu kadın ve binlerce erkek asker. Öteye gitmeyi başaramadık. Geriye döndürülüyorduk. Boğazımızda düğümlenen acı bir şeylerle dönüyorduk. Dönüşte de Birecik'e kadar gözaltındaydık. Onlar kendi belirleyecekleri yerlerde durmamızı istiyorlardı. Bu arada temsilci arkadaşın insiyatifsizliği, her otobüsün dururken farklı farklı tavır göstermesi en moral bozucu şeydi. Düşmana böyle karşı koyulmazdı. Önce kendi aramızda bir şeyleri iyice halletmeliydik. Barışı gerçekten istiyorsak, daha çok çalışma, daha çok özveri, daha çok bilinç gerekiyordu.

Yine dönecektik. Tutulan gözyaşları, vatan hasretinin, Diyarbakır'daki dostlarla kucaklaşamamanın ızdırabı öfkeye ve bir dahaki sefere daha güçlü olma kararlılığına dönüştü. Hemen kağıtlara, karton kutu ve çantalara sarıldık. Yanımızdaki kırmızı rujlarla dövizler yazdık. Hepsinde aynı şey "Yine Geleceğiz." Siverek kapısından dönüşte güneş batmak üzereydi. Ufuk kıpkızıldı. Şehir bile utanmıştı, bizi içine alamamaktan konuk edememekten. Onlar utanmıyordu. Bizler ise yine gelecektik, yine gidecektik. Ama daha güçlü, daha kararlı ve barışı daha gir haykırarak. "Yine geleceğiz..." Değil mi?

Huriye DOĞAN

Ankara Şubesi Kadın Komisyonu Üyesi

SU YOL SORMAZ

Ellerim yüzüme yabancılaştı
Gözlerim kendi hesabına göz
Yorulдум
koşan günü kovalamaktan
Ya yüreğim?
Yüreğim var mıydı?
sevdaların mayasını salacak
Kör müydü yoksa?
kuytuların sessizliğine yaslanmış
Paramparça içim dışım
kalmadı tutar yanım
Sizi alkışlamıyor artık ellerim
Taş üstüne taş koymak zor

tamam
Duvarı kan tutar mı ayakta?
Söyleyiverin-kibar edanızla
Ömürsünüz gerçekten
Eğlendiriyorsunuz korkunçluğunuzla beni
Ölü balıklar çalkalanıyor sularda

ne komik
İnsanlar eksiliyor sokakta ve yürekte
Ekmek ufalıyor sofralarda
evet evet çok

komik
Günahlarınız kabarıyor tarih sayfalarında
Gülüyorum size
katıla katıla
Hah hah hah hah haaaa...
Bu sahne de kapanacak acıyla
Su yol sormaz çünkü

böyledir yasa
Sözü biten maskara olur
çok komik çok

Aşağıdan yukarı bakıyorum.
Yaşlı ve çirkin bir gidişiniz olacak
inançlı

şafaklarla
Talan edilmiş yaşamların hincıyla
oof of

komik
Şu emekleyen çocuk büyüsün bakın
O büyük mezarda yeriniz hazır

çekilin

sıra bizim.

Kemal KAYA

ANNELER GÜNÜ

Anneler Günü; Evrene sığmayan sevgiyi bir güne sığdırma günü. Alışveriş merkezlerinin vitrinleri bu özel güne ilişkin yazılarla dolu. O gün bütün etekler, gömlekler, çiçekler, biblolar annelere ait. Anneye duyulan sevginin büyüklüğü alınacak en pahalı hediye ile ölçülebileceği gibi.

Gazetede ki banka ilanları ilgimi çekiyor önce. Slogan hep aynı "... bank tüm annelerin anneler gününü kutlar.." Fotoğrafta minik bir bebek ve sevgi dolu bir anne. Sonra bir gün önceki ilanları geliyor aklıma;

"Öğlen açık banka"

"Cumartesi açık banka"

"Tüm tatiller iptal"

Ve öğlen, hafta sonu tatillerinde çalıştırdıkları anneleri düşünüyorum, çocuklarından ayrılarak günlerini kutladıkları anneleri.

İktidar ve muhalefet partilerinin, belediyelerin sokaklara asılan kutlama pankartlarını görünce, buruk bir gülümseme kaplıyor içimi. Belediyelerin işten attıkları anneler, memur ve işçi annelerine verilen ücretsiz doğum izinleri. Ücretsiz de olsa kanuni iznimizi verirken, "Yaparken bana mı sordun?" şeklinde aşağılayıcı tutumları. Altı ayın, bir yılın pazarlığını yaparken, annenin aklı evde, göğsünde kaynayan sütünü bir an önce bebeğine ulaştırmanın telaşı.

Biz içi boş sloganlar istemiyoruz, ücretli doğum izinleri, doğum sonrası çocuklarımızı bırakacak kreşler istiyoruz. Bir kadın olarak, tatlı mesajlar ile anneler günümüzü kutlarken, 8 Mart Dünya Emekçiler Günü'nde aynı hoşgörü ile karşılaşamıyoruz, karşılığında armağan olarak sürgünleri buluyoruz.

Her anneler gününde büyük bir hüznün kaplar içimi, anneleri olmayan çocukları düşünürüm, çocukları yitik anneleri ve medyanın "yılın annesi" ni seçme girişimlerini. Bütün anneler yılın annesi, bütün günler anneler günü.

ANNELER GÜNÜNÜZ KUTLU OLSUN.

"annem fistanında saklarmış beni

koklamak için saçlarımı

kurulmak için gözyaşlarını

hayyy annem/bilmez misin

gülünden örülmüş

çelikten petektir öfkem

sürgün tanır mı hiç

ağlama annem

sürgünler de sıra

sürgünler ağlayacak şimdi"

Özgün E. Bulut

Şehnaz SEÇKİNLİ
Beyazıt VD.-İstanbul

ÇOCUKLARIM

Sevda çiçeklerim.

Ben sizleri hep yoksulluğumda tanıdım.

Kiminizi ambar döşeginde yatarken.

Kiminizi kör arabayı tanıdığım da.

Kiminizi sonbaharda yaprak dökümünde.

Hep hüznü sabahlarımda gördüm.

Güneş yüzünüzü.

Acıma bakışlarda.

Büyük şehirlerin gece kondularında.

Biriktir yapılarında, yolsuz, susuz, elektriksiz.

Yoksuzluğun en kahpesinde tanıdım.

Mahsun, sevgi dolu, körpecik bedeninizi.

Kiminizi çöp dağlarında.

Kiminizi teneke toplarken yol kenarında

Kiminiz boyacıyken, simitçi yken.

Gazete bayiiilerinde, çırakken tanıdım sanayilerde.

Melek yüzünüzü!

Tarlada çiftçi, fabrikada işçi yken.

Çifte koşulmuşken tanıdım.

Körpe bedeninizi.

Merhaba ülkemin bahar çiçekleri,

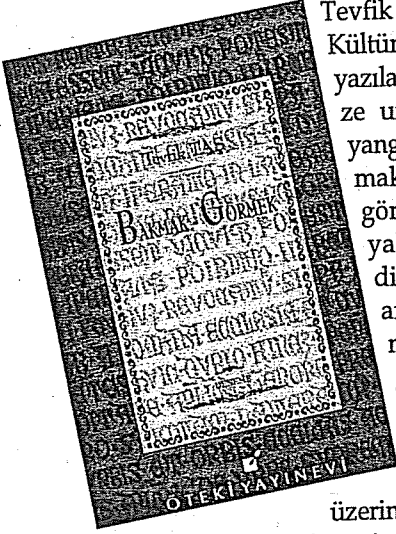
Diliniz hep barış sevgi olsun.

Silah tutmasın elleriniz.

Savaşla barış olmaz bilesiniz.

Yusuf KÖKSAL
Kayseri Şube Başkanı

BAKMAK GÖRMEK, DİRENMEK-DEĞİŞTİRMEK

Tevfik TAŞ'ın Evrensel Kültür Dergisinde yazdığı yazıları topladığı kitap bize unutmak-anımsamak, yangının kimliği, konuşmak-susmak, bakmak-görmek, mesele çıkış, yalnızlık-kimsesizlik, direnmek-değiştirmek, anmak-anlamak, bilmek-değiştirmek, özgürlük-başıboşluk başlıkları altında söyleyip-söylemediklerimizi anlamın üzerini örten toplumsal alışkanlıkları derinlemesine anlatıyor.

Kitabına;

"İşlerin kötü yapıldığı her yer düşmanın bir kalesidir" sözleriyle başlayan yazar, kelime ve kavramların yerli yerinde kullanılıp kullanılmadığını zamanlamasınada irdeleyerek ortaya koyuyor.

Unutmak-Anımsamak; Unutmanın bir yanıyla yaşamdan kaçanların saklı tarihi ve tercihidir, bir yanıyla ezilen yoksul çoğunluğun damarlarında dolaşan bezginlik; o ne öldüren ve ne güldüren sınıktır, unutturmak, kapitalizmin ezilenleri teslim alma şeklidir. Anımsamak; bu söz tek başına, zam yapılmış ekmeğin bir önceki fiyatını sevmektir. Kurumuş bir ağaç kimsesizliği örgütsüz "hesap sormanın" kapalı yollarında dolanıp durur. İş yapmayanların yorgunluğu böyle büyür ve bilinc, kırık hayallerin yurdudur.

Konuşmak-Susmak; Konuşuruz ilkin söz vardı saplantısını sevmektir bir ucundan. Konuşuruz. Kavgasıyla sevişenlerin korkunç gerçeğine çarpıp kırılan; şiddetsiz ve gizsiz sevdalar üzre....

"Suskun toplum istemiyoruz" Bu slogan yaratıcı ve bağırانlarıyla toplum arasına mesafe koyan bir slogandır. Bir yanıyla da toplumu küçümseyen bir slogandır. Slogan günün ve hareketin en süzül-müş söylem biçimidir diyor Tevfik TAŞ.

BAKMAK-GÖRMEK; Geçmişin ve bugünün, bilincin ve geleceğin birbirini tamamlayan ve ayrılmaz iki unsurdur. Bakmak cesarettir.

-Denize bak

-Baktım

-Denizi gör

-Bakmak kadar kolay değilmiş

-Denizi düşün

-İşte bunu yapamıyorum

Ben bir daha o kadar olamamışım.

(Ö.ASAF)

DİRENMEK-DEĞİŞTİRMEK

"Direnmek ötesi görülmezse sonu belli olmayan bir çiledir" diyor Tevfik Taş kitabında. Direnmek, buzdan zamanlarda hayatın ucrasına düşenlerin inadından, ayakta kalmak için kederli gözlelere yakıştırılan süsten ve kimi hastalıklardan ötesini anlatmalı. Direnmek ve değiştirmek yüzyüze gelecek ve kol kola yürüyücek ve biri ötekini tamamlayacaktır. Bunun için toprağın, ateşin rüzgarın ve suyun sahiplerinin, dilinde bir kez daha söylenmeli;

Değiştirmek yaşamak.

Yaşamak değiştirmektir.

ANMAK-ANLAMAK

Anmak anlamakla birleşince ve dahası anlamının ve anlatmanın içinde eriyince, kenarları ayışığıyla süslü sözlerden ötesini düşündürebilir. Anmak tek başına, yaşamsal ihtiyaçlardan kopuksa, bir açık yaranın üstünde yürümek, belki de incinmeyi sevmektir. Büyük yürüyüşlerimizde kederli pankartlar ve ölüm acıları taşıyorsak büyük koşullar değil henüz bizi sarsan, kahramanlar mistik efsaneler ve kahırlarla süslenmiş büyük anlardır. Oysa, emeğin ve özgürlüğün geleceği için, ölümden yeniden yorumlanmalı.

Kaybettiklerimiz için ağlarız ama bu bize sonrası için cesaret verici olmalıdır. Düşmanın karşısında yerlerde sürünen bir hüznle durmak yerine yaşama sevinci ile durulması gerektiği.

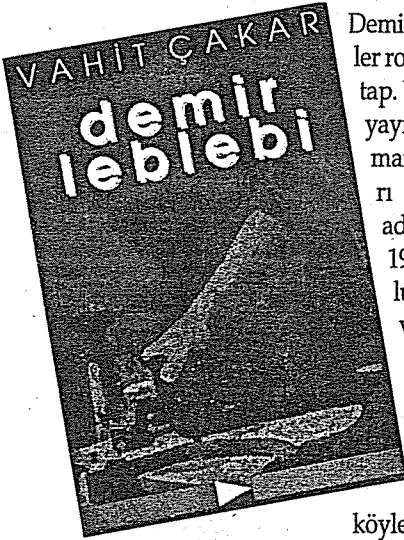
BİLMEK-DEĞİŞTİRMEK

Bilmek sadece kendimizde kalacaksa bir anlamı yoktur, eksik yanı değiştirmekle tamamlanacaktır.

Ne kadar çok bildiğimiz biraz da, ne kadar anlatabildiğimiz ne kadar pratiğe yansıtığımızdır.

Süleyman YILMAZ
İstanbul 3 Nolu Şube YKU

DEMİR LEBLEBİ

Demir Leblebi Yeni Kalemler roman dizisinden bir kitap. Yazarı Vahit ÇAKAR yayına sunulan bu ilk romanıyla Türk romancıları arasına katılmaya aday.

1959 Tekirdağ doğumlu olan yazar kendisini ve kitabını kısaca şöyle tanıtıyor.

"Kışın hükümranlığının olağanüstü şiddetiyle sürdüğü, kurtların aklıktan

köylere saldırdığı karlı bir zemheri günü dünyaya gelmişim.

Öyle pek dişe dokunur bir tahsil hayatım olmadı fakat hayat denilen bu zorlu yarışta çok iyi donandığım bir tek şey vardı bitmek tükenmek bilmeyen bir öğrenme aşkıydı bu."

O yaşamını kazanmak için hep çalışmak zorunda kaldığını söylüyor. Küçük yaşlardan başlayarak simitçilik, gazoz ve gazete satıcılığı fabrikalarda torna ve freze işçisi olarak uzun müddet çalışıyor. Umut ve Atilla adında iki oğlu olan yazar romanını çocuklarına ithaf ediyor.

Yaşamını çalışarak kazanan bir çok insan gibi o da işsizlik denen toplumsal illetten nasibini alıyor, işsizlik olgusunu ve işsizliğin insanlar üzerinde yarattığı tahribatı kendisi ve yakın çevresinden edindiği gözlemlere dayanarak anlatıyor.

Bu romanın kahramanları gerçek yaşamdan seçilmiş bilinçli ve duyarlı işçilerden oluşuyor. Onların "ekmek kavgası" ve topluma bakış açılarını, kendi çalışma arkadaşları içindeki saygınlıklarını, kısacası onurlu yaşamlarının bir kesitini gözler önüne seriyor.

ÇAKAR, bilge kişiliğinden ve "insan sığınağı" diye tabir ettiği insan sevgisi ve coşkusundan etkilendiği Nedim ustanın önderliğini yaptığı sanayi işçilerinden giderek uzaklaşmasını ve onlara yabancılaşmasını ve tertemiz bir sevdâ öyküsünü yalın bir dille anlatıyor.

Kitabın yazarlığı dışında dağıtımını da kendi imkanlarıyla yapan yazar aynı zamanda bir maliye çalışanı, günlük yaşamımızın bir gözlemcisi...

Hüseyin AKTAN
Marmar Kurumlar VD. Başk.

DENİZLERE

Denizler uçsuz buçaksız,
Denizler yıldızlar kadar.
Kabaran ve öfkelenen
Ve korsanlara mezar
Olan denizler,
Değildir!
Ve denizler değildir,
Öfkeye gebe...
Denizleri kurutmak ne kadar
Zorsa.
Denizleri vurmak o kadar
Kolay mı sanılır.
Denizler,
Nasıl buharlaşıp tükenmezse,
Ve daha güçlü yağmur olarak
Düşerse...
Denizler de her defasında,
Çoğalarak gelecek.
Ve kavga,

Zafer onlarla güzelleşecek...

Gürel SÜRÜCÜ
Boğaziçi VD. Başk./İST.

Şair;

"bir başkadır
başkadır anaların ağlaması" diyor
Başını dik tut ana
İstersen ağla
ama,
ağladığın zaman
göz yaşlarına
"nar çiçekleri"
"kızıl laleler"
"kırmızı güller"
açsın.
Ağladığın zaman
öfken

"Karadeniz dalgaları gibi kabarsın"

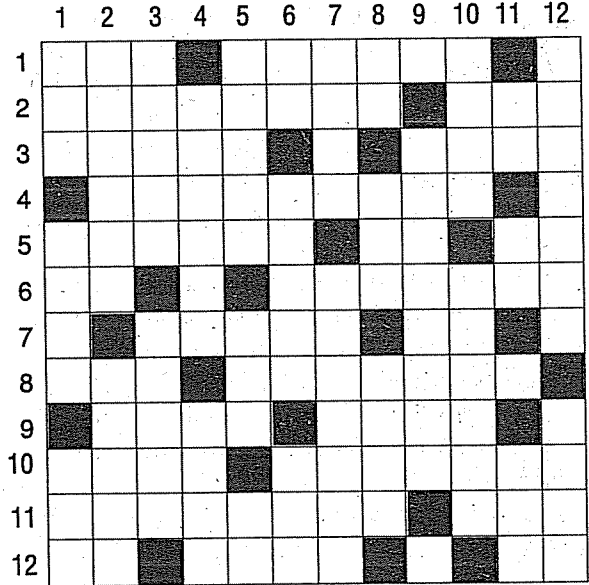

SOLDAN SAĞA

1- Kuram niteliğinde olan, teorik. 2- İştah açmak için yemekten önce içilen içki- Masalara ve bazı inançlara göre, göze görünmeyen yaratık 3- Elde taşınacak büyüklükte kâğıda sarılı şey- Maske 4- Yazın, edebiyat 5- Filipinlerin başkenti- Bir nesnenin kısa yüzü- Hile, aldatmaca 6- Beyaz- Sanatla profesyonelce uğraşan kişi 7- Dik yokuş- Bir harfin okunuşu 8- Dolayısıyla anlatma, ihsas- Nominal 9- Sosyolojide bir kabile ya da boyun bölündüğü iki ya da daha çok parçadan her biri- Ateş tutmaya yarayan araç 10- Dağ servisi Yalan söyleyen kişi 11- Bir tür etli ve büyük zeytin- Bir telgraf çeşidi 12- Kızıl alev rengi- Tahıl ambarı- Alfabenin onuncu harfi- Nazi hücum kıtası.

YUKARDAN AŞAĞI:

1- İnce kum ve çimentoyla yapılan düzgün döşeme sıvası- Genellikle birinci, ikinci ve dördüncü dizleri uyaklı olan, daha çok hecenin yedili ölçüsüyle söylenen halk şiiri- Eski bir medeniyet 2- Kucaktaki ya da memedeki iri ve tumbul çocuk- Dişi geyik 3- İki kıyı arasındaki dar ve derin deniz. 4- Gözde ağtabaka- Ülkemizde bir ırmak 5- Nitelik bakımından olan, niteliğe ilgili bulunan- Bir sayı- Bir nota. 6- Satrançta bir taş- Gözlem- Köpek ve ineklere yedirilmek için un ve kepekle hazırlanan yiyecek 7- Çünkü, şundan dolayı- Bir parçanın canlı çalınacağını belirten müzik terimi- 8- Bağışlama- İnsan vücudunun dış yüzü- Yavru çocuk 9- Tartışma 10- Kıra- Ezgi, makam, nağme 11- Duman bulaşığı- Tok olmayan- DOS işletim sisteminde ekranın temizlenmesini sağlayan bilgisayar komutu- Turşusu yapılan bir tür yaban soğanı- Anakara

Geçen sayının çözümü

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	S	İ	M		Y	E	M	E	N	İ		E
2	İ	T	B	A	R	I		O	P	A	L	
3		İ	L	M		R	E		E	R		
4		Z	İ	Y	A	N		Ş	E	K	E	R
5	N	A	T	O		İ	Z		T	N		
6	A	R	A	L	I	K		M	A	S	A	L
7	Z		N	O		E	S	E	M	E		A
8	A	T		J	E	L	A	T	I	N		T
9	R	E	M	İ		A	N	A	N	E	V	İ
10	İ	M	A		A	J	A	N		L	A	N
11	Y	A	S	A	L		Y	E	N	İ		C
12	E	S	A	S		B	İ	T	E	K		E

Hazırlayan:
Hüseyin
AKTAN

YOLA GETİRİLEN KİŞİLERE

Baskının arttığı günlerde,
ekmeğinden olmamak için,
karar verdi bizimkisi:
Artık ağzını sıkı tutacaktı,
gizleyecekti suçlarını bu kapkaç düzenin,
ama yalanlarını da yaymayacaktı.
Yani, ne açığa vuracaktı pisliklerini onun,
ne de karanlık işlerini övecekti.

Baskının arttığı günlerde,
ekmeğinden olmamak için,
düzenle uzlaşmış görünecekti.
Doğruya aykırı bir şey söylememe kararı
yaradı gerçeği örtbas etmeye.
Ama uzun süremezdi bu da:
Hiç iyi karşılanamazdı bürolarda, laboratuvarlarda,
fabrika avlularında iyi karşılanamazdı
söylememesi insanların doğruya aykırı bir şey.
Olağandışı ağzını açmamak
meslektaşlarının görüp de kanlı suçlarını.

Yağmur gibiydi korkunç kıyımlar,
yağmur gibi geçici ve kaçınılmaz.
Gerçi susmakla suçlulardan yana oluyordu,
ama çok çabuk anladı her şeyi:
Ekmeğinden olmamak için,
yetmeyecekti gerçeği gizlemesi
yalan da söylemek vardı işin içinde.
Zorbalar kızmıyor, bir şey demiyorlardı
bayağılaşmasına onun, alçalmasına,
ekmeğinden olmamak için.
Davranışında bir şey yoktu onlara ters gelen.
Ne bir aldığı vardı onlardan, ne de bir beklediği.
Güçlülerin masasında, kalkıp ayağa,
açınca ağzını konuşma yapan,
yemek kırıntılarını görüyordu
onun dişleri arasından.

Onu kuşkuyla dinliyordu ama,
gene de ağrına gidiyordu övgüleri bu adamın,

o değil miydi daha dün baskıyı eleştiren,
zafer şölenine çağrılmayan üstelik.
Ezilenlerin dostu değil miydi dün bu adam?
Çok iyi tanıyorlardı onu, çok iyi.
Bir şey, söylendiği vakit vardı, doğru
söylenmediği vakit yoktu o şey.
Baskı yok, deniyordu madem,
öyleyse baskı yoktu.
Katil için, kurbanın kardeşini
satın almaktı en kısa yol
ve tanıklık ettirmektir ona:
Kardeşimin başına bir kiremit düştüydü,
kardeşimin ölümü bundan...

Bu basit yalan da yetmedi, neylersiniz,
gerçeği uzun süre gizlemeye.
Yalan söylemesi gerekti daha bir sürü,
ekmeğinden olmamak isteyeninin.

Yarışması gerekti, çılginlar gibi,
ekmeğinden olmamak isteyenlerle.
Ama yetmedi yalan söylemeye yanaşmak.
Bilmek de gerekti yalan söylemesini.
Ekmeğinden olmamak dileğine
karıştı bir anlam vermek dileği
budalaca bir gevezelikle:
Sözle anlatılmayanı
söylemek dileği karıştı
çok daha özel, çok daha ince.
Övmek zorundaydı ayrıca
zorbaları başkalarından çok,
çakılmasın diye vaktiyle baskıyı yerdığı.
Gerçeği bilenler, az gittiler uz gittiler,
sonunda en azgınları oldular yalancıların.

Ama uzun sürmedi bu da:
Adamın biri çıktı bir gün, ispat etti
onların namuslu olduklarını eskiden.

Ekmeğinden oldular işte o zaman...

Bertolt BRECHT

**İşık ve arınmışlığın, emeğin örgütlü gücünden
doğacağını bildiren işçi sınıfının aydınlık bildirisi...**

1 Mayıs!

**Güneşli ve apak olmayı en çok haketmiş bugünün
çağrısıyla, kapitalist dünyanın bütün kir ve pasını, hepsi
hepsi bir sepet çamaşır gibi yıkayıp akıtılabilmek için,
emek, elindeki her aracı, isterse çamaşır mandalı olsun
bunlar, çapraz asılmış
bir fişeklik gibi taşınmalı göğsünde...**